LESLIE KNOWLES

O lume a tăcerii

ALCRIS

Capitolul 1

– Fetelor, haideți să mai încercăm o dată. Kristen, ridică piciorul mai sus! Fii atentă la poziția brațului.

Jake Cameron auzi vocea Nicolei Michaels care răzbătea prin ușa sălii de balet și aceasta îi provocă o durere neașteptată care îl luă prin surprindere. După cei cinci ani care trecuseră fără ea, glasul ei care răsunase dintr-o dată îl luase pe nepregătite și-i amintise dureros de supărarea pe care i-o provocase femeia.

Jake se rezemă de ușă ca să-i poată urmări în liniște mișcările. Nicole avea aceeași pieptănătură, cu părul castaniu strâns în coadă de cal, costumul de gimnastică îi accentua coapsele subțiri, iar papucii de satin adăugau ceva ce Jake nu putea defini, ceva care parcă sublinia fragilitatea acestei femei. Căci într-adevăr ea părea foarte delicată. Un zâmbet amar apăru pe buzele lui Jake, apoi pieri brusc. Felul în care se purtase cu el îi dovedise că ea nu era deloc fragilă. Sub aerul acela de delicatețe și fragilitate se ascundea o voință de fier.

În acel moment dansatoarea făcu un gest grațios cu mâna, un așa-numit arabesc, rezultatul câtorva ani de

repetiții și autocontrol. Baletul era viața ei. Îi punea în evidență personalitatea. Baletul o disciplinase, dar sub acest calm aparent Nicole era un vulcan gata să erupă.

Jake se încordă brusc amintindu-și ce simțea când atingea pielea netedă care acoperea mușchii ei puternici precum și felul în care o făcea uneori în clipele de dragoste să-și piardă controlul și să rămână cu brațele încleștate de gâtul lui. Dar Jake nu voia să-și amintească de vremurile bune. Totul se năruise când ea îi spusese cu sânge rece că meseria ei era mai importantă decât sarcina pe care nici unul dintre ei n-o planificase. Cu același sânge rece femeia îi refuzase și cererea în căsătorie.

Nicole tocmai terminase de explicat o nouă figură și se întoarse spre casetofonul de lângă ușă pentru a porni din nou muzica. Dar surprinse cu privirea umbra care se vedea pe hol. Privi spre ușă cu înfrigurare și teamă. Era Jake. Doamne, cum o descoperise oare? Intră în panică. Brianna este numai a mea, își spuse ea, el nu are nici un drept asupra ei!

Bărbatul stătea sprijinit de perete, ca atunci când îl văzuse prima oară. Și atunci o privise ca și acum. Dar pe atunci, privirile lui erau calde: în seara aceasta el o privea cu duritate, dezaprobator. Barba pe care și-o lăsase de când îl părăsise ea îi mai îndulcise puțin trăsăturile dure. Gura îi era la fel de frumos conturată și ea își aminti cum era zâmbetul lui. De astă dată el nu zâmbea și Nicole își întoarse fața de la el căci privirile lor se întâlniseră pentru o secundă.

Nicole își simți mâna tremurând când încercă să dea drumul muzicii. Chiar dacă bărbatul acesta avusese când-

va sentimente față de ea, acestea muriseră. Ea fusese cea care le ucisese, cu minciuna ei. Deși trecuseră cinci ani care mai atenuaseră mânia, ea simți că va trebui să se mobilizeze. Dacă o voia pe Brianna, va trebui să lupte. Chiar dacă el era o persoană cunoscută și avea banii de partea lui, Brianna era numai a ei și așa trebuia să rămână.

Nicole trase aer în piept și derulă caseta. Apoi, se întoarse spre clasă și-și dădu seama că nici una dintre elevele ei nu observase nimic ciudat în mișcările ei. Fetele îl văzuseră pe Jake și începuseră să șușotească, aruncându-i acestuia priviri timide. Nicole bătu din palme pentru a le atrage atenția.

– Reveniți în poziția de fandare. Și... unu... doi... trei...patru, acum fandați. Este foarte bine.

Cu multă hotărâre ea repetă exercițiul de câteva ori înainte de a le da fetelor o pauză. Le reaminti că săptămâna următoare aveau proba cu costume, dar nu fu sigură că fetele o auziseră pentru că ele se năpustiseră spre Jake pentru a-i solicita autografe.

Jake nu le refuză iar Nicole se miră încă o dată câtă răbdare avea acest bărbat. Nicole își spuse că era bine să mai treacă câteva minute până când se vor confrunta. Privirea pe care i-o aruncase el peste capetele fetelor nu prevestea nimic bun.

Urmări cum Jake semna autografele pe bucăți de hârtie, pe plicuri, pe chitanțe. Observă că purta părul mai lung ca de obicei. Își aminti de viața pe care o duseseră împreună pe vremea când erau amândoi săraci.

Nicole își făcu de lucru cu un album pentru ca el să termine cu autografele pe care le semna fetelor. În cele din urmă acestea plecară și Jake ridică ochii spre ea. Nicole făcu câțiva pași spre el.

Uitase că datorită înălțimii lui o făcea să se simtă atât de mică. Cândva, statura lui o făcea să se simtă bine, protejată. De astă dată, nu se simți decât vulnerabilă și fără apărare. Cu toate acestea, veni spre el cu curaj.

– Bună, Jake. Nu ne-am văzut de mult timp.

– Poate că n-ar fi trecut chiar atât dacă ai fi lăsat o adresă.

Nicole sesiză ironia, iar sentimentul de vină pe care încercase să-l suprime timp de cinci ani reveni cu intensitate.

– Cum m-ai găsit?

– Am angajat un detectiv.

– Pentru ce? Ea rosti cuvintele cu teamă. Nu reușea să-și controleze încordarea. După cinci ani de ce te-ai mai obosit să mă cauți?

– A trebuit să aflu ce ți s-a întâmplat. Bărbatul o privi acuzator. Am aflat că n-ai mai dansat cu trupa ta.

În acel moment Nicole observă ridurile adânci care se formaseră în jurul ochilor lui. Cu toate acestea nu ridurile îi modificaseră trăsăturile feței, era altceva care se schimbase de la despărțirea lor. Nu era durere totuși, își spuse ea. Nici n-ar fi avut de ce să fie. Bărbatul acesta ar fi trebuit să sufere mai mult decât o făcuse, pentru ca suferința să-i marcheze chipul. Dar apăruse ceva nou pe chipul lui. Era cinism?

Jake era un bărbat responsabil. Cu toate că în timpul relației lor îi repetase de multe ori că nu avea intenția să

se căsătorească, el își schimbase atitudinea când aflase de sarcina ei. Dar fusese cererea în căsătorie a unui bărbat care simțea nevoia să se comporte onorabil. Nu era o cerere izvorâtă din dragoste.

– Dacă te-a interesat problema mea, de ce ai așteptat cinci ani? Nicole nu putea suporta gândul că fusese urmărită de un detectiv care spionase toate mișcările ei cât și ale Briannei. Dar Jake nu pomenise nimic despre fetiță. Un detectiv n-ar fi avut cum să omită faptul că ea avea un copil. Oare Jake aștepta ca ea să-i facă această destăinuire?

– Cred că-ți mai amintești cum m-ai părăsit, nu? zise bărbatul cu voce dură.

– Tu mi-ai spus că pot s-o fac oricând.

– Iar tu mă cunoșteai foarte bine și știai că nu-mi doream asta. Au fost vorbe grele spuse la supărare.

– Atunci păreai foarte convins. Iar dacă ți-ar fi păsat atât de mult n-ai fi lăsat să treacă cinci ani ca să mă cauți.

– Nu mi-a spus nimeni unde ai plecat. Ai prieteni buni, care n-au vrut să ți se afle secretul. Și dacă tu n-ai vrut să fii găsită, am acceptat să plec în câteva turnee pe care le amânasem de multe ori. Când m-am întors mi-am dat seama că nu voi mai afla nimic despre tine, parcă te înghițise pământul. Adam și David nu-mi vorbeau. Jake își trecu mâna prin părul negru, un gest familiar care sublinia cuvintele prin care el voia să-i spună cât de frustrat se simțise. Apoi, Jake ridică privirea spre ea și o întrebă:

– De ce ai părăsit compania?

– Pentru că eram însărcinată și nu mai puteam dansa

iar tu ai știut lucrul acesta, îl înfruntă Nicole. Detectivul pe care l-ai angajat nu ți-a dat și această informație?

– I-am cerut să afle unde ești, nu să te spioneze, i-o reteză Jake. Am vrut să aflu răspunsul de la tine, nu de la un străin care nu se poate implica sentimental, ci își face doar meseria.

– Ce răspunsuri vrei să afli, Jake? Nicole încerca să-și păstreze calmul. Poate că el nu știa despre Brianna.

– Am vrut să mă lămuresc, pentru că nu te pot scoate din gândurile mele, să știu dacă a meritat toată suferința și senzația de vinovăție cu care am trăit de atunci, spuse Jake cu amărăciune. N-am putut să înțeleg cum o femeie căreia îi plăceau atât de mult copiii a refuzat să aibă unul din cauza meseriei pe care o avea. În acest moment, Jake se întrerupse, apoi continuă: ce s-a întâmplat de fapt, Nicole? Cum ai ajuns tu, o dansatoare atât de talentată, să dai lecții de dans la San Bernardino, când ai fi putut să dansezi în orice mare companie de balet din lume?

Se pare că nu știe nimic, își spuse Nicole. Privindu-l, de astă dată ea nu văzu decât amărăciune și frustrare în ochii lui. Poate că se înșelase ea. Poate durerea săpase urmele acelea adânci sub ochii lui. Dar nu lipsa ei îl afectase. Poate că avusese mustrări de conștiință. Nu, oricum ar fi fost, nu mai putea să-l mintă în continuare.

– Cred că ai știut adevărul de la început, Jake. Altfel n-ar fi avut nici un rost să mă cauți.

Jake se simți cuprins de o senzație ciudată. Asta însemna că... da, așa trebuia să fie. Nicole născuse copilul lui.

Dar de ce îl mințise, de ce dispăruse? El se oferise s-o ia de nevastă. Nu ezitase nici un moment când se pusese problema asumării responsabilității. La naiba, el se oferise chiar să renunțe la cariera muzicală și să-și ia o slujbă oarecare la firma tatălui său, contabil de exemplu, pentru ca să poată avea un venit regulat.

Deci, ea a născut copilul nostru, își spuse Jake. Când înțelese că acesta era adevărul, Jake fu cuprins de frisoane. Urmă apoi, o stare de euforie care-l lăsă complet dezorientat.

Sunt tată, își spuse el. Vorbele îi răsunară în minte. Nu mai putea opri întrebarea pe care dorea să i-o pună de atâta timp.

– Fată sau băiat? Jake își auzi propriile vorbe, care răsunară ca un ecou. Tată, sunt tată...

– Fată.

Jake o privi uimit. Nicole îl privea și ea simțindu-se oarecum vinovată.

– Ai păstrat sarcina?

– Da, pe fetiță o cheamă Brianna.

Brianna. Avea o fiică pe nume Brianna.Jake închise ochii un moment pentru ca bucuria și durerea să se poată contopi. Când îi deschise nu mai avu decât o singură întrebare:

– Când o pot vedea?

– Mâine. Nicole îl privea cu brațele încrucișate, gestul atât de bine cunoscut lui. Dar de astă dată părea împovărată de vina pe care o purta. Jake îi privi ochii verzi, care-i aminteau întotdeauna de frunzele de primăvară.

Intrase deodată în viața lui, ca o zână a primăverii, fermecându-l cu intensitatea ochilor ei. Îl părăsise tot primăvara, la fel de brusc.

– Jake? Nicole îi atinse brațul. Înainte de a o vedea pe Brianna trebuie să afli ceva.

Jake o văzu cum își mușcă buzele și simțurile îi intrară în alertă. Își amintea foarte bine discuția în urma căreia se despărțiseră și încercă să-i devanseze gândurile.

– Nu încerca să-mi spui că nu este copilul meu, Nicki. Nu te cred. Știu că eram singurul tău iubit pe atunci.

Nicole lăsă ochii în jos, amintindu-și la fel de bine ca și el ultima lor ceartă, care o făcuse să plece trântind ușa în urma ei.

– Sigur că este a ta. Nici nu încerc să neg. În acel moment ea îi strânse ușor brațul, de parcă ar fi vrut să-l pregătească pentru ceea ce urma. Brianna a avut meningită la un an.

Jake simți un gust metalic în gură, poate era gustul fricii. Se opri de parcă ar fi fost lovit în moalele capului.

– A rămas fără auz, Jake, continuă Nicole evitându-i privirea. Brianna este surdă.

Jake o privi de parcă refuza să creadă ce-i spunea femeia. Surdă? Nu. Fiica lui nu putea fi surdă. Fiica lui. Cele două realități care îi invadaseră mintea simultan, luptau pentru a fi acceptate ca atare. Nu! Nu putea accepta ce i se spunea despre fiica lui. Jake păli și continuă să dea din cap de parcă auzea o aberație. Nicole îi înțelese refuzul de a accepta imposibilul. Jake arăta ca un luptător care încerca să rămână în picioare cu toate că primise lovitură după

lovitură. Nicole înțelese în acel moment că reușise să treacă peste amintirile neplăcute ale acelei perioade.

– De ce nu mi-ai spus?

– Că fetița a avut meningită? Pe buzele Nicolei apăru un zâmbet ironic . Nu crezi că ar fi fost un pic cam ciudat? Nici măcar nu știai că există.

Ochii lui străfulgerară a mânie.

– Din vina cui n-am știut, Nicole? sări el fără a mai încerca să-și controleze mânia. Brianna este și copilul meu. N-ai avut dreptul s-o ții departe de mine atâta timp.

– Poate că nu, replică Nicole, dar n-am știut cum să procedez.

Figura lui Jake era la fel de rigidă, dar nu mai spuse nimic așteptând ca ea să continue explicația.

– Când s-a îmbolnăvit Brianna tu înregistrai primul tău album. Ce s-ar fi întâmplat dacă ți-aș fi telefonat să-ți spun că fetița ta are meningită? Poate nici nu m-ai fi crezut... Spunând acestea, Nicole continua să-i mângâie brațul de parcă ar fi încercat să-l aline. Simți că brațul bărbatului se încorda sub atingerea ei, dar nu-și trase mâna. Când am plecat ai fost convins, probabil, că sunt o egoistă interesată numai de propria-i carieră. Poate ai fi crezut că mă interesau banii tăi. Poate nici n-ai fi acceptat să discuți la telefon cu mine, ca să nu mai vorbim despre existența unui copil.

– Trebuia să-mi spui totul, Nicole. N-aș fi tăgăduit că este fiica mea, după cum n-am de gând s-o fac nici acum. Nicole fu speriată de privirea lui rece și tăioasă. Își spuse că Jake nu meritase durerea pe care i-o provocase ea. Amândoi erau părinții Briannei, dar ea luase hotărârea să

mintă, să plece și să păstreze secretul. Mândria o făcuse să încerce să se descurce singură. Nu putuse accepta ideea că Jake hotărâse să se căsătorească cu ea doar pentru că rămăsese însărcinată. Știa că Jake ar fi renunțat la visurile și cariera lui pentru a o crește pe Brianna, dar Nicole n-ar fi suportat nici asta. Ea plecase din cu totul alte motive. El era un bărbat prea talentat care nu trebuia să se simtă legat de nimeni, iar ea era o femeie prea mândră ca să accepte situația.

– Știu că te-a durut plecarea mea, Jake. N-am vrut să se întâmple așa, dar am hotărât să fac ceea ce era bine pentru noi toți.Poate că motivul pentru care am făcut-o nu mai contează acum, dar atunci, lucrurile erau diferite.

Jake se lupta să-și păstreze cumpătul, cu toate că informațiile pe care le primise făceau acest lucru aproape imposibil. Simțea că-i ard ochii de mânie. Se simțea frustrat, neputincios. Disprețuia rolul pe care trebuia să-l joace. Dar recunoscu faptul că la vremea când fetița lui se îmbolnăvise el era atât de supărat pe Nicole încât poate că ar fi refuzat să discute cu ea.

– O să mai vin mâine, spuse el, apoi se întoarse și porni spre ușă.

Când ajunse în mașină, Jake strânse volanul cu putere până când își văzu degetele albind sub lumina lămpilor de pe stradă. Strânse din dinți pentru ca să nu strige de furie, frustrare și durere.

La naiba!

Viața pe care o dusese până în acest moment nu-l pregătise în nici un fel pentru toate aceste stări prin care trecuse în ultima oră. Traversase stări de vinovăție, regret,

negare, euforie apoi disperare. În căutarea unor răspunsuri la întrebările care reveneau obsedant în ultima vreme, primise niște informații la care nu s-ar fi așteptat. Încercă să slăbească strânsoarea, apoi ținu volanul cu o singură mână și se rezemă, încercând să sorteze cumva toate informațiile care îl dăduseră peste cap.

Nicole rămase cu ochii ațintiți spre ușa pe care dispăruse Jake. În această seară, când îl văzuse în cadrul ușii, își amintise de felul în care arăta el la prima lor întâlnire. Pe atunci, ea fusese surprinsă de albastrul nefiresc al ochilor lui. Se aflau în toiul unei petreceri, iar partenerul ei de la pas de deux, David Cole, o părăsise pentru câteva minute ca să aducă două pahare cu șampanie. În acel moment ea ridicase privirile și-l văzuse în cadrul ușii pe Jake, cu ochii lui albaștri. Nicole își simțise sângele circulând mai repede sub privirile lui, iar bărbatul care-i observase ochii ațintiți asupra lui, o salută.

David se întorsese în acel moment, iar când Nicole își ridicase din nou privirile spre locul în care se aflase bărbatul, observă că acesta dispăruse. Simțise o ușoară dezamăgire. Nu știa cine era el, dar simțise nevoia să-l caute din priviri. După câteva minute îl reperase, se afla într-un colț, înconjurat de grupul pe care directorul lor artistic Adam Chambers îl angajase să cânte în seara aceea. Jake își trecuse peste umăr mânerul chitarei și se apropiase de microfon. La semnul lui, ceilalți începuseră să cânte alături de el o baladă.

Nicole nu recunoscuse melodia, dar i se părea plăcută și dansase cu David. Când se sfârșise cântecul ea ridicase ochii spre străinul cel cu ochi albaștri, fiind convinsă că balada era creația lui. Ea mai știa și că bărbatul cântase acea melodie numai pentru ea. Spre sfârșitul serii cineva i-l prezentase și după câteva minute hotărâseră să se mai vadă. Stabiliseră să vadă un film împreună.Ce început banal avusese povestea lor!

Se auzi un camion trecând pe stradă și Nicole se trezi din amintiri și începu să încuie sala de repetiții. Stinse apoi toate luminile, traversă podeaua de stejar cu pași mărunți de balerină, apoi urcă scara care ducea la apartamentul ei. Intră în camera de zi. Maggie, vecina ei care se ocupa de Brianna, moțăia într-un fotoliu. Nicole o trezi cu multă grijă și blândețe pe femeia care o ajuta atât de mult. Maggie îi spuse că Brianna dormea dusă, apoi ieși ducându-se spre apartamentul ei de la parter.

După ce încuie ușa, Nicole se îndreptă spre bucătărie, luă un pahar, apoi se urcă pe un scaun pentru a ajunge la dulapul în care se afla o sticlă cu rom rămasă de la vreo petrecere. Își turnă ceea ce mai găsi în sticlă și se întoarse înapoi în camera de zi.

Frumusețea încăperii care reușea întotdeauna s-o calmeze, nu reuși să-i aline sufletul pustiit de emoții. Oftând, se așeză pe canapeaua din fața ușii de la balcon.Cu mâna tremurând, puse paharul cu rom pe o măsuță din fața ei. De ce, Doamne? De ce se întâmplase așa? Simțea că dragostea pentru el nu murise, nici după acești cinci ani în care nu se văzuseră. Stând în fața lui acolo în holul acela

mare, simțise nevoia să-l strângă la pieptul ei și să-i aline suferința din priviri. Ar fi vrut. Ar fi vrut să facă dragoste cu el, de parcă nu s-ar fi despărțit niciodată. Tot trupul ei reacționase la prezența lui. Și-ar fi dorit ca el s-o atingă, ba chiar mai mult, să nu fie o atingere accidentală. Ar fi vrut să-i simtă pielea, buzele. Ar fi vrut să mai audă încă o dată vorbele pe care i le spunea el când o lua în brațe.

Nicole se scutură de parcă ar fi vrut să alunge orice amintire. Indiferent ce voiau inima și trupul ei, ea nu avea să reia legătura cu Jake. Căci dacă el n-o urâse cu cinci ani în urmă, cu siguranță că o ura acum. Văzuse asta în privirile lui. Dar ea avea o scuză, nu putuse să facă altceva. Dacă i-ar fi acceptat atunci cererea în căsătorie, n-ar fi realizat mare lucru... iar Brianna ar fi plătit pentru greșeala lor.

Nicole căscă și-și spuse că trebuia să se odihnească puțin pentru ziua care urma.Va avea nevoie de toată puterea ei să reziste întoarcerii lui Jake. Luă o înghițitură de rom și făcu o grimasă. Turnă restul în chiuvetă.Trebuia să aibă mult curaj ca să poată traversa ziua ce urma. Își făcu repede un duș și intră în încăperea pe care o împărțea cu fiica ei. Pe o noptieră se afla o lampă de veghe care arunca o lumină difuză pe chipul destins al micuței. Nicole zâmbi și o înveli căci fetița, ca de obicei, aruncase în timpul somnului pătura cu care era învelită. Ridică și iepurașul de catifea, jucăria preferată a fetiței.

Cu multă dragoste, îi netezi fruntea micuță și buclele negre. Mai privi, pentru a mia oară poate, genele lungi și negre ale fetiței, pleoapele delicate care acopereau ochii

albaștri și strălucitori, care semănau atât de mult cu ai tatălui ei. Nicole căscă din nou și se îndreptă spre patul ei.

Jake făcea din nou dragoste cu ea. Nicole îi simți mâinile atingând-o, transformându-i trupul într-o torță. Îi simți buzele fierbinți. Nicole îl trase mai aproape. Dar când întinse mâna spre el nu întâlni decât cearșafurile adunate grămadă. Încercă să le dea la o parte, să ajungă la trupul lui Jake. Frustrată și nerăbdătoare, încerca să treacă de bariera dintre ei, dar aceasta nu voia să cedeze. Nicole simțea nevoia să-l simtă mai aproape de ea, să se bucure de trupul lui, dar nu putea deschide ochii. Se străduia să ajungă la trupul bărbatului iubit, dar abia atunci realiză că totul fusese numai un vis.

Se ridică, tot trupul îi ardea și simți nevoia să dea vina pe faptul că după atâția ani dormise dezbrăcată. Aerul rece al nopții îi răcori pielea iar ea se îndreptă spre dulapul din încăpere de unde scoase o cămașă de noapte veche, de bumbac. Întoarsă înapoi în pat, își alungă din minte imaginea lui Jake și adormi epuizată.

Se trezi când simți un trup micuț care se urcase în pat alături de ea. Ridică mâinile în semn de protest și-i spuse micuței:

– Nu mă deranja. Mai dorm încă. Brianna începu să sară în mijlocul patului. Nicole începu s-o gâdile. Brianna chicoti veselă, iar Nicole o luă în brațe și începu s-o sărute. Apoi, se lăsă pe pernă în speranța că se va mai putea odihni.

– Ei, încercă Brianna să comunice ceva, arătându-i spre gură. Când zâmbi, fetiței îi apărură în obraji gropițele care semănau atât de mult cu cele ale tatălui ei. O, Jake, de ce a trebuit să reapari după atâta vreme? Dar el revenise, iar plânsul n-ar fi rezolvat nimic. Îi zâmbi fetiței, hotărâtă să facă față acestei zile ca unei zile obișnuite.

– Brianna, va trebui să mănânci.Vrei să-ți pregătesc ouă sau cereale?

Fetița arătă spre ouă și șuncă.

Nicole se opri și se uită la ea.

– Ce-ai spus, Brianna? N-am înțeles, o întrebă ea prin intermediul semnelor.

Fetița, al cărei chip era foarte senin, ca de obicei, își privi mama surprinsă, apoi se încruntă o secundă, după care reuși să scoată câteva sunete:

– Șuuă, spuse ea.

– Șuncă, îi spuse Nicole râzând, atingându-i ușor năsucul cu degetul, după care repetă: șuncă.

Ascultătoare, fetița își duse și ea degetul la năsuc și repetă:

– Șunca.

– Foarte bine, se entuziasmă Nicole și luă copila în brațe strângând-o cu disperare la piept. Te iubesc, îi spuse ea.

Brianna începu să râdă și fugi spre bucătărie să-și aștepte micul dejun.

– Haideți să mai încercăm o dată, le încurajă Nicole pe fetele care stăteau epuizate în jurul ei. Era transpirată și extenuată căci tocmai terminase scena fulgilor de nea din

Spărgătorul de nuci. Se opri pentru a-și scoate apărătoarele pe care le folosea în timp ce explica pașii noi sau în perioada de încălzire a gleznelor. Amintiți-vă că nu trebuie să vă risipiți. Chiar dacă fulgii adevărați creează impresia de dezordine, cei care dansează trebuie să se coordoneze perfect. Se întoarse și privi spre oglinzile aliniate pe peretele interior pentru a urmări cele douăsprezece eleve care își reluaseră poziția. Fusese o dimineață ucigătoare, căci se apropia premiera. Iar faptul că aștepta sosirea lui Jake dintr-un moment în altul nu-i ușura prea mult situația. Nici șușotelile studentelor ei care făcuseră o serie de presupuneri în legătură cu Jake.

Se gândi că, poate, ar fi trebuit să le dea o explicație în legătură cu prezența lui. Dar ce putea să le spună? Ceva de genul:" fetelor ar trebui să știți că am fost iubita lui Jake Cameron și Brianna este copilul lui"? Nu era cel mai indicat lucru. Pe de altă parte, fetița semăna prea bine cu Jake iar ea nu afirmase niciodată că avea un copil nelegitim sau că era divorțată.

Fetele se aliniaseră în poziția de pornire, iar Nicole le dicta pașii pe care urmau să-i facă, executând mișcările o dată cu ele.

– Acum, după ce v-ați reluat pozițiile...executați pique releve și ...acum pași mici, mici, să vi se vadă încântarea pe figură... acum, vă opriți. Începeți să mișcați brațele. Cotul mai jos, Carol. Așa este bine. Continuă să le dicteze mișcările. După ce repetară de câteva ori aceleași exerciții, Nicole le spuse: acum să vedem cum vă coordonați mișcările pe muzică.

Se îndreptă spre casetofon. Apăsă pe butonul de derulare a casetei și așteptând se uită la ceas, era unu și jumătate. Nu era prea rău pentru o dimineață de repetiții. Dacă fetele lucrau în același ritm, aveau să termine scena în jurul orei două.

Nicole aruncă o privire spre hol, dar era încă gol. Jake îi spusese că va reveni dar nu precizase și la ce oră. Situația aceasta de permanentă încordare o făcea să-și dorească o rezolvare cât mai rapidă a situației. Le spuse fetelor:

– Reluați pozițiile de pornire. Urmări cum fetele încercară să-i zâmbească, apoi unele luară un aer disperat. Știți că urmează partea cea mai grea. De acum cunoașteți foarte bine mișcările, restul nu mai este decât muncă și sudoare.

Când văzu că erau gata să înceapă, ea dădu drumul la muzică. Fetele se aflau în colțurile sălii de gimnastică, pe poante.Costumele lor colorate contrastau puternic cu ideea pe care o avea Nicole despre fulgi și spectacolul lor. Încercă să și le imagineze purtând costumele albe de șifon în timpul spectacolului.Fetele așteptau semnul ei pentru ca să înceapă dansul – erau trei rânduri de câte patru balerine, care urmau să ridice și să coboare brațele la unison. În acel moment Nicole simți prezența lui Jake. Ea sperase că bărbatul va sosi după plecarea fetelor, dar nu se întâmplase așa și îl simți fără să se întoarcă.

Capitolul 2

Fetele terminară dansul, păstrând poza finală pentru un moment, apoi Nicole opri muzica și se relaxară, încercând să-și mai potolească inimile care băteau atât de repede. În acel moment Nicole se întoarse spre Jake și-i spuse:

– Încă puțin și termin repetiția.

Jake înclină din cap.

– Nici o problemă, pot să aștept.

Nicole îi aruncase o privire scurtă și un val de căldură o cuprinsese instantaneu.Cunoștea atât de bine fiecare bucățică a acelui trup, brațele puternice, picioarele lungi.Trase aer în piept și simți parfumul lui de mosc, neschimbat. Numai Jake o putea face să simtă ceea ce simțea ea.

Nicole se simți stânjenită de costumul de dans pe care-l purta. I se părea că este prea demodat. Își concentră atenția asupra elevelor care-și întindeau și flexau mușchii

în exerciții de relaxare. Kristen urmase exemplul lui Nicole și-și scotea apărătoarele, iar Sharon își lega papucii de dans. Repetaseră deja de trei ori scena fulgilor așa că Nicole le spuse că erau libere.

– Este de ajuns pentru astăzi, fetelor. Nu uitați însă că Maggie vrea să vă aranjeze costumele luni seara, înainte de ora de clasă. Încercați să ajungeți aici mai devreme.

Jake le făcu loc fetelor să iasă. Unele îi aruncară zâmbete timide, iar el le salută. Parfumurile lor combinate: mirosuri florale, dulci, îi aminteau de vremurile când o lua pe Nicole de la repetiții.Când trecea pragul sălii de gimnastică era asaltat de același miros de flori, de catifea și de prezența Nicolei. Fata aceasta reușea să-și pună amprenta asupra sălii într-un fel anume, pe care Jake nu-l putea defini. De astă dată nu mai folosea același parfum, dar el chiar dacă n-ar fi văzut-o ar fi știut că ea se afla acolo.

Ca și seara trecută, Nicole aranjă casetele și discurile. Jake observă că-i tremurau mâinile și-și spuse că și ea era la fel de nervoasă. Recunoscu în sinea lui că nu se simțea prea bine și prea liniștit acum când trebuia să-și vadă pentru prima oară fiica. Fiica lui. Vorbele acestea păreau desprinse mai degrabă dintr-un cântec decât din realitate. Încercase de multe ori să și-o imagineze dar nu reușise să-și creioneze complet chipul fetiței. Oricum, trebuia să fie brunetă, dar oare ochii ei aveau culoarea smaraldelor? Avea grația și râsul cristalin al mamei ei? Dar cum aveau să rezolve problema surdității copilei? Jake își aminti că auzise despre niște metode chirurgicale noi care redau auzul. Oare Nicole făcuse tot ce se putea în acest

sens? O mai privi o dată, apoi sala rămasă goală. Sigur că făcuse. Nicole era genul de mamă care făcea totul pentru copilul ei.N-ar fi scăpat nici cea mai mică șansă de a-i reda auzul fetiței. Jake o privi cum strânge ultimele două albume, apoi după ce ieșiră și cele două fete care mai rămăseseră, ea se apropie și-i spuse:

– Să mergem, apartamentul meu este la etaj.

Jake se gândi ce ar fi fost mai potrivit să-i spună în acele momente, ceva care să mai detensioneze situația încordată, care se accentuă când Nicole se întoarse spre el. În acel moment Jake îi simți parfumul și avu pornirea de a o prinde în brațe. Ajunseră la etaj, înainte ca vreunul dintre ei să spună ceva.

– Brianna doarme la ora asta, dar se va trezi curând.

Când intrară în apartament Jake o văzu pe femeia care avea grijă de Brianna, în timp ce Nicole era la repetiții. Dacă în sala de repetiții prezența Nicolei se făcea destul de bine simțită, în apartament ființa ei domina totul.Jake observă o colecție de fotografii și se grăbi să afle câte ceva din viața pe care Nicole o dusese fără el.

Când plecă Maggie, Nicole îl invită să ia loc pe o canapea, și să aștepte ca ea să se schimbe.Jake nu-și putea lua ochii de la sânii ei conturați prin costumul de gimnastică. În acel moment, observând locul asupra căruia zăboviseră privirile lui, Nicole roși apoi plecă să se schimbe.Jake realiză în acel moment că fiica lui se afla atât de aproape.

– Nicky, zise el. Știu că Brianna doarme, dar aș vrea s-o văd o secundă fără s-o trezesc.

Nicole deschise o ușă și Jake observă că era cea de la baie, nu de la dormitor.

– Dormitorul este camera de acolo, Jake, spuse ea. Intră, oricum nu se trezește până nu-și face somnul.

Nicole închise ușa de la baie, iar Jake își luă inima-n dinți, gata să intre în camera fetiței.Seara trecută, după ce aflase vestea, își revenise abia după o oră și jumătate, pe drumul spre Los Angeles. O dată ajuns simțise nevoia să bea ceva, dar renunțase imediat la idee, căci mai recursese și altă dată la alcool pentru a-și alina dorul de Nicole, dar nu reușise decât să se aleagă cu o durere cumplită de cap. Și oricum, alcoolul nu schimba cu nimic faptul că Nicole îl părăsise. Își spuse că era mai indicat să asculte melodiile pe care le compusese pentru a-și cânta durerea și dragostea pentru ea. Le ascultase chiar în ordinea în care le compusese și își urmări propria evoluție de la mânia oarbă, la ceea ce crezuse el că era recuperarea. Când o revăzuse pe Nicole după atâta timp, își spusese că va avea o ultimă discuție cu ea. Poate că va mai compune un ultim cântec în memoria ei și gata. Dar nu se întâmplase nimic din ce-și propusese el.

Zgomotul dușului îi reaminti că Nicole va fi gata curând și se îndreptă spre ușa dormitorului. Ezită un moment înainte de a intra, simțind cum îi transpiră palmele. Sufocat de emoție, deschise ușa și văzu pătuțul fetiței înconjurat de multe fotografii de animale și de jucării. În mijlocul acestuia se afla Brianna dormind cu mânuțele adunate în jurul capului. Sufletul lui Jake fu

invadat dintr-o dată de realitate, moment în care tot ce era rău în el pieri, lăsând loc numai sentimentelor frumoase.

Părul cârlionțat al fetei avea culoarea abanosului și se răsfirase pe toată perna. Jake trase aer în piept . Clipi de câteva ori parcă pentru a se convinge că ceea ce vedea era adevărat. Dumnezeule, era atât de micuță! Fetița mea, își spuse Jake. Cât pierduse oare din viața ei? Primele zâmbete, primii dinți, primii pași...

Niciodată nu se simțise atât de nesigur ca acum. Cum să facă să recupereze tot ceea ce pierduse? Când Nicole îi spusese despre sarcină, el își asumase automat responsabilitatea pentru faptele sale, dar pe atunci nu prea știuse ce presupuneau toate acestea. Nu se gândise ce ar însemna un copil, ce responsabilități ar avea și nici ce bucurii ar însemna o asemenea făptură care să depindă de el. Copilul lui.

Dar acum? Privi încă o dată fetișoara aceea mică și simți numai tandrețe. Dacă Nicole nu l-ar fi menționat pe certificatul de naștere al fetiței, el ar fi fost gata oricând s-o adopte. Apoi, ar fi făcut tot posibilul să nu piardă nimic din ceea ce oferă un copil în primii ani de viață părinților. Dar lui nu-i era prea ușor să-și schimbe viața acum, când era mai plină de împliniri ca oricând.Acum ducea în spate povara unei întregi echipe tehnice, nemaivorbind despre publicul care-i aștepta albumele.

Din punct de vedere financiar putea să-și permită o întrerupere de activitate, dar practic n-o putea face pentru că se vânduseră deja biletele pentru turneele lui pentru tot anul care urma. Poate peste doi ani ar fi avut ocazia

să mai facă o pauză. Dar oricum, Nicole și Brianna ar putea să-l însoțească pretutindeni, până când fetița urma să înceapă școala.

Brianna oftă în somn, apoi se întoarse și-și îngropă fața în pernă. Jake întinse mâna pentru a o mângâia, dar se opri. Nu voia să trezească fetița înainte de sosirea Nicolei. Își puse mâinile în buzunare pentru ca să fie sigur că se putea abține să nu ia în brațe trupul acela micuț și să-l strângă la piept cu toată dragostea lui. Își dădea seama că era un străin pentru fetiță și n-ar fi vrut s-o sperie.

După câteva minute apăru Nicole îmbrăcată într-o rochie albă de casă și cu picioarele goale.

– Îți seamănă mult.

– Are ochii tăi, Jake.

Se priviră, fără a-și mai vorbi. Apoi, Nicole îi spuse:

– Poate că ar fi mai bine să mergi în sufragerie.Vin și eu în câteva minute.

Nicole apăru la scurt timp îmbrăcată în pantaloni sport și pulover verde și-i oferi un ceai cu gheață. Jake refuză. Nu putea face nimic pentru ca să-i treacă nodul din gât. Se lăsă tăcerea din nou.

– Jake...

– Nicki...

Vorbiră amândoi deodată, apoi Nicole îl lăsă pe el să termine ce avea de spus.

– De ce, Nicki? De ce m-ai mințit?

– Pentru că mi s-a părut cea mai bună idee.

– Dar eu te-am cerut în căsătorie...

– Da, și tocmai din acest motiv am fost nevită să te mint.

– Chiar dacă n-ai fi vrut să te căsătorești cu mine eu aș fi avut grijă de voi două.

– Știu, și tocmai asta ne-ar fi distrus pe amândoi.

Jake își trecu o mână prin păr.

– Nu înțeleg ce vrei să spui...

– Cu timpul ai fi ajuns să mă urăști, așa cum probabil faci și acum, eu m-aș fi simțit vinovată, iar Brianna ar fi suportat consecințele .

– Nu fi ridicolă, îi spuse Jake, vădit iritat. Poate că te-am urât atunci când ai plecat sau când m-ai amenințat că vei trece copilul pe numele altui bărbat cu toate că eu te cerusem în căsătorie. Nu te-aș fi alungat niciodată, Nicole. Știam că eu sunt tatăl copilului.

– Aș fi plecat oricum. N-aș mai fi rămas după ce ți-am spus toate astea.

Jake o privi. Nicole se așezase ca de obicei, cu picioarele strânse sub ea.Câte după– amiezi petrecuse el privind-o cum stătea așa ca un copil, în timp ce vorbeau sau priveau la televizor? Dar sentimentele pe care i le trezea această femeie din fața lui nu prea aveau nimic comun cu poziția ei. Se simțea la fel de vrăjit ca și altă dată de fata aceasta care părea atât de delicată, care-i aprindea dorințele și-l provoca prin felul ei de a fi.

– Unde ai plecat? continuă Jake. Când m-am întors acasă și am văzut că ți-ai luat lucrurile, m-am dus la studioul lui Adam, dar nici el nici David, nu mi-au spus nimic. Te-ai dus acasă la părinți?

– Nu, nu m-am dus acasă. Nu te poți întoarce acasă în asemenea condiții. De fapt, cred că nu are nici un

rost să mai retrăim acele clipe. Să ne concentrăm asupra prezentului.

– Aș vrea să-mi vorbești mai întâi despre Brianna.

– Este cea care-mi luminează viața și nu regret nici o clipă că am născut-o. Figura Nicolei se lumină dintr-o dată când începu să vorbească despre fiica lor. N-am considerat-o o greșeală, indiferent dacă a sosit în condiții mai puțin plăcute pentru mine. O consider un miracol.

– Cum și-a pierdut auzul?

– A fost o întâmplare nefericită. Era s-o pierd când s-a îmbolnăvit de meningită. În ochii Nicolei se văzu durerea pe care o simțise în acele clipe: culoarea lor se schimbă ajungând la un verde cenușiu, iar cearcănele i se adânciră. Nicole trase aer adânc în piept și continuă: ce să-ți mai spun acum? Fetița a dormit mai mult ca de obicei într-una din după– amiezi, iar când m-am dus să văd ce se întâmplă am văzut că stătea cu ochii deschiși, dar era lipsită de reacții. A început apoi să vomite și febra a crescut brusc. Am dus-o imediat la spital, iar medicii i-au făcut un control amănunțit. Nicole închise ochii amintindu-și cât de greu trecuseră acele clipe de așteptare când nu știa ce se va întâmpla cu fetița. După trei ore de consultații în care eu n-am aflat nimic, a ieșit doctorul din cabinet și mi-a spus că Brianna a avut convulsii și că era parțial paralizată, dar m-a încredințat că această stare este temporară. Mi-a mai spus că aștepta rezultatele analizelor și bănuia că este vorba despre meningită. Mi-a vorbit și despre posibile complicații, dar

eu n-am mai auzit nimic. Pentru mine era important că fetița scăpa cu viața.

Nicole ridică din umeri. De fapt, numai viața ei conta în acele momente. Am învățat limbajul semnelor iar pe ea am înscris-o într-un program pentru copiii fără auz. Acum este sănătoasă, veselă și fericită ca oricare copil de patru ani.Nu-și amintește cum era înainte de a rămâne surdă așa că nu-i lipsește nimic.

Jake nu rosti nici un cuvânt, iar Nicole îl așteptă să se hotărască să vorbească. În momentul în care el o făcu, îi spuse ceva care o șocă:

– Nicki, vreau să te măriți cu mine. O voi adopta pe Brianna și-i voi da numele meu.

Nicole deveni dintr-o dată foarte rigidă.

– Ce vrei să spui? Ochii ei verzi căpătară luciri de gheață. Brianna are nume.Este trecut pe certificatul ei de naștere. Au trecut de mult vremurile când femeia trebuia să se mărite pentru a avea un loc în societate.

– Nu la asta m-am referit, îi spuse Jake. La naiba, chiar nu înțelegi că vreau să fiu un tată adevărat pentru ea, și nu unul accidental?

– Brianna s-a născut pentru că eu am vrut asta, Jake. Este rezultatul voinței mele. Cred că ești conștient că aș fi putut să avortez.

– Știu asta. Jake încercă să se controleze, să nu ridice tonul la ea. Mi-ai explicat totul foarte clar în seara în care ai plecat.Jake își trecu degetele prin păr.Acum vreau să fac parte din viața ei.Deja am pierdut cele mai frumoase momente.

– Nu trebuie să ne căsătorim pentru ca să te poți bucura de Brianna.

– Să înțeleg c-o să mă lași s-o vizitez oricând ? întrebă el pe un ton din care se putea înțelege ușor că începea să-și piardă cumpătul.Vrei să spui că pot fi un tată de duminică bun, ca și când am fi fost căsătoriți și am fi divorțat? Am văzut eu cum se desfășoară astfel de lucruri. Jumătate dintre cântăreții pe care îi cunosc sunt divorțați. Se comportă ca niște puști care se uită peste gard la vreo petrecere de aniversare– pot vedea ce se întâmplă dar nu se pot bucura de ceea ce văd.

– Și căsătoriile pot ajunge în aceeași situație, uneori.

Tonul ei îi tăie elanul lui Jake și îi spori atenția. Nicole se ridică.

– Îți dau o invitație la o astfel de petrecere, Jake. Dacă stai de partea cealaltă a gardului numai pentru că nu te invit să tai tu tortul, este problema ta, nu a mea.

Jake se mai calmase, dar simțea nevoia să facă ceva care să-i schimbe Nicolei modul de a vedea lucrurile.

– Uiți un lucru, Nicki.

– Care?

– Eu nu mai sunt acum doar Jake Cameron.Când se va afla că sunt tatăl Briannei, presa îți va face viața un calvar. Le place la nebunie să descopere povești despre foste iubiri și copii nelegitimi. Dacă ne căsătorim și o înfiez pe Brianna, ea nu va mai fi ținta acestor atacuri.

Nicole se simți cuprinsă de teamă. Nu-și pusese problema vieții lui publice, cu toate că era convinsă că Jake

exagera. Dar dacă presa afla despre Brianna, s-ar fi complicat lucrurile.Probabil că s-ar mai fi găsit și alții care să mai adauge ceva picant la toată povestea, pentru ca ziarele lor să se vândă mai bine.

– Nu, nu vei reuși să mă sperii și să mă faci să accept oferta ta, Jake. O să găsim o posibilitate prin care tu să faci parte din viața Briannei, dar nu prin căsătorie. N-am de gând să mă mărit cu tine sau cu altcineva numai pentru ca Brianna să aibă un tată.

– Dar cu tine cum rămâne? Tu ce ți-ai dori de la viitorul tău soț?

– Mult mai mult, nu doar obligații și convenienețe.

– Deci așa mă vezi tu pe mine, Nicki? Crezi că te-aș forța să accepți un fel de căsătorie de convenienț, ceva în stil victorian poate? Eu îți promit o căsătorie adevărată. Nu putem trăi împreună fără iubire. Dacă-ți amintești, tot cam așa a apărut și Brianna. Jake se aplecă spre ea, continuând cu o voce mult mai caldă și luându-i mâna în ale lui. Nu cred că ai uitat tot ce a fost între noi.O ridică de pe scaun și o trase în brațele lui. Încă te mai visez noaptea Nicole, nu te-am uitat nici un moment.Jake îi sărută încheietura mâinii, iar ea se simți cuprinsă de fiori. Îmi amintesc sunetele plăcute pe care le scoteai când te atingeam, felul în care te mișcai când făceam dragoste, moliciunea pielii tale.Jake o ridică în brațe și o duse spre canapea. Nicole îi simți mirosul de after– shave, același dintotdeauna.

– Sărută-mă, Nicki, îi spuse el.Aș vrea să văd dacă amintirile mele mai sunt la fel de vii.

Nicole ar fi vrut să opună rezistență, dar și mai mult își dorea să cedeze mângâierilor lui, așa cum îi ceruse el să poată compara realitatea cu visurile lui. În cele din urmă se lăsă pradă săruturilor lui. Simți buzele lui pline, căldura lor. Nicole ridică mâinile și începu să-i mângâie fața, apoi părul mătăsos de pe piept. Își aminti de vremurile trecute, când îi simțea trupul lipit de al ei, când după ore întregi de dragoste rămâneau epuizați. Mâinile ei coborâră și mai jos explorându-i brațele descoperind că Jake se mai îngrășase. Gura lui avea acum gustul nopților de iarnă încălzite la flacăra dorinței iar ea simți nevoia să-i murmure numele înainte de a se lăsa în voia brațelor lui.Se lăsa purtată de dorință, ceea ce o făcu să se contopească cu el, dorind ca magia momentului să continue.

Jake o simți atât de aproape și de a lui, încât gemu de plăcere. Nicole era dulce, fierbinte, și se lăsa explorată.Când o trase din nou spre el, Jake avu senzația că respirau amîndoi în același ritm.Jake îi eliberă gura într-un târziu, apoi îi sărută lobul urechii șoptindu-i:

– A trecut atâta timp, Nicki. Prea mult timp.

Nicole se înfioră, apoi lăsă capul într-o parte parcă pentru a-i lăsa drum liber spre gâtul ei care aștepta să fie sărutat. Dar Jake se retrase.

Nicole îl simți și protestă:

– Jake, ce se întâmplă?

Îi simți privirile ațintite undeva, dincolo de canapeaua pe care erau așezați. Brianna.Nicole se ridică repede, își îndreptă hainele și părul apoi se întoarse spre fetiță.

Brianna se uita cu ochii mari spre uriașul cu barbă care se ridicase de pe canapea.Când o văzu și pe Nicole ridicându-se, uimirea copilei fu și mai mare. Nicole ezită un moment apoi făcu niște semne spre Brianna apoi spre fruntea ei.

– Brianna vrea să știe cine ești, îi traduse ea lui Jake. Nicole vorbea cu mult calm, cu toate că numai cu câteva minute în urmă fusese mistuită de pasiune. I-am spus că ești tatăl ei.

Jake simți că inima începe să-i bată și mai tare. Ochii i se umeziră de emoție.

– Îți mulțumesc, Nicki.

Jake își întoarse din nou privirile spre copilă, cu ochii umezi de emoție. Brianna îl privea cu ochii ei albaștri care semănau atât de mult cu ai lui. După ce îl studie câteva secunde, fetița se îndreptă spre un dulap care se afla pe peretele opus. Deschise o ușă din care apăru o combină muzicală și începu să caute printre discurile aflate acolo.

– Ce face? întrebă Jake.

Nicole, cu ochii plini de lacrimi îi spuse:

– Caută unul dintre albumele tale. Se așezară amândoi pe canapea.Când i-am vorbit prima dată despre tine, i-am arătat albumele tale. Dar era numai o fotografie pe ele și n-am fost sigură dacă a înțeles.

Jake abia mai respira, de parcă ar fi alergat câțiva kilometri. De când îi confirmase Nicki că era tatăl care pierduse primii patru ani din viața fiicei sale, trecuse printr-o gamă de sentimente. Brianna se întoarse spre el ținând fotografia de pe album în mână.

– Zâmbește-i, îi sugeră Nicole.

Jake încercă să-i zâmbească fetiței care– i răspunse cu un zâmbet frumos.Ea repetă semnul făcut de Nicole cu degetele desfăcute, apoi puse albumul de măsuța din fața ei. Mânuțele copilei se mișcau.

– Ei, mai încet, îi spuse Nicole. Ea înțelesese că fetița îl acceptase pe Jake ca tată și se mai destinse.Continua să urmărească gesturile Briannei și să i le traducă lui Jake.Vrea să știe unde ai fost, cum de ai sosit acum aici. Nicole ezită un moment apoi continuă: vrea să știe dacă vei locui aici cu noi, la fel ca tatăl lui Jenny. Nicole se întoarse spre fetiță, făcu câteva semne spre ea apoi privind spre Jake spuse cu voce tare: nu, Brianna, tata va locui în casa lui, la fel ca tatăl lui Michael.

Jake șopti:

– Nicki...

– Nu, zise Nicole, să nu împingem lucrurile prea departe.

Dintr-o dată, Jake aflat numai la câțiva pași de ele, se simți izolat ca de secole. Nicole nu mai putea face nimic de astă dată pentru a-l face să se destindă și să-i dispară liniile acelea din jurul gurii sau tristețea din priviri.

Satisfăcută de explicațiile Nicolei, Brianna arătă cu degetul spre ea, apoi indică spre maxilarul inferior, răsucind mâna înainte și înapoi cu mișcări repezi.

– Vrea o prăjitură, spuse Nicole. Îi dau prăjituri când se trezește din somn. Mă întorc imediat. Nicole se îndreptă spre bucătărie. Jake o urmă. Nu prea era spațiu

în bucătăria aceea mică și Nicole deveni astfel tot mai conștientă de prezența lui Jake.

– În care dulap este prăjitura? întrebă el când o văzu că vrea să se urce pe un scaun ca să ajungă la dulap.

– Cel din stânga, sus. Dar n-o s-o primească dacă i-o dai tu. I-am spus să nu... Nicole se opri dându-și seama că vorbele ei l-ar fi durut prea tare. Jake, îmi pare rău, n-am vrut să înțelegi că...

– Lasă, nu-i nimic! spuse Jake scurt și-i întinse automat platoul cu dulciuri.

Nicole îi întinse Briannei platoul ca ea să aleagă prăjitura pe care o dorea.Brianna alese o acadea și o prăjitură cu nucă. Apoi, mai alese o prăjitură pe care i-o întinse lui Jake.

– O, îți mulțumesc, Brianna, spuse Jake luat prin surprindere și inima i se umplu de bucurie. Îngenunche cu mâinile întinse spre fetiță, dar aceasta se pare că nu era pregătită să-l îmbrățișeze.

– Trebuie să ai răbdare, Jake. Va veni și asta cu timpul.

– Sper că va veni.

Brianna se așezase în fața televizorului, urmărind un film de desene animate.

– Ea înțelege ce i se spune? întrebă Jake.

– Încearcă. Nicole se așeză pe colțul canapelei pentru că simțea nevoia să pună o oarecare distanță între ei după interludiul care abia luase sfârșit. Îi plac aceste desene animate în mod deosebit pentru că eroina principală este o fetiță care nu aude și se folosește mult limbajul semnelor.

– A înțeles când i-am mulțumit pentru prăjitură?

– A înțeles sensul celor rostite, zise Nicole care nu dorea să mai adauge ceva la durerea lui Jake. Este destul de greu să înțeleagă numai urmărind buzele celor care vorbesc.Când un copil ca ea întâlnește un necunoscut, devine circumspect și asta îi afectează puterea de concentrare. Este și mai greu dacă cel care vorbește își acoperă gura cu mâna, poartă barbă sau mustață. O să mai treacă câtva timp până când o să vorbească în fața ta.

– Poate să vorbească?

– Desigur, îl asigură Nicole. Dar nu pronunță foarte clar cuvintele. A mai încercat și cu alte ocazii să vorbească cu oamenii, dar din expresia lor și-a dat seama că nu este înțeleasă și că felul ei de a vorbi nu le este plăcut. Nu-i place să i se audă vocea de către alți oameni. Știu că trebuie s-o fac să vorbească cât mai mult dar, n-o facem decât când suntem singure.

– Nicole? Grăbește-te, dragă! Este cam târziu! Ușa se deschise și fostul partener de dans al Nicolei, David Cole, își făcu apariția. Bărbatul apucă să facă câțiva pași în încăpere, apoi îl văzu pe Jake și se opri.

– O, Dumnezeule, tu ești, Jake?

Capitolul 3

Se lăsă tăcerea, apoi Jake spuse:

– David, mă bucur să te revăd.

Nicole sări în sus pornind spre David apoi se opri.

– O, am uitat de repetiție.Cât este ceasul?

– Cinci fără un sfert, îi răspunse Jake.

Mișcările din încăpere atraseră atenția Briannei care-l văzu pe David și-i sări în brațe. Brianna îi explică ceva cu mâinile, foarte entuziasmată. David îi răspunse, mai puțin entuziasmat, apoi o îndemnă să privească iar la televizor.

Nicole știa că trebuie să îmbrace costumul de dans, dar ezită un moment căci nu voia să-i lase singuri pe cei doi bărbați. Jake nu înțelesese niciodată prietenia dintre ea și David, în care nu încăpea nici o undă de romantism. El nu acceptase că David era un prieten foarte bun și apropiat, dar că între ei nu exista un alt gen de relații. Iar Nicole nu-i spusese nimic despre David și relația lui cu Cathy.

Asta îi lăsase o rană destul de profundă în suflet, care nu apucase să se cicatrizeze.

Nicole își aminti de felul în care găsise sprijin și alinare la David în primele luni după ce rupsese relația cu Jake. Nu le trebuise prea mult pentru ca să înțeleagă amândoi că nu vor putea fi iubiți niciodată. Oricum, David o protejase permanent și de astă dată Nicole simți starea de tensiune care se crease între cei doi bărbați. David făcu un pas spre ea.

– Nicole?

– Totul este în ordine, David. Nicole îl imploră din priviri să nu ia nici o atitudine. Începe încălzirea, vin și eu în câteva minute.

David o privi lung, apoi încuviință din cap și plecă.

– Pare că se simte ca acasă, nu?

Furia care răzbătea din vorbele lui Jake o făcu pe Nicole să aibă o reacție pe care ar fi vrut s-o evite, dar ea nu putu să treacă peste insinuarea lui.

– Și pare foarte apropiat de Brianna, nu? Nici nu mă miră că locuiești în acest apartament deasupra sălii de dans. Este mai simplu pentru amândoi.

Nicole refuză să mai asculte. Se întoarse spre ușă și făcu un gest larg cu mâna.

– Te rog să pleci, Jake.

Nicole refuză să-l privească, mânia ucigând compasiunea, înțelegerea și senzația de vinovăție pe care le simțise cu câteva momente înainte.

– Dacă vrei să te mai las vreodată s-o vezi pe Brianna, pleacă chiar acum.

Jake rămase câteva secunde în fața ei, iar ea îl înfruntă:

– Te rog să nu mai vii până când nu vei învăța să gândești corect.

– Ești sigură de afirmația pe care o faci, Nicole? Poate că așa stau lucrurile în realitate. Cât despre prezența mea în apropierea Briannei, știința a reușit să determine foarte corect paternitatea, în ultimii cinci ani. Voi lupta pentru drepturile mele. Jake trecu pe lângă ea și porni pe scări.

Nicole închise ușa în urma lui și rămase rezemată de cadrul acesteia. La naiba cu acest bărbat și felul în care gândea! El n-o voia de fapt, dar nici nu voia să lase ca ea să aparțină altui bărbat.Și cine era el ca să-i condamne stilul de viață? Avusese comentarii până și la adresa apartamentului ei. Îi reproșase că acesta era convenabil pentru ea. Desigur, așa era. În primul rând pentru că ea putea astfel să petreacă și în timpul zilei câteva minute cu fetița ei. Putea astfel să se asigure că fetița era corect îngrijită și că i se acorda toată atenția. Nicole își simți ochii împăienjeniți de lacrimi. Acestea i se rostogoliră pe obraji și nu-și mai putu stăpâni plânsul.

Sună telefonul și se strădui să aibă un ton cât mai normal.

– Totul este în ordine? o întrebă David, care vorbea de la telefonul din holul de jos.

– Da, mă simt bine. David, l-ai văzut plecând?

– Nu mi-a spus nimic, o informă David. S-a năpustit pe ușă ca o furtună. Cred că ar fi mai bine să lași plânsul la o parte și dacă ai nevoie de mine, mă găsești aici.

Nicole încercă un zâmbet.

– Îți mulțumesc, David. Tu ești întotdeauna aici când am nevoie de tine.

După două ore, Jake intra în casa din Beverly Hills, aruncând servieta de piele neagră pe o măsuță din hol. Se privi în oglindă și se încruntă. Încurcase lucrurile rău de tot. Nicki avusese dreptate să-l dea afară din apartamentul ei. Nu avea nici un drept să facă comentarii asupra vieții ei sentimentale, după ce apăruse din senin după cinci ani de despărțire. Nu erau căsătoriți și nici nu vor fi vreodată după cum îi spusese Nicole, așa că el nu avea nici un drept să facă comentarii la adresa lui David.

Mânia pe care o simțise mulți ani față de Nicole se estompase de când îi auzise glasul în sala de gimnastică. Dar când își văzuse fiica în brațele lui David... Era evident că între David și Brianna existase o comunicare permanentă, fără rețineri.David făcuse permanent parte din viața lor, în timp ce el pierduse cei mai frumoși ani ai copilăriei Briannei. Comunicarea dintre David și Brianna era evidentă. David n-ar fi plecat dacă Nicole nu l-ar fi rugat s-o facă. Numai un îndrăgostit putea să înțeleagă atât de repede ceea ce îi cerea iubita. Oare David era iubitul Nicolei? Jake simți gustul amar al geloziei. Porni pe holul care traversa casa. Aprinse lumina și puse cărțile pe care le adusese cu el, pe un raft de lângă bar. La naiba cu cei doi! Nu înțelesese niciodată ce legătură ciudată exista între ei. Dar de când îi cunoscuse prima oară la acea petrecere pe care și-o amintea atât de bine, el își spusese că între cei doi exista o relație deosebită. La câteva zile mai târziu, îi văzuse dansând împreună, și remarcase felul în care se sincronizau, cum David o îmbrățișa cu toată pasiunea și comunicarea sexuală pe care le-o facilita muzica. Jake simți

cuțitul geloziei răsucindu-se ca într-o rană la ideea că un alt bărbat știa cum să facă trupul Nicolei să ardă de pasiune. Imediat după ce se terminase dansul Jake se grăbise la cabină, așteptându-se să-i găsească pe cei doi îmbrățișați, dar nu observase altceva decât exuberanța celor doi parteneri. Jake aflase că nu erau rude, iar David nu era homosexual.Cu toate acestea, când o întrebase pe Nicole despre relația lor, aceasta îi spusese că era o relație foarte specială și că trecuseră împreună prin momente destul de grele. Explicația aceasta nu-l satisfăcuse pe Jake. Oricum, el nu se așteptase ca relația cu David să înceteze când ei doi începuseră să se vadă în mod regulat. David nu reacționase în vreun fel anume, când după o lună Jake și Nicole se mutaseră împreună.

Jake se așeză istovit într-un fotoliu de piele. Avea nevoie de puțină liniște ca să-și analizeze sentimentele.Trebuia să facă planuri pentru viitorul Briannei.Trebuia să se concentreze. Întinse o mână și trase un sertar de la măsuța pe care se afla un telefon. Luă un stilou și un blocnotes pe care-l păstra acolo pentru însemnările lui. Apoi, se rezemă din nou de spătarul fotoliului și închise ochii. Se surprinse simțind că în loc să se întrebe ce să facă cu sentimentul nou că era tată, prin fața ochilor lui se perindau zeci de imagini ale lui Nicole. O auzise râzând pentru prima oară la petrecerea lui Adam Chambers. Râsul ei traversase ca un val încăperea, îi alertase simțurile și-l făcuse s-o dorească. O văzuse apoi dansând cu David și și-o dorise numai pentru el. Își aminti apoi cât de hotărât fusese s-o aducă în patul lui cât mai repede.

Pe atunci, Nicole abia absolvise liceul și era o tânără inocentă. Ca dansatoare, ea avusese foarte multe ocazii, și Jake cunoștea îndeaproape culisele vieții de artist.Se hotărâse să profite de inocența ei.Jake fusese întotdeauna sigur pe el. Nimeni și nimic nu-l putea opri în momentul în care își propunea ceva.Tot în acea perioadă el își propusese să-i demonstreze tatălui lui că putea face carieră în muzica ușoară. Știa că dacă voia să realizeze ceva, era foarte important să-și urmărească țelul, indiferent la ce ar fi trebuit să renunțe pentru a și-l putea atinge.Părinții lui nu erau fericiți de alegerea pe care o făcuse el, dar nu-l dezmoșteniseră.

Când o cunoscuse pe Nicole îi dedicase fiecare clipă liberă, atunci când nu era alături de grupul lui la repetiții. Programul ei se potrivea destul de bine cu programul lui. Amândoi aveau diminețile libere. După– amiezile aveau amândoi repetiții, noaptea Nicole dansa, iar el cânta la petrecerile la care era angajat.

Era genul de viață pe care-l preferau amândoi. Aveau un apartament, și slujbe relativ sigure din care să poată trăi.Ce și-ar fi putut dori mai mult un tânăr de douăzeci și patru de ani? Dar totul fusese frumos până când, într-o dimineață, el intrase în baie și totul se sfârșise.

Nicole făcea un duș, iar el intrase să-i aducă un prosop curat.Când deschisese ușa, el o văzuse stând încă îmbrăcată, în fața chiuvetei.Cu toate acestea, de la duș se ridicau aburi, iar fata se întorsese brusc spre el scăpând plasticul alb pe care-l ținea în mână. Jake se aplecă și-l ridică, dar Nicole i-l smulsese din mână și-l aruncase în toaletă.

– M-ai speriat, îi spusese ea.

Nicole era foarte palidă, cu toate că temperatura în baie era foarte ridicată. Jake o urmărise suspicios.

– Ce ai aruncat, Nicki?

– Nimic, doar o bucată de plastic.

Jake privise peste umărul ei și temerile i se confirmaseră.Văzuse cutia cu teste pentru sarcină, iar figura Nicolei îi confirmase temerile. Atunci simțise o oarecare neliniște.Se simțise prins ca într-o capcană și trădat. Oare Nicole plănuise să-l atragă în această capcană? Oare o făcuse special ca el să-și piardă mințile într-atât încât să uite măsurile de precauție pe care tebuia să le ia?

– Deci, voi fi tată?

– Nu cred, îi spusese ea.Nicole se întorsese cu fața spre el sfidându-l.Chiar dacă sunt însărcinată, nu trebuie să-ți faci probleme.

Jake o privise și din ochii ei măriți, plini de teamă, el înțelesese că nici ea nu-și dorise acest lucru.Și ea era la fel de șocată ca și el.Nu putea s-o lase să facă față singură situației.

– Nici tu nu trebuie să te îngrijorezi, Nicki. Jake își revenise și încerca să stabilească ce avea de făcut. Părinții îl învățaseră să-și asume responsabilitatea faptelor sale, cu orice preț. O să ne căsătorim, Nicole. Eu o să mă duc să lucrez la firma tatălui meu.Și-a dorit acest lucru dintotdeauna.

– Nu, Jake.

– Nicki, un copil are nevoie de tatăl lui în fiecare seară. Iar dacă stăm să calculăm totul detaliat eu n-aș putea

întreține trei persoane cu ceea ce câștig din muzică.Voi avea o slujbă sigură și...

– Am spus că nu sunt de acord, Jake.Tu nu vei renunța la muzică, nici eu la dans. Nicole avea fața foarte albă, iar ochii ei verzi aveau o lumină ciudată. Voi face un avort, Jake.

Poate că Nicole nu înțelesese bine.

– Nu trebuie să avortezi, Nicki. Eu îmi asum responsabilitatea.Ne putem căsători chiar după amiază.

– N-am nevoie de responsabilitatea ta. Nu mă mărit.

Din atitudinea ei rigidă, Jake înțelese că fata nu glumea. Pentru ea era mai important dansul decât sarcina, sau căsătoria cu el. El era dispus să renunțe la visurile lui legate de muzică, dar ea nu voia să renunțe la dans.

– Deci, nu vrei să te măriți cu mine. Dacă nu vrei s-o faci, foarte bine. Când ne-am cunoscut ți-am spus că n-am de gând să mă însor, dar nu voi renunța la tine!

– Ce vrei să spui? De fapt, nici nu ți-am cerut părerea, Jake. Nu suntem căsătoriți și nici nu vom fi. Nu mă poți forța.

– Dar porți copilul meu, Nicki.Nu poți...

– De unde știi că este al tău, Jake? Nicole îi aruncase acele vorbe cu fața palidă și trasă, cu ochii ieșiți din orbite. Poate că David este tatăl copilului. Poate nici nu știu cine este tatăl.

– Oprește-te, Nicole!

Nicole înghețase în acel moment, iar el își încleștase pumnii cu furie.

– Nu mai spune nici un cuvânt. Jake rostise aceste vorbe printre dinți, scurt și precis.Trebuie să pleci de aici.

Ai o săptămână să-ți găsești o locuință. Eu o să plec într-un turneu mai lung, care o să mă țină departe de locurile astea mai multă vreme. Când mă întorc, nu vreau să te mai găsesc aici. Jake trântise ușa apartamentului și ajunsese în stradă atât de repede încât nici nu realizase ce se întâmplase. Intrase în primul bar care-i apăruse în cale și comandase un whisky.După ce-l dăduse peste cap și se mai calmase, își spusese că nu avea sens să-și facă probleme din cauza Nicolei. El fusese primul și singurul ei iubit. Și de cîte ori nu uitase să-și ia măsuri de precauție când Nicole se afla în brațele lui și-l făcea să-și piardă mințile?

Fără îndoială, copilul era al lui și el era responsabil de tot ce se întâmplase.Dar împreună aveau să găsească o cale de rezolvare.Însă fu surprins să constate, când se întorsese după trei ore că, apartamentul era gol. Nu mai rămăsese nimic care să arate că Nicole fusese o prezență în casa aceasta... poate numai imensul gol pe care-l lăsase în urmă. Luă două aspirine dar acestea nu-i calmară durerea cumplită de cap.Medicamentele nu puteau rezolva tensiunea cu care trebuia să lupte și nici nu-i puteau aduce alinare.Când se reântâlniseră, Nicole îi spusese că avea oricum de gând să părăsească apartamentul, dar faptul că și el o îndemnase s-o facă, îl consumase în tot acest timp.

O căutase la teatru ca să-și ceară scuze, dar n-o găsise nici acolo. Nimeni dintre cei prezenți nu-i spusese unde se afla Nicole. Întrebarea lui foarte directă:

– Ei bine, n-are nimeni de gând să spună unde a plecat? nu impresionase pe nimeni.Cu atât mai puțin pe Adam Chambers.

– Despre cine vorbești ? întrebase acesta.

– Știi prea bine despre cine vorbesc. Unde este Nicole? De ce n-a venit la repetiție?

– A, Nicole. A sunat ca să spună că este bolnavă.

Vorbele lui Adam îi pătrunseseră în inimă ca un cuțit.Ajunsese prea târziu.

– La ce doctor s-a dus? La ce oră este programată?

– De unde să știu eu? zisese Adam ridicând din umeri.

– Cred că știi mai mult decât vrei să spui.

– Uite ce este, Jake. Să lăsăm toate prostiile la o parte. Nicole nu vrea să te mai vadă. Nu știu amănunte despre cearta voastră, știu doar că Nicole avea paisprezece ani când a început să danseze în compania asta. A trecut prin multe în viață și n-am de gând să las pe nimeni să-i mai creeze probleme.Bărbatul se ridicase de pe scaun și-și înălțase capul chel spre Jake.Te rog să accepți lucrurile ca atare și să părăsești sala, altfel mă văd nevoit să chem paza.

Jake îl cunoștea prea bine pe Adam ca să știe că acesta nu prea glumea.Când rana provocată de dispariția Nicolei se mai închisese, el încercase să facă față realității. Nicole nu-i dăduse șansa să discute cu ea, s-o facă să se răzgândească. Ea nu acceptase o altă soluție decât cea care i se păruse ei cea mai comodă. Jake simțea un gol cumplit în suflet. Fusese timp de câteva săptămâni un creator și dătător de viață, apoi Nicole dispăruse și totul se năruise.

Chiar în după-amiaza aceea semnase un contract pentru începerea unui turneu prin țară, și făcuse asta doar pentru a scăpa de durerea pricinuită de Nicole.Cântecele pe care le compusese în acel turneu dovediseră că nu se putuse

elibera de obsesia Nicole, dar îi aduseseră noi contracte și posibilitatea de a scoate un album. Primul cântec din acest album, "Unde este ea acum?" făcuse totul posibil pentru Jake. Dar sufletul îi rămăsese la fel de întunecat. Adam. Nici după șapte luni acesta nu-i spusese unde plecase Nicole.Jake știa acum motivul. Probabil că pe atunci, Nicole aștepta să nască.Jake lăsase să-i scape o înjurătură, căci nici acum nu știa data de naștere a Briannei.

Întinse mâna spre telefonul care se afla lângă el.Fără a mai ezita, formă numărul lui Adam.Când îi auzi glasul, Jake îi spuse:

– Nu închide, Adam. Sunt eu, Jake Cameron. Spune-mi, când este data de naștere a Briannei?

Adam nu spuse nimic, dar după o scurtă tăcere îl întrebă:

– Ce știi despre fetiță?

– Prea mult, sau poate, prea puțin.Am fost acasă la Nicole și le-am văzut pe amândouă. Jake ezită un moment, apoi adăugă: l-am văzut chiar și pe David.Nu se putu abține să nu întrebe: sunt împreună?

– La întrebarea asta poate să-ți răspundă numai Nicole.Și dacă ai văzut-o, de ce mă mai suni pe mine?

Jake n-ar fi vrut să lase să se vadă cât era de vulnerabil. Trecând doar peste episodul cu săruturile, îi povesti cum decursese întâlnirea lor.

– Așa că am greșit din nou, încheiase el. L-am văzut pe David și mi s-a părut că se potrivea mai bine decât mine locului așa că nu m-am lăsat și iar am pierdut totul. Jake încercă să-și maseze mușchii atât de încordați ai gâtului.Ce să fac acum? Știu că ești prietenul Nicolei, nu al meu, dar

am nevoie de tine. Tocmai acum mă gândeam că nu știu nici măcar data de naștere a fiicei mele. Trebuie să fie în septembrie sau începutul lui octombrie, dar...

– Este douăzeci și unu septembrie, zise Adam.

Jake închise ochii bucurându-se de această primă informație pe care o primise.

– Înainte de a continua discuția aș vrea să-ți pun și eu câteva întrebări.

– Mi se pare corect.

– Ți-a păsat când ai rămas fără Nicole?

– Ce întrebare este asta? sări Jake. Am cerut-o în căsătorie. Sigur că am suferit c-am pierdut-o.

– Ce interesant, zise Adam pe un ton ironic.Dacă n-ar fi rămas însărcinată ai mai fi cerut-o în căsătorie?

Jake simți ironia lui Adam direct în inimă.Era adevărat că se simțea prea bine așa cum era ca să se mai gândească și la căsătorie. De fapt, cam toate căsătoriile muzicienilor pe care-i cunoștea eșuaseră. El nu avea nevoie de astfel de complicații.

– Nu cred c-ai fi făcut-o, își continuă Adam ideea. Tocmai de asta nu înțeleg de ce continui s-o cauți. O faci doar din încăpățânare?

– La început, am făcut-o pentru că nu mi-a venit să cred că va păstra sarcina, mărturisi Jake.Mai apoi, m-am gândit că încăpățânată cum este, o va păstra. Oricum, trebuia să aflu.

– Numai asta te-a interesat, dacă a păstrat sau nu copilul? insistă Adam.

La naiba, își spuse Jake. Timp de cinci ani fusese preocupat de copilul despre care nu știa că există sau de ea? Amintindu-și relația lor și scenele plăcute ale existenței lor comune, Jake mărturisi:

– Am iubit-o, Adam.

Acesta nu-i răspunse.

– La naiba, Adam, nu mă auzi? repetă Jake exasperat. Am iubit-o.

– Nu este nevoie să strigi, am auzit de prima dată, zise Adam într-un târziu. Dar acum vine întrebarea cheie. Ai putea s-o iubești pe cea care este Nicole acum ?

– Ce vrei să spui?

– Că Nicole nu mai este tânăra plină de idealuri cu care ai avut tu o aventură acum cinci ani. Este o tânără puternică, a trecut prin clipe grele și a reușit în pofida tuturor. Și n-a avut nevoie de ajutor, Jake. Brianna a fost la un pas de moarte acum trei ani. Nu știu ce ți-a spus Nicole din tot ce s-a întâmplat, dar atunci n-a părăsit spitalul timp de trei zile.Eu și David am încercat s-o convingem să doarmă puțin, dar n-a vrut nici în ruptul capului să părăsească încăperea în care se afla fetița. N-a mâncat decât forțată de noi. A slăbit foarte mult și nu avea voie s-o facă.

Jake strânse din pumni, gândindu-se ce traumatizată fusese Nicole care traversase singură nenorocirea ce se abătuse asupra copilei.

– N-am știut niciodată cât a costat spitalizarea Briannei. Nicole a refuzat să-mi spună. M-am oferit să încheiem un contract prin care eu să acopăr toate costurile spitalizării fetiței, dar ea a refuzat. N-a acceptat decât împrumutul pen-

tru studio, Jake, dar mi l-a restituit până la ultimul ban. Cred că mai are încă datorii față de spital. Dar se descurcă singură. Are această putere. Dacă tu te aștepți să apari din senin acum și să găsești aceeași fată de acum cinci ani... pe care s-o tratezi în același fel...

– Mda, înțeleg, zise Jake. De fapt, el își spuse că trebuia s-o facă oricum. Văzuse deja schimbările în acea după amiază.

– Sper că ai înțeles ce era de înțeles, zise Adam. Ce ai mai vrea să știi?

Când închise telefonul peste câteva minute, Jake înțelese că Adam nu mai era împotriva lui. Nu știa însă dacă David l-ar ajuta. Recunoscu în același timp că dacă situațiile s-ar inversa, nici el nu l-ar ajuta pe acesta. Îi era foarte clar că David o iubea pe Nicole și o dorea la fel de mult ca și el.

Jake ridică receptorul și-și sună impresarul.

– Ascultă Pete, aș vrea să aranjezi lucrurile în așa fel încât să stăm în San Bernardino până când plecăm în turneu. Mai am câte ceva de rezolvat pe aici și n-aș vrea să vorbim zilnic la telefon pentru repetiții.

– Ei, ce te frământă? Parcă te-ar aștepta un proces de paternitate sau ceva de acest gen, glumi Pete.se încordă brusc.

– Cine a spus ceva despre paternitate? Ce naiba știi și nu vrei să spui?

– Dumnezeule, zise Pete, glumeam și eu, asta-i tot. Nu mai știi de glumă, după câte văd.Ți-l dau pe Don la telefon.

Jake interveni când auzi numele avocatului firmei:

– N-am nevoie să vorbesc cu el. Oricum n-o să-mi pun viața pe tapet.Nu am probleme cu nimeni.

– Din câte am înțeles, este o femeie implicată în toate acestea, interveni Pete.Eu sunt managerul tău, Jake. Este problema mea să rezolv orice apare legat de vreo aventură...

– Nu este vorba despre o aventură, îl întrerupse Jake. Este o femeie de care m-am îndrăgostit acum cinci ani. Înainte ca Pete să poată spune ceva, Jake continuă: este mama fiicei mele, Pete.

– Ce-ai spus ? explodă Pete. Rămâi acolo, vin eu la tine imediat.Telefonul se închise și Jake nu mai apucă să protesteze.

Jake se uită la ceas. Era opt și zece. Oricum lui Pete îi trebuiau douăzeci și cinci de minute ca să ajungă din Burbank până la el. Se întoarse în holul în care lăsase cărțile. Le puse pe covorul din dormitor și porni spre baie. Rămase privindu-se câteva minute în fața oglinzii, înainte de a scoate dintr-un dulăpior o foarfecă. Nu mai ezită, ci începu să taie din barba deasă. După zece minute începea să-și bărbierească fața. Șterse și ultimele urme de cremă de bărbierit și privi rezultatele.Văzu un străin ale cărui trăsături îi erau oarecum cunoscute, cu pomeții proeminenți. Gropițele care fuseseră ascunse până acum de barba deasă ieșiră la iveală și-i amintiră de gropițele Briannei. Fetița semăna foarte mult cu Nicole, dar împrumutase și din trăsăturile lui.Era grațioasă și delicată ca mama ei. Avea ochii lui albaștri, limpezi ca o dimineață de primăvară.

Ochii lui Nicki nu mai reflectau inocența pe care și-o amintea el. Sub ei se săpaseră urme adânci, de suferință, sau poate de tărie de caracter. De astă dată, Nicole privea lumea cu ochii unei femei mature și cu oarecare adversitate. Dar toate acestea îi sporeau frumusețea.

Jake își scoase hainele pline de păr și intră sub duș. Pe când apa făcea să dispară și ultimele fire de păr se trezi comparând-o pe Nicole, femeia de acum, cu cea din urmă cu cinci ani.

Nu numai privirea i se maturizase. Pe atunci fata avea un trup care abia înflorea. Acum când o revăzuse, arăta ca o femeie în floarea vârstei. Oare sarcina adusese această modificare făcând-o atât de bine conturată? Sau poate timpul? Era tot zveltă și subțire, la fel de grațioasă, dar coapsele i se împliniseră, la fel și sânii.

În acea după amiază în care ea urcase scările în fața lui, Jake urmărise coapsele ei rotunde. Când o ținuse în brațe în acele clipe scurte ar fi vrut s-o simtă tot mai aproape, să exploreze toate modificările trupului ei.

Își schimbase și parfumul. Era ceva care-i amintea de mosc, poate de florile de primăvară sau de apele oceanului. Femeia era un amestec de necunoscut și de amintire. Reacțiile ei erau cunoscute, dar în același timp noi și excitante.

Când reveni în dormitor începu să sorteze cărțile pe care le adusese :"Cum să luăm legătura cu cei care trăiesc într-o liniște permanentă", "Copilul autist și familia lui" precum și "Bucuria de a cânta". Alese una dintre ele și începu să citească așteptându-l pe Pete.

Capitolul 4

Nicole turnă lapte peste cerealele Briannei și-i dădu linguriță. În acel moment sună telefonul. Simți un junghi neplăcut în inimă. Ceva îi spunea că numai Jake suna atât de devreme. Remarcă faptul că-i tremura mâna când ridică receptorul.

– N-am avut nici un drept să fiu gelos aseară, Nicki, auzi ea glasul atât de cunoscut.

Nicole știa că Jake urma să-și ceară scuze în continuare. Cu toate că nu-i plăcea să-și recunoască greșelile.

– Bine, îți accept scuzele, zise ea. Auzi cum Jake răsuflase ușurat. El vru să spună ceva, dar Nicole îl întrerupse: te rog să aștepți un moment. Apoi continuă: înainte de a închide discuția pe această temă, aș vrea să înțelegi un lucru. Ea își imagină figura lui Jake. Lui nu-i plăcea să i se pună condiții. N-am chef să dau explicații asupra relației mele cu nici unul dintre bărbații pe care-i cunosc, inclusiv David. Ezită un moment, apoi continuă:

nu mă interesează nici una dintre relațiile pe care le-ai avut înaintea mea sau după mine. Amândoi știm că tu ai fost primul meu bărbat... dar dacă ai fost sau nu și ultimul asta este problema mea. Și întrucât relația noastră fizică este încheiată, nu are sens să ne amestecăm problemele personale.

– Ești chiar atât de sigură că este încheiată, Nicole? întrebă Jake. Nu ai lăsat să se vadă asta acum două zile.

Nicole se simți cuprinsă de frisoane ciudate provocate de vorbele lui. Somnul îi fusese întrerupt de vise erotice mai frecvente decât cele de până acum. Cu toate acestea, indiferent cât de frecvente și de puternice erau acestea, nu puteau înlocui ceea ce-i oferea Jake.

Nicole nu-și dorea o relație bazată pe obligații și datorie. Părinții ei rămăseseră căsătoriți din obligație, după ce dragostea dintre ei pierise. Rămăseseră împreună datorită unicei lor fiice și din conveniență. Nu fuseseră scene urâte, adultere sau lupte între ei, nu fusese într-un cuvânt, viață. Iar ea tocmai asta își dorea. Își dorea hohote de râs și nu râsul de conveniență, tânjea după pasiune și nu după o simplă acceptare. De aceea, prefera să trăiască doar cu Brianna, decât cu un bărbat care să-i fie doar partener de pat. În acel moment, Jake vorbi:

– Indiferent câți amanți ai avut de când ne-am despărțit, eu îți provoc senzații puternice, Nicki, și nu poți nega asta.

Nicole simți parcă mâinile lui Jake pe trupul ei.

– Nici nu încerc s-o fac. Nicole voia să pară rece și detașată, dar știa că nu-l putea amăgi pe Jake. El fusese

singurul ei iubit. Amintirea sărutărilor, atingerilor lui ca și a ochilor lui albaștri o făcuse să nu poată întreține relații cu alți bărbați. Dar el nu trebuia să știe asta. Dacă ar fi aflat, ar fi știut ce putere exercită asupra ei. El era tatăl Briannei, dar asta nu includea decât o relație prietenească cu ea, nimic mai mult.Toate acestea nu schimbă cu nimic condițiile pe care ți le-am pus: le accepți sau nu?

Jake înțelese că Nicole era stresată și-și spuse că va trebui să accepte orice pe moment. El nu avusese intenția să dispară din viața ei și a fetiței numai pentru că se comportase prostește cu o seară înainte. Ar fi vrut ca Nicole să simtă pentru el ceea ce simțea el față de ea.

Convorbirea cu Adam îl făcuse să înțeleagă cât de puțin știa despre femeia care-i născuse un copil. Nu știa nici acum din ce motive femeia asta îi stăpânea toate gândurile, lucru care nu se mai întâmplase cu o alta. Probabil că trebuia să învețe despre ea așa cum învăța despre Brianna. Deocamdată îi va accepta condițiile... David avusese răbdare. Va avea și el.

– Mai avem lucruri de lămurit, îi spuse el. Vrei să luăm masa împreună?

Stabiliră să se întâlnească la ora unsprezece. Își trecu palma peste fața proaspăt bărbierită. Își aminti de diminețile în care Nicole îl urmărea când el se bărbierea. Nicole îl necăjea și-i spunea că se strâmbă, apoi îl imita în oglindă până când izbucneau amândoi în râs iar el trebuia să renunțe la bărbierit ca să nu se taie. Atunci, ea îi ștergea urmele de spumă de ras și-i săruta fiecare urmă lăsată de aceasta pe față până când încetau să mai râdă și începeau

să facă dragoste. Din acest motiv el își lăsase barbă. Bărbieritul îi trezea prea multe amintiri dureroase.

– Ai sosit chiar la timp, spuse Nicole, când el apăru exact la ora unsprezece. Nicole îl privi uimită văzându-l fără barbă. Simți o durere subită când îl văzu pe bărbatul pe care nu putea să și-l scoată din inimă. Revăzu cicatricea din bărbie pe care o cunoștea atât de bine. În acel moment, amintirile o invadară. Își aminti gustul pe care-l avea fața lui Jake proaspăt bărbierită, apoi mirosul de mosc al after shave-ului. Nu trebuia să faci asta, îi spuse ea. Nu trebuia să-ți razi barba. Ce vor spune admiratoarele tale?

– Nu are importanță, îi spuse el brusc. Mă interesează mai mult reacția fetiței mele decât a lor.Unde este?

– În dormitor, se încalță.

În acel moment apăru fetița, îmbrăcată în rochia ei preferată, care avea un imprimeu cu margarete, iar mânecile acesteia lăsau să i se vadă mâinile cu gropițele pe care le făcea în coate. Avea părul negru strâns cu o panglică albă, iar în urechi îi străluceau cercei minusculi.

Nicole observă că Jake își încleștase pumnii, apoi se relaxase și se aplecase la nivelul Briannei. Mândria de a-și fi încheiat singură șireturile păli când îl văzu pe Jake atât de schimbat. Nicole interveni și-i spuse lui Jake ce gândea fetița.

– Tata s-a bărbierit, Brianna. A făcut asta pentru ca să-i poți vedea buzele și să înțelegi ce spune.

Brianna îl studie cu oarecare scepticism. Jake duse mâna la buzunarul drept și scoase de acolo ambalajul bomboanei pe care i-o dăduse fetița cu o zi înainte. Brianna îl recunoscu și începu să râdă. Apoi, îi făcu semne Nicolei.

– Spune că ești caraghios acum, interpretă Nicole cu un râs nervos.

Jake zâmbi și-și trecu mâna peste fața proaspăt bărbierită.

– Are dreptate.

Încet, Brianna se apropie de Jake și atinse porțiunea proaspăt bărbierită, mai deschisă la culoare. Fetița îi atinse apoi buzele și zâmbi.

Jake își zâmbi și el.

– Ce rochiță frumoasă ai.

Fetița continua să zâmbească arătându-și gropițele, și indică un rând de margarete de pe rochiță. Apoi, ea duse degetele la gură după care își atinse năsucul.

– Ăsta este semnul pentru floare, interveni Nicole.

Cu grijă, Jake îi copie gestul.

– Ce fel de floare ai tu pe rochiță, Brianna? întrebă Nicole. Ea știa că Brianna prefera margaretele datorită unui joc pe care-l jucau seara înainte de culcare.

Jake zâmbi.

– Există un semn special pentru margaretă ?

– Da, începe cu M în loc de F.Nicole vorbea și-l privea pe Jake, pe acel Jake cu care făcuse dragoste de atâtea ori,

cel care-i trezea atâtea amintiri. După amiaza care urma avea să-i aducă multă încordare, probabil. Era bine să înceapă cât mai repede, ca să scape mai repede.

– Mergem? întrebă ea.

Nicole făcu alte semne pentru a o întreba pe Brianna dacă era gata de plecare. Fetița făcu un semn cu capul și luă mâna mamei sale, apoi după ce ezită o secundă, întinse cealaltă mânuță spre Jake.

Jake simți că-i tresare inima când se trezi cu pălmuța aceea atât de mică în mâna lui. Își drese glasul, dar vocea îl trădă:

– Să mergem, spuse el.

Când ajunseră în stradă Jake le conduse pe cele două spre mașina lui. O cumpărase cu un an în urmă pentru că i se păruse foarte practică. O luase și la vizita pe care o făcea la Nicole pentru că nu voia să atragă atenția, să nu afle prea multă lume că el frecventa studioul ei de balet. Ultimul lucru de care aveau nevoie era vreun reporter curios care să se țină după ei. Deschise ușa din spate unde o așeză pe Brianna pe scaunul pentru copii și-i puse centura cu grijă.

– Nu e prea rău pentru prima dată, nu? o întrebă el pe Nicole. Mergem spre Redlands, continuă el, după ce ieși pe autostradă. Nicki, eu voi pleca într-un turneu în Anglia, chiar după sărbătoarea Recunoștinței. Mă întorc cu o zi înainte de Crăciun, dar aș vrea să petrec cât mai mult timp cu Brianna până atunci. Nicole încercă să protesteze dar o făcea numai pentru că-i era teamă că Jake va dori să ia fetița cu el.

Jake, înțelegându-i ezitarea, vorbi înainte ca ea să apuce să spună ceva:

– Știu că tu ai repetiții cu grupul înainte de Crăciun, iar eu cu orchestra, dar m-am gândit la o soluție care să ne avantajeze pe amîndoi. Jake strânse mâinile nervos pe volan. Nicole îi observă gestul. Cu toate că nu-și lua ochii de pe autostradă, el conducea mai mult din instinct. Impresarul meu a găsit un studio în care pot face repetiții și mi-a închiriat o cameră la Hilton. Pot repeta dimineața, apoi să petrec timpul cu Brianna, în timp ce tu ești la repetiții. Jake semnalizã și schimbă banda:

– Aș vrea să petrec tot timpul meu liber cu fetița în viitor, Nicki. Aș vrea să petrec dimineața de Crăciun cu Brianna, dar nu ca un străin. Lui Jake nu-i convenea deloc postura în care trebuia să ceară voie să fie cu propria lui fiică, dar nu avea încotro. Ar fi vrut ca Nicole să fie de acord de la început, pentru ca el să nu mai insiste. Jake parcă mașina înainte de a întoarce capul ca să-i studieze reacția.

Nicole se forță să-i zâmbească.

– Știi bine că am de gând să te las să petreci foarte mult timp cu copila.

– Am știut că vei face așa.Tocmai de asta m-am gândit că tu și Brianna va trebui să-i cunoașteți pe cei cu care lucrez. Oricum, Brianna îi va vedea destul de des.

– Chiar acum va trebui să ne confruntăm cu ei? întrebă Nicole vădit îngrijorată.Ce știu ei despre noi?

Jake îi luă mâna în mâinile lui și-i spuse:

– Le-am spus totul. Oricum, nu puteam să apar din senin cu Brianna fără să le spun totul. Nu voiam să fii supusă unor întrebări incomode sau sâcâitoare.

Nicole îl privi cu recunoștință. Ea știa că Jake n-ar fi pus-o într-o postură umilitoare, în mod voit. Dar ideea că trebuia să se confrunte cu prietenii lui care știau despre trecutul ei o făcea vulnerabilă. Jake îi strânse mâna ușor, ceea ce îi produse mii de fiori ca și altă dată.

– Sper că oamenii nu mai sunt șocați de copiii făcuți în afara căsătoriei.

Jake zâmbi și-i spuse:

– Au fost mai șocați când au auzit că mi-am ras barba decât când le-am spus despre voi două.Nu m-au văzut niciodată fără barbă.

Nicole schiță un zâmbet încercând să-și imagineze cât de dezamăgiți vor fi. Jake interpretă zâmbetul ca pe o încurajare și o asigură:

– Ei te vor accepta oricum, știind că Brianna este fiica mea.

Nicole rămăsese cu ochii ațintiți asupra mâinii lui Jake. Foarte puțini erau cei care știau adevărul despre Brianna. Mare parte din ei presupuneau că este divorțată sau văduvă, iar ea nu le infirmase sau confirmase bănuielile. Învățase să se concentreze asupra prezentului, să lase trecutul la o parte. Dar după cum se vedea, cel care făcea parte din trecutul ei tocmai îi mângâia mâna și-i vorbea despre viitor.

– Sunt niște oameni de treabă, Nicki, o să ajungi să-i îndrăgești.

– Sunt sigură că sunt oameni buni. Nicki își luă poșeta și-l întrebă: coborâm?

Jake răsuflă ușurat.

– Înainte de a intra la ei mai trebuie să știi ceva. Jake întinse mâna spre compartimentul pentru mănuși și scoase de acolo un plic pe care i-l întinse.

– Aici este ceva pentru tine.

Nicole se încordă dintr-o dată.

– Ce este ?

– Te rog să nu te superi, dar am considerat că vă datorez asta ție și Briannei.

Nicole nu voia să ia plicul știind din instinct că putea fi ceva dureros.

– Deschide-l, te rog.

Nicole simți că mâinile încep să-i tremure. Reuși să desfacă plicul, apoi despături hârtiile din interior, care purtau sigla spitalului, cea pe care ea o vedea în fiecare lună, în ultimii trei ani. Constată că erau documente care atestau spitalizarea Briannei. Apoi observă că pe fiecare dintre ele era aplicată ștampila " achitat". Își spuse că ar fi trebuit să-i mulțumească lui Jake, dar nu-și găsea cuvintele. Începu să tremure și mai tare. Ea nu acceptase ajutor de la nimeni în zilele de după declanșarea bolii fetiței. Își achitase toate datoriile, indiferent cât de greu îi fusese. Ar fi trebuit să-i fie recunoscătoare lui Jake dar ciudat, era furioasă pe el. Jake nu-i datora nimic. Brianna era o binecuvântare pentru ea, nu o povară.

– Nu pot accepta, reuși ea să îngaime.

– Ba poți și o vei face, insistă Jake. Nicole sesiză nota

de duritate pe care el îi spusese toate acestea și înțelese că nu i se putea împotrivi.Tu ai crescut-o singură pe Brianna timp de patru ani. Dacă vei citi cu atenție documentele, vei vedea că este achitată spitalizarea Briannei și că am plătit pentru întreținerea fetiței timp de patru ani. De asemenea, avocatul meu a deschis un cont în care îi voi depune banii regulat, până la vârsta de optsprezece ani. Jake îi luă mâna din nou. Sunt tatăl ei, Nicki. Dacă nu vrei să te căsătorești cu mine, este normal să-mi aduc contribuția la creșterea ei.

Nicole își spuse că nu era nevoie să citească documentele pentru ca să constate că Jake fusese foarte generos. Își spuse că aceste acte o vor lega și mai mult și poate și mai dureros de Jake, căci îi vor aminti permanent de singura legătură care mai exista între ei doi: fetița.

Dar viața ei trebuia să continue. Aceste cuvinte îi reamintiră de vremurile în care, în pofida tuturor greutăților, ea își spunea că trebuie să continue să danseze, chiar atunci când picioarele îi sângerau sau se simțea epuizată. Inima ei era doar un organ care făcea parte din trupul ei.Dacă putea să danseze când o dureau picioarele atât de tare, putea s-o facă chiar și când îi sângera inima. Îl privi pe Jake și-i spuse:

– Îți mulțumesc.

– Nu vrei să te uiți pe acte?

– Nu este necesar. Nicole puse plicul în poșetă, prelungind aranjarea acestuia pentru ca să-i evite privirea lui Jake.Voi face totul pentru ca Brianna să fie asigurată pentru restul vieții.

Jake descuie ușa de la sala de repetiții și intrară. Nu era o sală prea mare, dar numărul de persoane din interior o făcea să pară și mai mică.Văzu o mulțime de instrumente, cabluri, amplificatoare, microfoane, care dădeau impresia de învălmășeală. Lipită de perete se afla o masă pe care se aflau câteva platouri cu sandvișuri, salate și băuturi. În jurul lor stăteau femei și bărbați, într-o atmosferă plăcută. Se făcu tăcere când cineva din grup le observă pe Nicole și Brianna.Nicole simți nevoia să ia fetița de mână. Simți că se îmbujorează când toate privirile se opriră asupra ei dar le înfruntă fără să clipească. Jake întrerupse liniștea:

– Ea este Nicole, iar cea mică se numește Brianna.

Un bărbat scund făcu un pas înainte și întinse mâna.

– Eu sunt Pete Lassiter, impresarul lui Jake.

Nicole aprecie că bărbatul avea în jur de cincizeci de ani și un aer de câine de vânătoare, dar când îl văzu de aproape, mai reduse zece ani din cei cincizeci pe care-i estimase. Apăru și o roșcată cam strident vopsită și se prezentă singură:

– Eu sunt Valerie, soția lui Pete. Nicole încercă să nu pară surprinsă că cei doi se deosebeau atât de mult. Sunt și secretara lui Pete, mai agăugă femeia.

Jake le conduse prin toată încăperea, prezentându-le tuturor. Marty era solist la chitara bass, Kevin la chitara solo, iar Martin la nai. George, toboșarul, era un individ solid, cu mustață stufoasă, care avea o mulțime de tatua-

je pe brațe. El se aplecă s-o salute pe Brianna. Nicole ameți imediat și nu mai reținu dacă blonda aceea planturoasă se ocupa de garderobă sau dacă cealaltă blondă, subțire ca o trestie, se ocupa de machiaj, sau era tocmai invers.Când ajunse la masa la care trebuia să se așeze, Nicole își aminti de una dintre regulile de aur ale baletului: nu era bine să mănânci înainte spectacol.Ea știa că trebuia să aplice această regulă și acum, căci nici un spectacol nu se compara cu această întâlnire cu prietenii lui Jake, indiferent cât de prietenoși păreau ei la prima vedere.

După vreo oră, când porniră spre mașină, Brianna ținea în mână un maldăr de desene pe care i le făcuse Gerorge pentru a o distra. Fetița ridică una dintre caricaturi pentru a i-o arăta Nicolei, moment în care o pală de vânt îi zbură foaia din mână. Înainte ca Jake sau Nicole s-o poată opri fetița se năpusti spre mijlocul străzii.

– Brianna, oprește-te! strigă Jake și sări după ea în același moment. Zgomotul frânelor o făcu pe Nicole să țipe din toate puterile. O mașină roșie, sport, opri brusc datorită șoferului care o zărise în ultimul moment pe fetiță. Cei doi se năpustiră să prindă fetița, înainte ca aceasta să fie lovită.

Capitolul 5

Cu un efort disperat, Jake o prinse pe Brianna, apoi se întoarse cu ea tocmai în momentul în care o altă mașină sport trecu în viteză pe lângă ei.Jake se sprijini de o camionetă parcată la marginea drumului. Nicole îl ajunse din urmă, cu fața albă ca o coală de hârtie.

– Te simți bine?

Jake le luă pe amândouă în brațe, de parcă ar fi vrut să se convingă că sunt bine și sănătoase. Nicole își îngropă obrazul în umărul lui. Auzea inima lui Jake bătând puternic, respirația lui sacadată. Simți mirosul caracteristic al trupului lui, cel de mosc și de talc.Nicole simțea că inima bărbatului bătea atât de tare din cauza sperieturii prin care trecuse.

El nu spuse nimic până când nu i se liniști pulsul, iar respirația îi reveni la normal.

– N-am crezut c-o să ajung la timp s-o salvez, mărturisi Jake.

– Trebuie să mulțumim lui Dumnezeu c-ai reușit s-o faci, Jake.

Brianna începu să se agite pentru că Jake o strângea prea tare, fără să-și dea seama. Nicole se uită în ochii plini de teamă ai copilei. Ochii ei frumoși erau plini de lacrimi. Fetița întinse mâinile spre mama ei.

– Ați pățit ceva? se auzi o voce. Se întoarseră amândoi în același moment pentru a-l vedea pe șoferul mașinii, alb la față, venind spre ei. Când ajunse în preajma lor, acesta începu să se scuze.A sărit în fața mașinii! De abia am putut s-o evit! Omul o privi îngrijorat pe Brianna.Este cumva rănită?

– Nu, este doar speriată, îi răspunse Jake. Oricum, n-a fost vina dumneavoastră.

– Am tras o sperietură zdravănă. Bietul om la fel de speriat ca și părinții fetiței, își șterse fața transpirată cu mâneca bluzei. Ei bine, dacă fetița n-a pățit nimic, cred că este mai bine să plec. Omul se întoarse și porni spre mașina sport de culoare roșie. Jake și Nicole îl urmăriră cu privirea până când dispăru la o curbă.

Nicole lăsă fetița din brațe. O luă de mână și făcură câțiva pași apoi se opriră și Nicole îngenunche. Cu multă atenție ea îi aminti prin gesturi Briannei regulile de circulație și felul în care trebuie să circule un copil ca ea. Nicole n-o dojeni ci îi aminti că regulile de circulație trebuie respectate cu strictețe.

Jake urmări scena cu calm, cu toate că toate terminațiile nervoase îi pulsau. Când Nicole termină cu

explicațiile, el luă mâna Briannei, apoi se întoarseră și porniră din nou spre parcare. Jake abia se abținea căci ar fi dorit foarte mult să ia fetița în brațe. Apoi se gândi că numai Dumnezeu fusese acel care o păzise și o ajutase să nu ajungă sub roțile mașinii. Își aminti cum strigase la ea să se oprească, dar ea nu avea cum să-l audă. Apoi, își aminti din copilărie cum fusese salvat de multe accidente când cineva strigase la el să se oprească. Dar fetița lui nu se putea bucura de acest avantaj.Ce alte primejdii mai pândeau un copil care trăia într-o lume a tăcerii? Jake fusese tentat să considere copilul ca fiind normal, din cauza fețișoarei ei permanent vesele și a felului în care știa să-i cucerească pe cei din jur. Lipsa auzului o transforma însă într-o făptură complet lipsită de apărare.El sesizase imposibilitatea fetiței de a comunica mai mult ca pe o barieră lingvistică decât ca pe un handicap care s-o facă vulnerabilă în fața primejdiilor.Jake simți același gust amar și realiză că trebuia să acționeze ca s-o protejeze pe Brianna de ea însăși și de ceilalți. Jake rămase cu gândurile lui, în timp ce Nicole regla centura fetiței și scaunul. Nicole îl privi și realiză teama lui și îi spuse:

– Jake, asta i se putea întâmpla oricui.Toți copii au tendința de a da buzna în mijlocul străzii fără a se gândi la consecințe. Bine că nu s-a întâmplat nimic. Când văzu că Jake nu-i răspunde, Nicole îi atinse mâna.Mâna lui Jake era rece și încleștată pe volan. Jake este totul în ordine, acum.

– Nu, nu este, interveni Jake. Se întoarse spre Nicole cu ochii lui albaștri care aruncau flăcări.Nu m-a auzit când am strigat la ea. N-a auzit nici mașina. Brianna ar trebui să se afle într-un loc în care să fie în siguranță.

Nicole își trase mâna și rămase cu ochii ațintiți asupra bărbatului.

– Brianna ar trebui să fie internată într-o școală specială pentru că acolo va exista cineva care să se ocupe de ea în permanență. Nu trebuie să trăiască în lumea celor normali, unde este într-o continuă primejdie. Cred că ești conștientă că putea fi accidentată? Nicole observă cum se formară riduri adânci în jurul gurii și ochilor lui. Ce se întâmpla dacă nu ajungeam la timp la ea? Ce se întâmpla dacă șoferul ar fi condus cu viteză foarte mare? Nu mai putem lăsa să apară situații de acest gen.Dacă nu poate să audă când strigă cineva la ea... Jake își mușcă buzele. Știu că nu-ți puteai permite s-o ții într-o școală privată, dar acum eu mă voi interesa și voi rezolva problema.

– N-o să faci nimic, Jake! sări Nicole furioasă.Ce s-a întâmplat acum se putea întâmpla cu oricare copil, chiar dacă era perfect normal. Nu este nici o legătură între surzenia Briannei și faptul că s-a năpustit în mijlocul străzii. Nicole se înflăcăra tot mai tare, pe măsură ce-și imagina viața pe care ar duce-o copilul ei într-o astfel de școală. Nu-ți permit să ai nici un fel de inițiativă în privința Briannei. Un accident biologic nu-ți dă dreptul să închizi un copil într-o instituție în care să fie tratată ca o legumă. Fata nu are alt handicap, este doar surdă. Nicole

îl fixă pe Jake cu privirea și continuă: Brianna este o fetiță isteață, un copil normal care a avut nesansa de a-și pierde auzul, dar nimeni, nici măcar tatăl ei biologic, nu are dreptul s-o interneze, numai pentru faptul că fetița se comportă ca orice copil normal, la vârsta de patru ani!

Jake o privi printre gene și-i spuse:

– Am dreptul să mă ocup de Brianna. Este și fiica mea. Iar dacă tu ai refuzat să-mi spui de existența ei asta nu înseamnă că mă poți scoate din viața ei. Dacă va fi nevoie voi obține custodia ei prin ordin judecătoresc. Îi sunt dator fetiței...

– Custodia, zici? pufni Nicole cu dispreț. Ce tribunal ți-ar încredința un copil cu care nu poți comunica? A fi părinte nu înseamnă numai a procrea. Înțeleg că nu vrei să fii numai tatăl Briannei, tu te consideri un fel de Dumnezeu!

Jake o privi un moment fără a spune nimic.

– Nu știu dacă ceea ce vreau eu să fac înseamnă că mă pretind a fi un fel de Dumnezeu...

– Jake, înțelege că nu poți lua un copil și să-l expediezi așa, pur și simplu, considerând că doar astfel îl poți feri de pericole. Și copii care au auzul bine dezvoltat suferă accidente și toți copii învață din experiență. Problema este să li se creeze condiția de a experimenta diferite lucruri.Te rog să ne duci acasă și să lași educația Briannei, precum și siguranța ei, în mâinile mele.

În acel moment se auzi un zgomot din spatele mașinii, care-i făcu pe amândoi să se întoarcă. Brianna, cu ochii ei

albaștri, înspăimântați, îi privea de pe scaunul ei.Amândoi uitaseră că fetița se afla cu ei, cu toate că nu putea să-i audă. Nicole uită că era supărată pe Jake. Cum uitase că fetița era atât de sensibilă la tot ce se petrecea în jurul ei? De fapt, dacă se gândea mai bine îl înțelegea și pe Jake: și ea fusese la fel, la început, încercând să oprească fetița care voia să exploreze lumea înconjurătoare, de teamă că s-ar putea expune la primejdii. Nicole se uită la Jake care-i spuse:

– Îmi cer scuze, dar nu m-am gândit nici un moment s-o iau pe Brianna de lângă tine. Ceea ce ai văzut n-a fost decât o reacție de teamă la ceea ce s-a întâmplat. M-a speriat foarte tare, mărturisi Jake. Astfel se poate demonstra comportamentul meu idiot.

– Înțeleg ce ai simțit, spuse Nicole. După meningita Briannei, am avut tendința s-o iau cu mine în permanență. Nici măcar n-o lăsam să se joace cu alți copii, de teama că ar putea lua gripă sau altă boală. Am avut tendința de a ridica un zid în jurul ei pentru ca s-o știu în siguranță. Apoi, am contactat eu o gripă, iar Brianna a luat-o de la mine. În acel moment am înțeles că n-o pot proteja împotriva lumii. Rolul meu era s-o fac să fie parte din această realitate. Trebuia s-o tratez ca pe orice copil normal.

– Eu vreau același lucru, ca fetița să se poată integra bine în viața de zi cu zi, îi spuse Jake.Ai dreptate că eu nu mă pot înțelege cu ea așa cum faci tu.Vocea lui avea ceva care o făcu pe Nicole să se rușineze de cuvintele pe care

le spusese mai înainte. Dar voi învăța cum să fac.Vreau să fiu mai mult decât un factor biologic în viața ei.

Brianna începu să se foiască în spate și Jake îi zâmbi.

– Bine, acum hai să vorbim serios. O privi pe Nicole. De acord?

– De acord.

Jake porni mașina.

– La ce oră termini în seara asta?

– Destul de târziu. Mai am o repetiție programată după orele de clasă și probabil că n-o să terminăm până la miezul nopții. Nicole observă expresia neplăcută care apăruse pe fața lui Jake, dar el se strădui să-i explice:

– Atunci, o să sun mâine dimineață.

Nicole ezită, apoi își spuse că nu avea nici o șansă să se eschiveze.

– Mâine am o întâlnire cu șeful orchestrei simfonice, apoi trebuie să mă ocup de publicitate. După aceea, trebuie să mă ocup de repararea costumelor. Nu cred c-o să am nici o clipă liberă.

– Bine, înțeleg, zise Jake relaxat. O să te sun marți totuși și o să discutăm programul atunci. Parcară în fața studioului și Jake o scoase pe Brianna din mașină. Când se despărțiră, Jake nu era sigur că Nicole îl va lăsa să-și ia rămas bun ca de obicei, dar ea îl lăsă. Jake se aplecă și deschise brațele către Brianna.

– La revedere, iubito.

Spre uimirea lui, Brianna îl îmbrățișă. Fetița mirosea a talc și a șampon pentru copii. Pentru a doua oară în ziua

aceea Jake se simți cuprins de emoții. O să vă sun marți, spuse el emoționat.

Nicole se uită la ceas și introduse în cuptor cea de a doua tavă cu prăjituri. Se simțea aroma de cidru și de cocă amestecată cu scorțișoară. Aranjă cu grijă decorațiile de zahăr pe care le puse pe prăjiturile reci. Auzi soneria și-și șterse mâinile pe un prosop apoi porni spre ușă.

Jake stătea în prag, iar în brațe ținea un hipopotam uriaș, de pluș, îmbrăcat într-o rochie de satin, cu papuci în picioare. Brianna lăsă să-i scape un sunet care aducea a încântare, iar Nicole izbucni în râs.

– Este cumva o aluzie? întrebă Nicole.

– Ar trebui să fie? începu Jake să râdă. L-am văzut ieri într-un magazin și m-am gândit că-i va fi pe plac Briannei. Întinse jucăria și o ținu alături de Nicole de parcă ar fi vrut să le compare.

– Nu cred că trebuie să-ți faci probleme deocamdată. Mai ai câteva kilograme până ajungi ca ea. Nicole încercă să-l lovească în glumă cu prosopul de bucătărie pe care-l ținea în mână. Brianna îi urmări cu ochi zâmbitori și începu chiar să râdă când văzu cum Jake încercă să pareze loviturile mamei ei. Jake pretinse ajutor din partea fetiței, ceea ce o făcu să râdă și mai tare. Nicole continuă jocul și îi pretinse lui Jake să semneze un act prin care să -și ceară scuze pentru c-o provocase. Jake îngenunche și scrise " îmi pare rău"

– Jake, de unde ai învățat să-ți ceri scuze?

Jake ridică încet capul apoi, ca un puștan sfios spuse:

– Dintr-o carte. El se ridică și-i întinse Briannei hipopotamul, apoi scrise " este al tău"

Brianna a cărei figură se luminase de bucurie, începu să verifice papucii hipopotamului să vadă dacă-i putea scoate. Nicole îl urmări cum încerca s-o ajute pe fetiță. Jake ridică ochii spre Nicole în momentul în care Brianna reuși să dezlege panglicile care legau papucii hipopotamului. Jake o privi cu ochii plini de speranță. Nicole rămase uimită de privirea lui încărcată de sensuri. Nicole simți dintr-o dată nevoia să-l atingă, să-și îngroape fața la pieptul lui... Oprește-te Nicole, își spuse ea. Realizase că Jake simțise ceva schimbându-se în felul în care ea îl privea.

– Trebuie să... verific cuptorul să nu mi se ardă prăjiturile. Nicole se scuză și porni spre bucătărie.

Ajunsă acolo, scoase tava și o puse pe aragaz. Era într-o stare confuză și de aceea continuă să-și rezolve problemele care se aflau în așteptare în bucătărie, așteptând ca simțămintele ei să se mai calmeze.Trecutul reveni cu putere. Înainte, toate problemele dintre ei își găseau până la urmă rezolvare în pat, unde se lăsau pradă pasiunii care se aprindea la o simplă atingere. Ascunsă în liniștea bucătăriei se lăsă să vibreze la amintirea atingerilor lui Jake.

– Ai nevoie de ajutor? auzi glasul lui. Nicole sări într-o parte scăpând un vas pe care abia îl spălase.

– Îmi pare rău, n-am vrut să te sperii. Jake ridică vasul și-l puse în suportul de vase. Nicole rămăsese lângă chiuvetă, incapabilă să se miște.Jake o prinse în brațe și începu s-o sărute.

– Miroși la fel de bine și apetisant ca și prăjiturile tale, îi șopti el. Mă întreb dacă ai și dulceața lor...

Nicole se bucură de senzațiile pe care i le provocau sărutările lui înfocate. Ar fi vrut să-i simtă săruturile și pe restul trupului, trezindu-i acele pulsații pe care încercase îndelung să le uite. Nicole ar fi vrut să simtă dacă atingerile ei îl mai excitau la fel de mult ca pe vremuri. Ar fi vrut...

– Jake, te rog, nu... Nicole încercă să se depărteze de el. Ar putea intra Brianna în orice moment... și oricum, trebuie să fac curățenie în bucătărie...și...

– Și invitația din privirile tale n-a fost de fapt o invitație... încheie Jake pentru ea.

Nicole roși, dar se forță să-l privească și să nege.

– De asta mi-a fost teamă, zise el. Jake îi atinse buzele cu un gest scurt, cu degetul, apoi spuse cu un zâmbet trist: ar fi fost interesant.

Jake luă un instrument cu care începu să scoată prăjiturile din tavă și le așeză pe un platou. Făcu acest lucru pentru a-și masca frustrarea. Inițial, el nu avusese intenția de a da curs invitației din privirile ei, dar parfumul ei îl atrăsese ca un magnet și simțise nevoia s-o atingă. Își amintise mereu cum era s-o atingă, apoi s-o sărute pe Nicole. Își spuse că de fapt, numai asta își dorea.

Recunoscu atracția pe care o exercita femeia asupra lui și faptul că nu i se putea împotrivi. Era o femeie mică de statură dar emana o forță extraordinară căreia nu i se putea împotrivi. Trupul ei, deși mic și fragil emana o vitalitate care-l intriga acum ca și altă dată.

– Când ai repetiții din nou? i se adresă Jake pe un ton încărcat încă de dorința care plutea în aer.

– La opt. Am o asistentă care lucrează cu clasele de începători de marți, miercuri și joi.

Un chicot care se auzi din zona ușii îi făcu să se întoarcă brusc. O văzură pe Brianna râzând, încălțată cu papucii hipopotamului. Jake izbucni în râs.

– De ce nu rămâi să iei masa cu noi? îl invită Nicole. Avem supă, apoi friptură, iar tu o poți ajuta pe Brianna să termine prăjiturile. Jake îi mulțumi din priviri, apoi se întoarse spre Brianna căreia îi făcu semn cu degetul spre tavă și începură amândoi, tată și fiică, să scoată prăjiturile. După masă, Jake și Brianna o ajutară pe Nicole să curețe masa. Jake devenise elevul Briannei care-l învăța semnele folosite de copiii în situația ei pentru farfurie, mâncare, pahar.

Se întoarseră în sufragerie, unde Brianna îi arătă toate jucăriile ei. Jake repetă semnele pentru cal, păpușă sau minge. Când își dădu seama că Brianna intenționa să aducă toate jucăriile în sufragerie, Nicole o opri:

– Ei, Brianna, nu este loc aici pentru toate jucăriile tale. Și, oricum, este vremea să faci baie și să mergi la culcare.

Brianna ignoră spusele mamei întorcându-se cu spatele, pretinzând că n-a observat-o. Jake remarcă la ea

aceeași încăpățânare pe care o mai văzuse și la mama ei. Își aminti cum și el își ignora părinții în copilărie, când nu voia să execute ceea ce i se spunea. Singura diferență era faptul că el pretindea că nu-i auzea din cauza muzicii care urla prea tare. Dar Brianna se bucura prea mult de lumea ei tăcută și de semnele pe care i le explica lui Jake. El o întoarse pe fetiță spre mama ei și-i spuse că trebuia s-o asculte. Fără prea multă bucurie, Brianna se îndreptă spre baie, unde Nicole o ajută să se spele, apoi o pregăti pentru noapte.

Nicole reveni în sufragerie, unde-l văzu pe Jake care o aștepta așezat pe canapea. I se păru chiar normal ca el, tatăl fetiței, s-o aștepte ca ea să pregătească copila pentru culcare. Mirosul prăjiturilor invadase încăperea și contribuise la crearea unui adevărat tablou de familie.

Când Jake îi zâmbi, ea-și aminti de ocupațiile lor preferate, din vremea când erau împreună, giugiulitul și dragostea. Când Brianna va adormi vor fi din nou ca și singuri, iar simțurile Nicolei o luară razna din nou. Dar ea învățase de mult că nu poate avea tot ce-și dorea și se așeză pe canapea la distanță de Jake. Trebuia să găsească un subiect de conversație care să alunge orice eventuală dorință născută între ei.

– Cum este să te simți bogat și faimos, Jake?

Bărbatul o privi și în acel moment ea știu că nu-l putea păcăli prin alegerea unui asemenea subiect.Cu toate acestea, el mărșă:

– Sunt unele avantaje. Am tot ce mi-aș putea dori, am văzut aproape toată lumea. Ba, m-am bucurat chiar de unele lucruri pe care banii nu ți le pot oferi.

– O, zise Nicole, amintindu-și proverbele care spuneau ceva despre dragoste și bani.

– Cu câțiva ani în urmă, chiar după ce am scos albumul care se numește " Zile triste, Nopți lungi"am primit o scrisoare de la o doamnă din Colorado care mi-a spus că albumul este foarte apreciat de fiul ei. Băiatul suferea de o boală a sângelui și petrecea mai multe luni pe an internat în spital pentru tratamente și analize. Mi-a mai spus că Gary asculta albumul de fiecare dată după ce plecam noi acasă și el rămânea in continuare în spital. Ca atare, am luat primul avion spre Colorado și l-am cunoscut. Era un băiat nemaipomenit. Deci, dacă n-ar fi fost celebritatea, n-aș fi avut cum să-l cunosc. Iar dacă n-aș fi fost bogat, problema s-ar fi pus la fel.

– Ce s-a întâmplat cu băiatul?

– Acum se simte mai bine. L-am văzut de mai multe ori, i-am trimis bilete la spectacolele mele. Tot el mi-a spus că de fiecare dată când eu susțin spectacole în zona lui, popularitatea lui crește.Toți puștii îl roagă să le facă rost de bilete. Desigur, asta este una dintre părțile plăcute ale celebrității.

– Mi se pare normal ca niște puștani să-și dorească bilete la un astfel de concert, zise Nicole. Dar este mai bine pentru Gary să facă diferența între prietenii adevărați și cei din interes.

– Oricum, puștiul ăsta vede lucrurile mai clar decât mine. Eu, în primii ani de celebritate am dat tot felul de petreceri fără rost sau am luat parte la petreceri cu niște persoane care nu mă interesau, sau am cumpărat prea multe mașini.

– Prea multe mașini? râse Nicole. La ce-ți foloseau?

– Le-am cumpărat doar pentru că mi-am putut permite s-o fac. Dar, din fericire, în curând am revenit la o stare normală. Asta i s-a datorat lui Pete. Acum merg doar acolo unde simt nevoia s-o fac, și cu oamenii care-mi plac.

– Jake Cameron a devenit cea mai retrasă persoană din lumea show biz-ului, îl persiflă Nicole. Îmi amintesc totuși că s-a făcut destulă publicitate unor aventuri ale tale. Poate că au fost bârfe. Nicole întoarse capul, așteptând ca Jake să-i ofere un răspuns. Acele imagini cu femei frumoase agățate de brațul lui îi provocaseră mereu senzații dureroase. Nicole își aminti că atunci când se reîntâlnise cu Jake îi spusese că viețile lor se despărțiseră pentru totdeauna și că dorea să se rămână în aceeași situație.

– Nu tot ce-a apărut în ziare era adevărat. Bănuiesc că mare parte reprezenta dorințele reporterilor, adăugă Jake. Nu cred că există vreun bărbat care să aibă puterea de a acoperi o gamă atât de diversă de femei.

Nicole simți că i se strînge inima și se învinui pentru că adusese subiectul în discuție. Încercă să salveze aparențele și să readucă conversația pe un tărâm mai puțin dureros și periculos pentru ea.

Din fericire apăru Brianna, cu părul încă umed, din baie, iar Nicole o ajută să-și încheie nasturii pijamalei. Jake o ajută să culce fetița, apoi stinseră lumina și ieșiră din încăpere.

– Este un copil fantastic, Nicole, spuse Jake și se așezară din nou pe canapea. Aș fi vrut... începu el, apoi scutură din cap.Nu contează. Nu mai putem da timpul înapoi.

– Îmi pare rău, Jake, îi completă ea gândurile. Și eu aș fi vrut ca lucrurile să stea puțin altfel. Dar nu mai putem schimba ceea ce este deja realitate. Nicole oftă. Am făcut ceea ce am crezut eu că este mai bine. Și încă mai cred că am făcut bine.

– Asta depinde de felul în care vezi lucrurile. Sunt de acord că ai făcut bine c-ai născut copila și ai avut atâta grijă de ea. Nu sunt însă de acord cu faptul că nu mi-ai spus de existența ei și că nu m-ai lăsat să fac parte din viața voastră.

Din nou trecutul apărea între ei. Acesta se ridica permanent ca un zid între ei ori de câte ori voiau să discute problema. Se redeschideau niște răni care începuseră să se cicatrizeze. Acum, este mai ușor de lămurit problema, spuse Nicole. Ne-am schimbat amândoi foarte mult, nu mai suntem cei de acum cinci ani.

– Cum poți face o asemenea afirmație? Suntem aceleași persoane de acum cinci ani.

– Nu ai dreptate, Jake, îmi pare rău să ți-o spun. Eu una m-am schimbat mult. Văd și la tine multe schimbări,

chiar dacă tu nu vrei să recunoști. Poate că nu ești conștient de ele.Tocmai ceea ce mi-ai povestit acum despre prieteniile bazate pe interese sau despre faima trecătoare îmi întărește această convingere. Jake, ce-ai fi spus dacă te-aș fi primit cu brațele deschise acum trei zile când ai intrat în studioul meu, și ți-aș fi spus că vreau să mă mărit cu tine?

Jake ezită un moment înainte de a-i răspunde:

– Aș fi crezut că tu, ca și mine, ți-ai dat seama că ne-am iubit și că acest sentiment n-a pierit.

Nicole simți o strângere de inimă și-și spuse că poate l-a rănit prea mult cu această întrebare.

– Nu cred, Jake. Ți-ai fi spus că sunt o egoistă, ca și acum cinci ani când te-am părăsit. Iar acum n-aș vrea să crezi, îi spuse ea cu ironie, că refuzul de a mă căsători cu tine face parte din vreun plan care să te determine să cobori garda.

Jake nu răspunse dar din privirea lui, ea văzu că atinsese o coardă sensibilă.

– Fii liniștit, îi spuse Nicole. Nu am intenția să mă mărit cu tine.

Capitolul 6

– Nu mi-a plăcut cum ai executat ultima mișcare, Kristen, spuse Nicole. Apoi, își dădu seama că fusese prea tăioasă și încercă să mai îndulcească situația: întoarcerea a fost prea bruscă.Trebuie să arcuiești capul. Nicole îi demonstră încă o dată mișcarea cu trupul ei grațios: fii atentă cum ții cotul. Să nu fie prea rigid.Te rog să reiei mișcarea din același colț. Repetițile fuseseră prea frecvente în ultima săptămână și Nicole se simțea obosită. Cea la care lucra acum trebuia să ia sfârșit de o oră,dar nu se ajunsese la calitatea pe care o impunea Nicole. Mai reluăm pentru ultima oară mișcările, apoi vă dau drumul. Le încurajă pe fete deși o făcu printr-un zâmbet de om epuizat. Știu că sunteți frânte, dar vă rog să vă folosiți ultimile resurse. La un moment dat, Nicole deveni conștientă că Jake urmărea repetițiile. El sosise devreme, după amiază, ca să stea cu Brianna pentru ca Maggie să se poată ocupa de vânzarea biletelor pentru spectacol. Se

întoarse și-i făcu lui Jake un semn cu capul, apoi dădu din nou drumul la casetă.Știa deja că ceruse prea mult de la aceste fete, dar o făcuse pentru ca să nu aibă ce-și reproșa. Dansase și ea tot timpul alături de ele, corectându-le și încurajându-le.

Răbdarea lui Jake ajunsese la limită. O urmărise dansând, mergând în poante, răsucindu-se cu ușurința unui fulg luat de vânt și în acest moment știu că trupul i se acoperise de o sudoare ciudată datorită faptului că se uita prea mult la trupul ei. N-ar fi trebuit să se autotortureze studiind-o din balcon. N-ar fi trebuit s– facă, dar nu se putea desprinde din acel loc. Costumul subțire pe care-l purta Nicole nu-i ascundea punctele cheie ale trupului. Jake nu-și putea lua ochii de la dunga de transpirație care se formase între sânii ei.Toată pielea ei căpătase, datorită efortului, o culoare mai plăcută, făcând ca trupul ei să strălucească de vitalitate.

Nicole influența foarte multe vieți prin acest studio pe care-l deschisese. Se ocupa de încurajarea unor eleve deziluzionate, sau pretindea punctualitate de la vreo companie de livrări dacă nu cumva consola vreo mamă care se plângea că din cauza lipsei de timp nu ajungea să-și aducă fata la repetiții.

Jake nu prea cunoscuse genul de activitate și lumea în care se manifestase ea, în urmă cu cinci ani. De obicei se întâlneau în diferite cluburi, iar ea-l aștepta la vreo masă până când el termina de cântat și puteau pleca. Dacă spectacolele ei durau mai mult decât ale lui, el se ducea acasă și o aștepta acolo. Își dădu seama că nu se compor-

tase ca un bărbat care iubește o femeie. Nu era de mirare că ea nu voia să-l ia de soț.Dacă ar fi avut timpul necesar poate că el ar fi descoperit încă de atunci ce fel de om era Nicole, dar așa, n-o cunoscuse decât ca amantă.

Nicole derulase pentru a nu știu câta oară caseta și reîncepuse repetiția dansului, bătând din palme pentru a susține ritmul: unu, doi, trei, patru... unu, doi... mai bine. Dansatoarele se întorceau, făceau mici piruete în aer, apoi păreau că se prăbușesc inerte pe podea, încercând ca trupurile lor să pară pline de energie și expresivitate. Nicole știa că le storsese și ultima picătură de energie și că ar fi trebuit să le dea drumul.Muzica se sfârși și ea le aplaudă:

– Bine, puteți pleca acum. Dar nu uitați, mâine ne întâlnim tot aici, la aceeași oră. Lori și Marrie vor veni de la patru. Ar fi bine să vă aduceți și ceva de mâncare. Nicole încuie sala de dans și urcă scările epuizată. Jake o aștepta. Pentru un moment, ea avu impresia că și el aștepta cu aceeași nerăbdare cele câteva minute pe care le puteau petrece împreună acum, după terminarea programului.

– Ultima oară au dansat perfect, îi spuse el.

– Ai observat? întrebă Nicole plină de speranță. Dar n-ar mai fi putut să danseze încă o dată. Le-am văzut, erau terminate.

– Cred că nici tu n-ai mai fi putut, observă Jake, plin de respect. Ai dansat alături de ele.

– Știi doar că fapta vorbește mai mult decât cuvintele. Ea simți din nou ce însemna apropierea lui Jake. El se ținuse de cuvânt și sosise în fiecare zi în care ea avea

repetiții. O ducea pe Bri în parc sau se jucau în camera de zi. Uneori, îi pregătea masa de seară fetiței și o culca.

Maggie făcea cam aceleași lucruri cu Brianna, iar Nicole își spuse că nu auzise până atunci fetița râzând fericită sau dormind atât de liniștită, de destinsă. Căldura lui Jake o pătrunsese și fetița căpătase mai mult curaj și voioșie.

Cu toate că era epuizată, Nicole îi simțea și ea din plin prezența. Trebuia să pună capăt cât mai repede acestei situații, să-l facă să plece mai repede la hotel. Dar avea nevoie de el. Așa îi spunea inima.

– N-ai mâncat nimic în seara asta, îi spuse el. Îi privi în tăcere ochii încercănați și fața palidă. Jake știa că ea avea obiceiul să mai sară peste mese, din lipsă de timp.

– Am avut probleme cu instalația de sonorizare și asta m-a făcut să încep mai târziu repetițiile. Acum, nu-mi mai este foame. O să beau puțin lapte înainte de culcare, iar mâine dimineață o să mănânc și pentru ziua de azi.

– Va fi prea târziu. Mi-am dat seama că vei sări peste masa de seară și când am fost cu Brianna la plimbare ți-am cumpărat ceva care știu că-ți place.

– Nu-mi place să mănânc înainte de culcare...

– Atunci nu te culca imediat. Jake o ridică încet de pe canapea și o orientă spre baie.Vei dormi mai bine dacă o să faci un duș apoi o să mănânci ceva.

Jake o conduse spre baie iar când auzi zgomotul dușului începu să așeze pe o tavă ceea ce-i cumpărase.

Când ieși din baie după câteva minute, ea găsi tava cu mâncare așezată pe o măsuță din fața canapelei.

– Nu puteai, după atâta efort, să te rezumi la o cană cu lapte. Nicole îl privi recunoscătoare.Jake nu-și putea lua privirea de la ea. Nu știa ce să mai facă, să nu cedeze din nou acelor ochi care îl provocau și-l incitau mai mult decât oricare altă pereche de ochi în care privise vreodată. Ar fi vrut s-o strângă în brațe, dar era conștient că Nicole avea nevoie acum de hrană, nu de pasiune. El îi urmărise cu multă atenție programul în ultima săptămână. Femeia aceasta îl uimea mai mult ca oricând. Era micuță, părea atât de fragilă, iar după ce-și termina repetițiile ai fi crezut că nu se mai poate ridica de pe canapea.Cu toate acestea, după câteva minute părea să-și găsească forțele de undeva din interior și să renască. Dimineața se trezea o dată cu Brianna. Luau micul dejun împreună, apoi Nicole o ducea la școala specială pentru copiii cu deficiențe, apoi stătea cu ea după ce fetița termina orele, până când Nicole începea repetițiile. Între timp Nicole mai făcea cumpărături, spăla și călca. El nu se gândise la puterea neobișnuită pe care o avea această femeie, atâta timp cât fuseseră amanți. Dar o simțise din plin. Acum știa că puterea ei fusese lucrul care-l atrăsese.Mereu păruse alcătuită din oțel și fier. Jake se întrebă cum ar fi dacă ar face dragoste cu ea acum, când forța ei de oțel mai fusese domolită de timp? Cu toate acestea încercă să ignore dorința atât de mare. Se forță să găsească ceva potrivit să-i spună, dar nu găsi nimic. Nicole îi oferi și lui câte ceva din ceea ce se afla pe tavă, apoi remarcă:

– Mi-ai oferit proteine, carbohidrați, fructe. Ai studiat probleme de nutriție în perioada asta, Jake? Faptul că el

se gândea la sănătatea ei o impresionase, deși Jake mai făcuse acest gest și în trecut. Atunci ea de ce simțea că era gata să izbucnească în lacrimi de astă dată? Bău sucul de mere apoi tresări când observă că acesta era amestecat cu puțin rom.

– Încet, Nicole, interveni Jake prinzând paharul înainte ca tot conținutul acestuia să se verse pe covor. Am uitat să-ți spun că are și puțin rom, ca să te ajute să adormi mai repede. Încercând să prindă paharul, Jake îi prinsese și mâna, dar Nicole știu că dorința de a plânge nu se datora grijii pe care o manifestase Jake față de ea ci faptului că devenea tot mai conștientă de prezența lui.

– Sunt epuizată, încât cred că voi dormi oricum, reuși ea să spună. Nicole îi citi dorința din priviri și din glasul încărcat de emoție când Jake încercă să-i amintească din nou de trecut.

– Întotdeauna ai avut un somn profund, dar știu că adormi destul de greu, murmură el.

– Jake, nu...

– De ce să nu-mi amintesc ce s-a întâmplat între noi în trecut? Au fost lucruri atât de frumoase...

– Ar fi mai bine să nu mai vorbim despre ele, tocmai din acest motiv. Nicole nu mai dorea să i se amintească de relația lor și de tot ce fusese între ei. Dar glasul lui profund îi atingea pielea la fel cum altă dată o făcuseră mâinile lui. Simți o durere în piept, amintindu-și cum mâinile lui îi mângâiaseră trupul tot așa cum făceau și cu corzile chitarei pe care o mânuia cu atâta măiestrie. Dar, oricum, nu se mai puteau întoarce la ceea ce fusese odinioară.

– De ce să nu mai vorbim despre ce a fost, Nicole? Crezi că dacă evităm discuția vom uita mai ușor ce a fost între noi? Jake veni mai aproape de ea, încercând să-i mângâie obrazul, iar ea închise ochii de parcă ar fi vrut să ignore atingerea lui. Palma lui trecu aproape de obrazul ei, dar reuși să-i electrizeze toate simțurile.Trupul îi ardea, era pregătit pentru a primi atingerea lui, în pofida semnalelor de alarmă pe care le primea din partea minții. Nicole lupta împotriva dorinței de a-și îngropa fața în palma lui Jake. Îi auzi glasul plin de emoție.

– Privește-mă, Nicki.

Ea deschise ochii și-i văzu chipul atât de aproape de al ei, iar timpul se opri în loc.Trecutul, prezentul și viitorul păreau că iradiază toate doar din făptura lui.

– Ce simțim acum nu are nici o legătură cu trecutul, cred că ești conștientă de asta. Știu că ai vrea să faci dragoste cu mine acum și nu din cauza trecutului, ci pentru că astfel simți acum, la fel ca și altă dată. Jake o trase aproape de el. Ceea ce-mi doresc ești tu, îmi doresc să fac dragoste cu tine, mai mult decât orice altceva.

Nicole ar fi vrut să-i spună că ceea ce simțeau acum era o mare greșeală, dar nu se simți capabilă s-o facă.Trupurile lor știau că el avea dreptate, iar ea nu se mai putea împotrivi sentimentelor. Gura lui Jake o atinse ușor, în treacăt, dar înainte ca ea să-și dea seama o atinseră din nou ca o aripă de fluture.

– Sărută-mă și tu, Nicki, șopti Jake iar ea-și aminti cât de calde erau buzele lui, dacă ar fi cedat sărutărilor lui. Jake continua s-o atingă, s-o facă tot mai conștientă de

prezența lui, iar ea cedă atingerilor lui și se aplecă spre el. Materialul capotului ei nu mai constituia o barieră între trupurile lor, iar ea simți că și trupul lui ardea la fel de tare. Nicole prinse în palmele ei fața lui Jake și-și lipi buzele de ale lui. Jake fu surprins de reacția ei neașteptată și-i răspunse cu zeci de sărutări scurte. Apoi o sărută cu toată pasiunea pe care o simțea. Dar el nu se mulțumi numai cu asta. Mâinile lui începură să-i explore tot trupul, căutând moliciunea pielii.Când în cele din urmă el îi cuprinse sânii, Nicole scăpă un mic strigăt de plăcere care se accentuă când buzele lui încercară să continue ceea ce începuseră mâinile. Când Jake își ridică încet capul în cele din urmă, Nicole îl privi cu ochii încărcați de dorință. Jake îi spuse cu glasul lui plin de profunzime:

– Știu că n-ar fi trebuit să fac asta, Nicki. Ea nu spuse nimic. Jake continuă: să nu interpretezi greșit gestul meu, Nicki. El o sărută și mai înflăcărat, apoi o ținu în brațe de parcă ar fi fost un copil. N-am avut intenția să fac acest lucru în seara asta, când ești prea obosită pentru a mi te împotrivi.Cred că din cauza epuizării nu știi ce-ți dorești.

Nicole nu mai spuse nimic.Pulsul îi era încă accelerat, tot trupul îi ardea. Ea știa că Jake avea dreptate si că trebuia să oprească totul înainte de a se ajunge prea departe. Dar tot trupul îi ardea de dorință, de o dorință pe care numai Jake o putea satisface.

Jake continuă:

– Eu știu ce vreau, de fapt am știut asta din primul moment în care ne-am revăzut. Dar aș vrea ca atunci când vom face dragoste să nu mă acuzi cumva că am profitat de

amprenta pe care trecutul a pus-o asupra ta, sau de faptul că erai prea obosită. Aș vrea să fac dragoste cu tine atunci când vei fi deplin conștientă de ceea ce dorești.

Nicole își spuse că Jake avea dreptate. Dacă el n-ar fi oprit sărutările, s-ar fi ajuns la o rezolvare firească a situației, iar ea i-ar fi reproșat aceste lucruri mai târziu. De fapt, Jake fusese foarte cinstit cu ea, nu-i mărturisise c-o iubește dar îi spusese foarte clar c-o dorea. Iar ea îl dorea, indiferent dacă Jake o iubea sau nu.

Nicole vru să se ridice dar Jake o opri.

– Mai lasă-mă să te țin o secundă în brațe, Nicki. Mi-a lipsit în toți acești ani felul în care obișnuiam să te țin ore întregi cuibărită la pieptul meu.

Nicole se abandonă brațelor lui, căldurii lui și siguranței pe care o emana el. După câteva secunde Jake își șopti:

– Nicki, vino cu mine și Brianna mâine, în parc. Eu o să mai amân puțin repetițiile până la plecarea în turneu, special ca să pot fi alături de voi. De ce n-ai renunța și tu la câteva repetiții?

Nicole simți o ușoară dezamăgire.

– Nu pot, Jake, spectacolul este săptămâna viitoare și nu-mi pot permite să lipsesc.

– Poți lăsa asistenta să se ocupe de repetiții. Sau David, cred că și el s-ar descurca foarte bine.Te rog, spune că vei veni.

– Am spus c-o să încerc.

– Nu, te rog să spui „da“.

– Da.

– Atunci o să vin să vă iau pe la zece. Jake o mai îmbrățișă încă o dată, apoi plecă.

Așezată pe iarbă, Nicole îl urmărea pe Jake care o dădea în leagăn pe Brianna. Zâmbi mulțumită. Făcuse totul pentru ca să pară naturală când Jake le luase pe amândouă de dimineață, la plimbare. După ce mâncaseră pui și biscuiți ea ar fi vrut să doarmă puțin.Se sprijini de trunchiul unui copac din parc și închise ochii lăsându-se mângâiată de razele soarelui care răzbăteau printre crengile copacilor. Cei care locuiau în est se confruntau cu furtuni și vânt puternic, dar aici, în parcul acesta din California, soarele strălucea, iar ea începu să moțăie.

– Te simți bine? o întrebă Jake care apăru deodată lângă ea.

– Mă simt puțin vinovată pentru că eu mă bucur de soare, iar la New York și Chicago este vreme atât de urâtă.

Jake se așeză pe iarbă lângă ea. Nicole simți nevoia să-i mângâie fața, mai ales acea porțiune proaspăt bărbierită, mai deschisă la culoare decât restul feței.

– Brianna încearcă să prindă o veveriță, spuse Jake. După câteva secunde, el adăugă: numai că animalul nu vrea să stea. Nicole deschise ochii tocmai la timp pentru a-l vedea pe Jake aplecat asupra ei.

Capitolul 7

Jake o sărută cu pasiune. Nicole se întoarse spre el, înconjurându-l cu brațele.

– N-am renunțat la ceea ce-mi doresc foarte mult. Te vreau doar pentru mine, Nicki.

Nicole se afla sub vraja sărutărilor lui, și lăsă cuvintele lui să zboare fără a reacționa. Nu voia să discute în contradictoriu cu el, nu era momentul. Simțea nevoia să se lase pradă brațelor lui, atâta tot. Trupul ei tremura de emoție.

– Ai devenit o femeie foarte tentantă, știi? îi șopti Jake. Mai ai ceva din Nicki pe care o știu eu, dar ea este numai o parte din femeia pe care am reîntâlnit-o numai cu trei săptămâni în urmă.

Nicole deschise ochii și-l privi de parcă îl vedea pentru prima oară.

– Maternitatea ți-a priit, Nicki, continuă el. Își ridică ochii și o privi. Ești mult mai puternică decât ai fost. ți-ai

luat viața în serios și puterea pe care o emană trupul tău mă atrage ca un magnet.Vitalitatea ta...

– Jake...

Jake îi duse un deget la buze.

– Nu trebuie să răspunzi nimic, Nicki. Am vrut doar să afli că am remarcat schimbările care s-au petrecut cu tine. Sunt bine venite și îți desăvârșesc imaginea.Jake o mai sărută încă o dată.

– Dar schimbările care s-au petrecut cu tine? îl întrebă Nicole încet.

– Încep să le admit, recunoscu Jake. M-am gândit la ceea ce mi-ai spus seara trecută. Cred că am început să mă gândesc mai profund la viață. Nu mai sunt în acea goană permanentă așa cum știi tu. Pot să mă bucur și de o simplă plimbare în parc, să urmăresc copii jucându-se... mai ales când Brianna este printre ei. Parcă sunt mai responsabil de actele mele și nu mai simt ca altă dată că sunt singurul care are dreptate. Jake privi spre leagănul lângă care se juca Brianna. Am acceptat faptul că nu mai pot întoarce timpul. Apoi, se întoarse spre Nicole zâmbindu-i. Dar mâine va fi o altă zi.

Nicole se simți cuprinsă de o senzație de teamă. Cuvintele lui promiteau mult, dar amenințau fragila distanță pe care ea reușise s-o impună, cu care reușea să se protejeze de propriile-i sentimente. Își reveni repede și-i spuse:

– Cred că ar trebui s-o ducem pe Brianna la mașină.

– Da, Nicki, cum crezi că este mai bine. Jake se ridică, apoi îi întinse și ei mâna.Poate că era mai bine ca între ei

să nu mai existe decât o relație de prietenie. Dar mergând spre mașină, ea se întrebă de ce nu se simțea mai bine acum, când distanța dintre ei rămăsese aceeași.

Jake intră în biroul improvizat în fața sălii de dans și i se adresă lui Maggie care se afla acolo, pe post de secretară:

– Maggie, vrei să-i spui Nicolei că am venit s-o iau pe Brianna?

Maggie îl privi ridicând ochii din registrul în care tocmai înregistra sumele plătite de două dintre fetele de la grupa mică și întinzând mâna spre telefon îi spuse:

– Vrei s-o scoți la plimbare? Am crezut că stai cu ea în casă, pentru că este timp ploios.

De la întâlnirea de săptămâna trecută când se hotărâse să stea departe de Nicole, Jake suna de la recepție tocmai pentru a nu mai avea ocazia să fie singur cu ea. După orele ei de clasă, se întâlneau pe scări și-și spuneau un " noapte bună" grăbit.

– Nu stăm prea mult, Maggie. Doar ca să...

– Ca s-o eviți din nou pe Nicki, termină femeia ceea ce el nu avusese curaj să exprime.

Maggie Donnelly era o femeie de vreo optzeci de ani, dar mintea îi era ascuțită ca un brici.Jake n-o remarcase câtva timp după ce începuse s-o frecventeze pe Nicole, dar bătrâna își făcuse simțită prezența.Într-o după-amiază îi spusese, după ce-l studiase cu un ochi critic:

– Înțeleg de ce te-a ales pe tine, dar naiba să mă ia dacă pricep cum de te-a lăsat să pleci.Femeia dăduse din cap ca de obicei, apoi își reluase munca de înregistrare a facturilor.Jake nu auzise prea bine dar i se păruse că femeia afirmase ceva de genul "mândria exagerată nu-ți ține de cald în pat".

Ușa se deschise și Brianna veni în fugă spre el. Jake o ridică, o sărută, iar fetița îl îmbrățișă.Jake simțea de fiecare dată nevoia de a se bucura câteva clipe de mirosul de talc și de șampon pe care-l răspândea copila. Cele două săptămâni care trecuseră, îi transformaseră în prieteni. Jake o obișnuise ca în fiecare seară înainte de culcare să-i cânte la chitară, iar fata părea să se bucure de ceea ce vedea dar nu putea să audă. Gângurelile ei copilărești îi umpleau sufletul de bucurie dar el tânjea să-i audă glăsciorul. Cu toate acestea, Jake învățase să-și suprime curiozitatea până când copila va decide singură că-i putea adresa mesajele ei.

În aceeași zi, câteva ore mai târziu, Jake auzi aplauzele care însemnau că Nicole sfârșise repetițiile. O mai privi o dată pe Brianna care adormise, apoi se strecură din încăpere și coborî scara în timp ce Nicole, probabil, încuia sala de balet.

Dar Nicole îl simți tocmai când ajunse în coridorul de la intrarea în clădire.Ea știa că Jake o evită, dar își spuse că trebuiau să renunțe la problemele trecutului și să discute despre prezent.

– Jake, mai stai puțin.Vreau să-ți vorbesc.

– Despre ce?

Vocea lui răsună ciudat iar el se opri la câțiva pași de ea.

– Știu că pleci vineri în turneu, dar joi este Ziua Recunoștinței și te rog să te consideri invitatul nostru. Poți să-ți aduci și amicii, dacă vrei.

– Vei avea prea mult de lucru ca să pregătești o masă atât de mare. Lasă-mă să vă invit în oraș.

Nicole fu impresionată de hotărârea lui Jake de a o menaja.

– Nu vorbeam doar despre mine și Brianna. Maggie și alți locatari ai blocului care nu au familii vor să vină. Eu mă voi ocupa doar de curcan.Fiecare va aduce câte ceva. Din nou Jake avu senzația că ea încerca orice stratagemă doar pentru a nu rămâne singură cu el.Săptămâna care trecuse fără el n-o făcuse să-l dorească mai puțin.Trupul ei ajunsese ca o antenă cu ultrasunete care prelua vibrațiile lui zi și noapte.

Jake o privi de parcă ar fi vrut să afle ceva ce Nicole nu putea să-i trasmită prin cuvinte.

– Sigur că vreau să-mi petrec ziua cu voi. Dar eu voi cumpăra curcanul și ceea ce mai trebuie. Câte persoane vor fi?

– Vor veni nouă persoane de aici, plus David, Adam, soția lui și părinții mei.Cred că vei mai aduce și tu câteva persoane...

Jake o privi ciudat.

– Părinții tăi vor fi aici? Știu despre mine?

– Da și nu, spuse Nicole.Știu că ești tatăl Briannei. Însă nu știu că vei fi aici, joi.

– Nu crezi că ar fi bine să le spui? încercă Jake. Sau vrei să ajungem să ne rănim unii pe alții?

– Nu. Voi vorbi mâine cu mama.

– Deci, dacă înțeleg eu bine, acest grup îi va cuprinde pe părinții tăi care cred că le-am abandonat fiica după ce a rămas însărcinată, pe David care era convins că am dat bir cu fugiții și pe Adam care n-a vrut să-mi spună unde ești timp de cinci ani. Va fi o sărbătoare foarte interesantă pentru mine. Ești sigură că mai vrei să vin?

– Desigur. Dar dacă tu nu vrei...

– Voi veni.

Nicole deschise ușa apartamentului, bucuroasă că urma o zi deosebită de celelalte. Urma o sărbătoare în care își va revedea părinții, rudele, și se va relaxa. O va face oare? Jake va fi prezent, și cu el alături nu se putea relaxa. După ce vor petrece o zi, platonic, în prezența a douăzeci de persoane, va fi mai încordată ca înainte. Se gândise, desigur, la felul în care va decurge întâlnirea dintre Jake și părinții ei.

Dar imediat ce făcu prezentările, scăpă de griji. De fapt, Jake îi fu de mare ajutor abordând o atitudine foarte degajată, de un umor care o surprinse și pe ea. Când reuși s-o facă și pe ea să râdă, Nicole își aminti de glumele pe care și le făceau reciproc altă dată. Cu cinci ani în urmă după atâtea glume obișnuiau să facă dragoste, iar din seara în care Jake îi spusese că acest lucru era inevitabil, ea nu se mai putea gândi la altceva. Jake își pusese amprenta chiar și asupra micului ei apartament. Nicole îi simțea prezența până și printr-o hârtie aruncată pe birou, o cravată pe care o uitase într-una din serile petrecute

alături de Brianna. Dar faptul că acum Jake păstra o oarecare distanță între ei nu făcea decât s-o ajute să fie mai conștientă de felul în care obișnuia el s-o sărute, de cât de bine se simțea să fie din nou în brațele lui.

Nicole intră în camera de zi, apoi se opri brusc pentru că observă canapeaua care fusese desfăcută și pe Jake care stătea întins, urmărind știrile de la ora zece. Inima începu să-i bată tot mai tare când îl văzu îmbrăcat într-un halat de baie, cu picioarele lui lungi atârnând din pat.Ceva din adâncul ființei ei reveni brusc la viață, făcând dorința să pulseze cu toată puterea.

Știrile despre teroriști își pierdură orice semnificație când Jake se ridică și halatul se desfăcu.Văzându-i părul de pe piept, ea simți brusc dorința de a-și rezema capul de pieptul lui ca altă dată. Strânse puternic pumnii pentru a-și alunga din memorie orice gând de acest gen. Oare el ce gândea? se întrebă ea în același moment.Oare seara asta era seara pe care o așteptau amândoi cu toate că ea nu voia să recunoască? Când îi vorbi, făcu un efort ca vocea ei să nu pară afectată de ceea ce văzuse și gândise.

– S-ar putea să te aresteze poliția dacă o să conduci astfel îmbrăcat, îl avertiză ea.

Jake întoarse capul și ea deveni conștientă că îl privise lung înainte de a i se adresa, lucru pe care se părea că-l știa și el. Privirile lui se opriră asupra gurii ei.Nicole își mușcă buzele nervoasă, apoi se condamnă că avusese o atitudine atât de provocatoare.

– Nu mă duc acasă în seara asta. Afirmația lui o făcu să tremure de indignare.

– N-am de gând să fac dragoste cu tine, Jake.

El o privi, cu brațele încrucișate peste piept apoi îi spuse:

– Știu asta. O să-mi petrec noaptea cu curcanii.

– Care curcani?

– Cei pentru Ziua Recunoștinței, nu-ți amintești? Le-am cerut celor de la hotel să-i pregătească și i-am adus aici. Unul este în cuptorul de aici, iar celălalt la Maggie.

– Și ce legătură are asta cu faptul că stai întins, sumar îmbrăcat, pe patul meu?

– De ce ești atât de sigură că nu port decât halatul? îi spuse Jake zâmbind.Ceva din figura lui o făcu să creadă că el premeditase totul. Nu fi dezamăgită, Nicki, nu sunt complet dezbrăcat. Sunt conștient de faptul că sunt tată și trebuie să renunț la vechile obiceiuri. M-am hotărât să rămân aici peste noapte pentru ca tu să poți dormi mai târziu mâine dimineață.

Să doarmă mai târziu? Știindu-l în încăperea alăturată? Nicole își spuse că nu va putea dormi deloc la gândul că el se afla atât de aproape.

– Și dacă ți-aș cere să pleci?

– Știi care ar fi răspunsul meu.

– Te-aș ruga să nu ai cumva ideea de a veni la mine peste noapte.

– Știi că noaptea este momentul în care devin foarte inventiv.

Nicole roși. Vorbele lui includeau și multe promisiuni.Dar ea nu-și propusese să câștige duelul spiritului cu Jake în noaptea asta.

– Nu vreau decât să-mi promiți că nu vei încerca să vii la mine peste noapte.

– Nu pot să-ți fac o asemenea promisiune, dar în mod sigur nu se va întâmpla în noaptea asta.

Nicole se întoarse brusc și intră în camera ei.

– Noapte bună, Jake.

Jake o urmări cum se retrage grăbită în camera ei, apoi se lăsă din nou pe perne și gemu de durere. Se gândise că va putea rezolva astfel problema cu Nicole, rămânând peste noapte. Intenționa să continue până când ea ar fi recunoscut că-l dorea la fel de mult cum o dorea și el. Din nefericire, el era cel care o dorea. Numai datorită voinței reușise să-și înfrâneze pornirea de a o lua în brațe. Jake știa din instinct că era mai bine s-o lase să aibă ea inițiativa, dar își spuse că din când în când era bine să facă și el ceva care să grăbească lucrurile. Încercă să se relaxeze pentru că îl aștepta o noapte lungă.

Nicole se trezi la auzul vocii lui Jake:

– Trezește-te, frumoaso.

Încă adormită, se întoarse dar dădu peste trupul puternic al bărbatului, care o sărută. Ea răspunse sărutului, iar Jake oftă, trăgând-o mai aproape de el.

– Ți-am spus să nu ai asemenea inițiative, Jake, protestă ea împingându-l.

– Nu ai dreptate. Am spus că nu voi încerca să vin în patul tău, atâta timp cât vei fi în camera de zi. Acum ești în dormitor.

– Brianna este în patul de alături, îi spuse ea. Dacă se trezește?

– Nu, nu este, o informă el. Este plecată, cu Maggie.

– Ce-ai spus? Alarmată, Nicole încercă să se ridice, dar Jake o sărută din nou. Starea lor era cel puțin ciudată. Ea se afla în pat cu singurul bărbat căruia nu-i putuse rezista.

– Draga de Maggie a bătut încetișor la ușă de dimineață, să întrebe dacă ai nevoie de ceva.Tu dormeai tun, iar Brianna cerea micul dejun. Scumpa noastră prietenă Maggie a hotărât că ea se descurcă mai bine cu Brianna și a luat-o în apartamentul ei s-o hrănească. Jake o trase mai aproape și o sărută. Nu este minunat? Haide, recunoaște că este minunat.

Nicole nu -și putu reține un zâmbet, iar Jake profită:

– Aha! sări el. În sfârșit, prințesa mi-a zâmbit!

Cum putea să-i reziste?

– Bine, Jake, ai câștigat! Nicole trase păturile acoperindu-se cât mai bine. Acum, lasă-mă să dorm.

Jake începu să râdă.

– În acest caz, o să mă duc să beau cafeaua cu draga și în curând deziluzionata Maggie.

Spre uimirea ei, Jake se ridică din pat și părăsi încăperea. Patul nu mai avu nimic interesant după plecarea lui. Iar acum, după contactul cu trupul lui, somnul n-o mai cuprindea.Nicole aruncă păturile deoparte și porni spre duș.

Jake se întoarse peste o oră cu Brianna, după ce Nicole făcuse un duș și se îmbrăcase. Mai băură o cafea împreună.

– Ar trebui să aranjăm mesele până vine lumea, spuse Nicole pentru a rupe tăcerea.

Când coborâră în holul mare de la intrare găsiră mesele pe care le închiriaseră pentru acest eveniment.

– Arată ca o sală de mese medievală, comentă Jake. Aranjară mesele în formă de U în centru, apoi decorară sala ca pentru o mare sărbătoare. Sosiră apoi meniurile pe care Jake le comandase și începură să se audă voci și râsete, pentru ca după câteva secunde să-și facă apariția invitații lui Jake.

– Ați venit la timp, le spuse el. Puneți mâna și așezați scaunele în jurul meselor.

– Stai puțin, n-a fost vorba că ne chemi la muncă, începu să se plângă George. De fapt, ar trebui să începem cu darurile pentru Brianna. Unde este fetița ?

– Va coborî în câteva minute.Pregătește punciul cu Maggie, îi răspunse Nicole.

– Haide, George, pune mâna la treabă. Chiar dacă i-ai adus un cadou fiicei mele nu înseamnă că scapi de ceea ce trebuie să faci.Dacă nu muncești, n-o să primești nici mâncare.

George îi spuse Nicolei:

– Va trebui să mă ocup de problema scaunelor. Când îi intră o idee în cap lui Jake, nu i-o mai scoate nimeni. Știu că nu mă va lăsa în pace până nu termin. După ce așezară scaunele sosi și Brianna, iar George începu să-i deseneze un curcan.

Peste o oră, holul era plin de oamenii care locuiau în acel bloc și de invitații lui Jake. Nicole tocmai discuta cu Maggie și domnul Rosen, când David o bătu ușor pe umăr. Nicole îl întâmpină cu bucurie.

– Trebuia să vii acum o oră. Ne-ai fi ajutat la aranjarea meselor. Meritai să începem petrecerea fără tine.

– N-ai fi îndrăznit. N-ai mai fi avut cu cine să execuți pas de deux.

Nicole izbucni în râs.

– Am avut un motiv întemeiat pentru ca să te aștept. Brianna a întrebat de tine.

– Mă duc chiar acum la ea. O să-i spun că a venit unchiul David, iar tu te poți duce liniștită să-ți întâmpini părinții.Tocmai parcau, când am venit eu. Nicole îl urmări pe David care se îndrepta spre Brianna. Se salută în treacăt cu Jake, dar nu-și vorbiră. Nicole porni să-și întâmpine părinții.

– Bine ați venit, sunteți punctuali, ca de obicei, le spuse ea.

Alice Michaels, care avea numai patruzeci și doi de ani, era îmbrăcată sport și arăta foarte tânără. Era la fel de subțire ca și Nicole și nimeni n-ar fi spus că avea o nepoțică de patru ani.

– Dacă-ți amintești, îți spuneam întotdeauna Nicole că aceia care întârzie la o petrecere n-o fac din prea multă educație. Un oaspete trebuie să fie punctual.

– Da, mamă, îmi amintesc vorbele tale.

Nicole mai știa și că părinții ei veniseră la această petrecere pentru faptul că era datoria lor de bunici să ia parte, în caz contrar lumea ar fi considerat c-o ignoră pe Brianna din cauza handicapului ei.

– I-am adus un dar Briannei. Unde este fetița?

John Michaels arăta la fel de tânăr ca soția lui, dar aspectul lui tânăr se datora orelor petrecute în cluburile de gimnastică. Era un chirurg renumit care-și petrecea

majoritatea orelor în spital, timp în care soția sa se ocupa de actele de caritate. Nicole se gândi că părinții ei pierduseră tot ce-i legase în vremea tinereții. Singurul lucru care le mai rămăsese în comun era convingerea că erau obligați să rămână împreună și să-și îndeplinească datoriile față de ea și Brianna.

– Brianna este acolo, cu unul dintre prietenii lui Jake.

– Oh, a sosit și el, în sfârșit!

– Desigur, mamă. Este perfect conștient de responsabilitățile lui, ca și voi de altfel.

– Dar cum se face că și le -a ignorat timp de patru ani?

– N-a știut nimic în acești ani.Ți-am mai explicat asta și la telefon.

– Știu ce mi-ai explicat, Nicole. Dar timp de patru ani ne-ai dat de înțeles că Jake n-a știut nimic despre Brianna.Acum începem să credem că vrei să salvezi aparențele.

– Nicole are dreptate, Alice. Dacă n-a luat legătura cu el când s-a îmbolnăvit Brianna, n-ar fi avut nici un motiv s-o facă mai târziu, spuse tatăl Nicolei.

– Cred că da, fu de acord doamna Michaels. Se întoarse spre Nicole. N-ar fi trebuit să-i ascunzi faptul că ai avut un copil cu el. Trebuia să-și asume toate responsabilitățile.

În acel moment se auzi vocea lui Jake:

– Nu mă prezinți părinților tăi, Nicole?

Capitolul 8

Jake o urmărise câteva minute pe Nicole care discuta cu un cuplu și realiză că aceasta își cam pierduse răbdarea. Se apropie mai mult ca să înțeleagă care erau motivele.Vocea rece a mamei ei îl irită pe Jake, deși aceasta repeta toate acuzațiile pe care i le adusese și el Nicolei cu câteva săptămâni în urmă.

Nicole făcu prezentările, iar Jake își spuse că părinții ei nu se comportau ca un cuplu și nu păreau deloc apropiați. Nu era între ei acea distanță care apare din cauza fricțiunilor ce există într-un cuplu, ci păreau mai degrabă doi străini care împărțeau același nume, din întâmplare.

– Trebuie să recunosc că nu m-am așteptat să te întâlnesc, spuse tatăl Nicolei și-i întinse mâna. Nicole ne-a spus că n-ai știut de existența Briannei.

– Așa este. Jake se miră cum putea un tată să discute atât de calm despre fiica lui. Am descoperit de curând unde se afla Nicole.

– Și acum, ce intenții ai? îl întrebă domnul Michaels.

– Tată! sări Nicole.

Felul în care intervenise Nicole pentru a întrerupe discuția îl lăsă pe Jake să creadă că părinții ei nu cunoșteau detaliile despărțirii lor.

– Voi face ceea ce eu și Nicole vom considera că este mai bine pentru toți trei.

– John, nu i-am dat Briannei cadoul, interveni Alicia Michaels. Era o femeie care știa foarte bine să dezamorseze situațiile cele mai încordate.După ce familia Michaels se îndreptă spre Brianna pentru a-i oferi cadoul, Nicole se întoarse spre Jake.

– Îmi pare rău...

– Nu te scuza, Nicki. Lucrurile au mers mai bine decât m-am așteptat. Dar totul se vede mai bine și mai frumos când ai stomacul plin. Ar fi bine să începem să mâncăm, căci eu am un avion de prins, dis de dimineață.

Ceea ce mai rămăsese din curcanii prăjiți zăcea acum pe o masă laterală.Nicole vru să arunce resturile dar fu oprită de una dintre vecine:

– Este rândul tău să te odihnești acum. Ai făcut destule.Voi curăța eu. Într-un timp record, totul fu

curățat, iar farfuriile aranjate pentru ca proprietarii să și le ia înapoi, mesele fură împinse la perete. Invitații discutau în grupuri mici.

– Cred că ar fi foarte plăcut dacă Jake ne-ar cânta ceva, îi spuse Maggie Nicolei. Avem nevoie de ceva care să ne distragă atenția de la stomacurile prea pline.

– Nu cred că... începu Nicole, dar Jake o întrerupse.

– Îmi face plăcere să vă cânt. Îmi voi aduce chitara.

– Cântă-n „Unde esti acum?“ îl rugă domnul Rosen. Sau „Frunze care cad“.

Jake le împlini dorințele, cântând cu vocea lui plăcută, baritonală.De fiecare dată când se încheia un cântec, altcineva solicita un altul.Jake le cânta acompaniat numai de chitara sa. Din când în când Kevin, Marty și George îl acompaniau. Dar vocea lui Jake, caldă, învăluitoare, era cea care dădea frumusețe momentului. Aflată lângă Brianna, Nicole interpreta pentru ea cântecele prin mișcări ale mâinilor. La un moment dat toți cei care până atunci îl ascultaseră cu atenție pe Jake se întoarseră spre Nicole.

– A fost grozav, zise George entuziasmat.

– Da, interveni și Marty. Ar trebui să vii cu noi în turneu.

– Ar trebui s-o vedeți cum dansează și interpretează pentru fetiță. Te face să simți fiecare cuvânt.

Nicole, care era îmbrăcată într-o rochie de culoarea smaraldului, îi spuse:

– Nu sunt îmbrăcată corespunzător, Maggie.

Ori de câte ori dansa pe acest cântec Nicole simțea cuvintele, le trăia și acest lucru impresiona pe oricine o urmărea. Era un cântec care-i amintea de vremurile de dinainte de nașterea Briannei.Nicole nu era sigură că ar fi vrut ca Jake să asiste la dansul ei.

– Dar nici anul trecut nu erai îmbrăcată corespunzător și asta nu te-a oprit să dansezi, insistă Maggie.

– Dansează, Nicole, o rugă și David. Prinvind-o direct în ochi el îi șopti: faptul că Jake se află aici nu trebuie să te oprească. Dacă n-a înțeles până acum, nici n-o va face.

Nicole își dădu seama că David avea dreptate. Jake va urmări dansul ca pe oricare altul. Nu va înțelege că exprimă sentimentele ei. David coborî luminile la nivelul Nicolei. Ea îi făcu un semn din cap și David dădu drumul muzicii.

Vocea pătrunzătoare a Robertei Flack inundă încăperea pe măsură ce Nicole transpunea limbajul semnelor în arta dansului.Cuvintele cântecului împrumutară din sentimentele Nicolei.Când ajunse să exprime dragostea ei pentru Jake, ea nu mai era alături de cei pentru care dansa.Trupul și gândurile îi erau alături de Jake și exprimau prima lor noapte de dragoste. Când se stinseră și ultimele acorduri ale cântecului, Nicole simți că se trezește dintr-un vis erotic. Realitatea îi pătrunse conștiința încetul cu încetul, iar trupul ei refuză să

renunțe la tandrețea și pasiunea momentului. Ușor dezorientată de revenirea la realitate ea îl căută din priviri pe Jake care o ținea pe Brianna în brațe. Flacăra pasiunii persistă între ei pentru o clipă și Nicole fu sigură că el înțelesese mesajul cântecului pe care-l interpretase ea.

Jake văzu cum lumea din sală se adună în jurul Nicolei pentru a-și exprima laudele, apoi după ce-și strânseră lucrurile, plecară toți.Cuvintele cântecului îi amintiră de vremea când se iubeau. Când făcuseră dragoste prima oară, inima ei bătea ca o pasăre speriată, dar ea i se oferise fără ezitare.Când realizase că era primul ei bărbat, fusese cuprins de mândrie. Se temuse atunci că fata nu rămăsese cu o amintire prea grozavă despre ceea ce însemna să facă dragoste cu un bărbat.Fusese destul de egoist și nu luase toate măsurile de precauție așa cum ar fi trebuit și plătiseră amândoi din plin pentru asta. Îi costase cinci ani de despărțire. Sau poate mai mult dacă el nu va ști cum s-o recucerească. Amintirea dragostei lor îi ardea sufletul și acum. Magia primei lor iubiri nu dispăruse nici acum, la fel durerea,deziluzia despărțirii lor. Din dansul ei înțelesese că și ea simțea la fel.

Jake simți privirea ei ațintită asupra lui și-și ridică ochii. Inima îi bătea cu putere, căci își dăduse seama că și ea era la fel de vulnerabilă. Ochii ei verzi străluceau de emoții care-i puseseră sufletul și trupul în mișcare. Jake

nu observă când Brianna plecă spre Maggie. Nici măcar nu realizase că traversase încăperea și că luase mâinile Nicolei în palmele lui.

– Ai dansat minunat, Nicole. Jake simți tremurul trupului ei. Știa că nu trebuia să ezite în acel moment. Dacă mi-ai fi dat cel mai mic semn că trăiești ceea ce ai exprimat prin dansul tău, poate că...

– O voi face acum, Jake.Vreau să rămâi cu mine în noaptea asta.

Jake se simți cuprins de o bucurie pe care cuvintele nu au puterea de a o descrie. Simți dorința care-i stăpânise trupul în ultimele săptămâni. Săptămâni? Nu, ani... cinci ani. La ce o oră o vei culca pe Brianna?

– Nu contează, Maggie va avea grijă de ea în noaptea asta.

Jake privi în jur. Nu mai era nimeni în preajmă. O privi din nou pe Nicole și înțelese că era hotărâtă să facă ceea ce-i spusese. Întinse mâna și-i mângâie fața, convins că marea noapte a împăcării lor sosise în sfârșit.

– Dacă nu mergem sus chiar acum, cred că acei care se vor întoarce aici să-și ia vesela vor avea o mare surpriză.

– Cred că nu va mai veni nimeni. Au probleme mai importante de rezolvat decât să vină după câteva farfurii pe care le pot lua și mâine din același loc.

– În acest caz... Jake o trase spre el și o sărută cu pasiune. Nicole se abandonase brațelor lui și îi primi sărutul.

Fără alte vorbe, Jake o conduse spre apartamentul ei.Când ajunseră în dormitor el nu mai aprinse lumina ci o luă imediat în brațe. Se sărutară din nou, iar Jake simți același parfum pe care-l folosea Nicole întotdeauna.

Ea întinse mâna și-i desfăcu încet nasturii cămășii, sărutându-i pielea care se ivea de dedesubt. Jake încercă să-și potolească bătăile inimii.

– Ar trebui să mai facem o pauză, șopti el. Să ne bucurăm de acest moment.

– Nu vreau să ne oprim. Vreau să simt aceeași dorință arzătoare ca altă dată.

Nicole ridică brațele și-și despleti părul care-i ajunse până la mijloc. Lui Jake îi plăcea atât de mult părul ei frumos și bogat. El zâmbi amintindu-și cât de mult savurase acest moment în care părul ei îi atingea pielea. Jake o întoarse și-i desfăcu fermoarul rochiei apoi își strecură mâinile pe sub rochie, trăgând-o spre el. O sărută de sute de ori, provocându-i unde de plăcere în tot trupul. Știa el oare de câte ori visase Nicole la un astfel de moment?

Nicole se retrase, urmărindu-l cu privirea și lăsă să-i cadă rochia. Rapida dilatare a pupilelor lui îi spuse că Jake se bucura de ceea ce vedea. Ea nu purta nimic sub rochie, iar lumina lunii cădea chiar asupra sânilor ei. Jake nu făcu nici o mișcare, se mulțumi doar s-o privească câteva secunde. În cele din urmă el întinse mâna spre sânii ei. Nicole închise ochii.

– Te rog să mă privești, îi șopti el.Vreau să mă privești când te ating. Vreau să văd cum ți se întunecă privirea de dorință iar trupul începe să-ți ardă.

– Nu mă mai lăsa să aștept Jake, șopti ea.

Trupul lui atletic strălucea în lumina lunii care răzbătea prin fereastră. Jake o trase pe pat alături de el.

O mângâie ca și cum ar fi făcut-o prima dată, explorându-i încet tot trupul. Palmele ei îi cuprinseră umerii, apoi Nicole îl trase spre ea până când simți bătaia inimii lui alături de a ei. Își spuse că deși făcuse de multe ori dragoste cu Jake, nu-și amintea detaliile trupului lui. Se bucurase de plăcerea pe care i-o provocase dar nu fusese atentă la detalii. Amintirea felului în care făceau dragoste o invadă.

– Da, Jake, te rog să faci dragoste cu mine!

Nicole nu-l dorise niciodată la fel de mult ca acum. Poate că-l așteptase prea mult, visase prea mult la el, apoi își înăbușise visurile. Dar de astă dată îl dorea cu tot trupul ei.

– Nu cred că m-aș putea sătura vreodată de tine, șopti el.

Capitolul 9

Nicole îl trase mai aproape, apoi închise ochii lăsându-se cuprinsă de o mare de senzații. Explozia bucuriei îi cuprinse pe amândoi. Rămaseră îmbrățișați, apoi Jake o trase din nou spre el, iar Nicole își culcă capul pe pieptul lui. Simțea răsuflarea lui caldă pe umărul ei. Se trezi înaintea lui. În lumina lunii, ea văzu mâna lui mare și bronzată, care o ținea îmbrățișată chiar și în somn. Avea nevoie de timp de gândire. Acum, când Jake devenise o realitate și-i copleșea gândurile, ea trebuia să facă față consecințelor faptului că lăsase inima și trupul să-i controleze viața. Jake avusese dreptate. Se iubeau cu aceeași intensitate. Se doreau la fel ca acum cinci ani.

Ea știuse asta de când Jake reintrase în viața ei. Știuse că-i va ceda, dar căutase să întârzie cât mai mult acest moment. Dar ce ar fi trebuit să facă acum? Pe moment, nu trebuia să ia nici o decizie. Se va odihni alături de Jake și nu-și va mai face probleme.

Jake se mișcă în somn apoi începu s-o mângâie cu mișcări blânde. Degetele lui care îi mângâiau coapsele, urcară apoi spre sâni, iar Nicole se simți cuprinsă de aceeași dorință. Ea oftă încet și se abandonă brațelor lui. Jake își spuse că visul lui la care nu renunțase, acela de a o ține din nou în brațe pe Nicole, devenise în sfârșit realitate. Mereu își spusese că această căutare a lui era necesară pentru a putea închide o dată pentru totdeauna ușa trecutului și a trece la o altă viață. Dar când se reîntâlnise cu ea devenise conștient de faptul că numai Nicole era cea pe care o putea dori toată viața. Îi trecu mâna peste sâni și-i șopti:

– Ai un efect miraculos asupra trupului meu. Dar în același timp, el își dădu seama că trebuia să plece destul de repede dacă voia să mai prindă avionul. Fără prea multă convingere, coborî din pat. Dar nu rezistă dorinței de a o mai săruta o dată. Buzele ei erau calde și Jake se gândi un moment că ar putea lua un alt avion, dar renunță la această idee pentru că pierdea astfel legătura cu cel de al doilea. Nicole se mișcă în somn și întinse mâna spre trupul lui.Când descoperi că locul era gol, deschise ochii brusc. Simți o durere puternică, cu rezonanțe în trecut. Dar în acel moment auzi zgomotul dușului și se liniști. Se ridică. Dansul o făcuse să-și păstreze trupul suplu și mușchii bine conturați. Dar Jake era muzicianul care știa să facă trupul ei să se armonizeze cu sufletul până când ea devenea un cântec de dragoste în mâinile lui.

Nicole sesiză că dușul se oprise și întinse mâna spre capotul de la marginea patului.Se îmbrăcă, apoi începu să

adune hainele care rămăseseră împrăștiate după noaptea pe care o petrecuseră împreună. Jake se grăbea, iar când se va întoarce, realitățile vieții de zi cu zi probabil că-i vor despărți.

Jake deschise ușa de la baie, iar Nicole rămase uimită de frumusețea trupului lui.Cu o voce melodioasă el îi spuse "bună dimineața".

– O să-ți pregătesc o cafea până te îmbraci, spuse ea roșind.

Jake o privi amuzat:

– Și când o să fim căsătoriți o să roșești tot așa?

Nicole simți că i se taie răsuflarea.

– Am crezut că ai înțeles ce ți-am spus, Jake. Nu mă mărit cu tine. Dacă numai faptul că te-ai culcat cu mine sau că am rămas însărcinată, te-a făcut să mă ceri, ar fi trebuit să ne căsătorim de mult.

– Da, așa ar fi trebuit să se întâmple, dar tu ai dispărut fără urmă Nicki, nu eu.

– Dacă n-aș fi făcut-o, am fi sfârșit prin a ne urî. A trebuit să aleg. Nicole nu suporta furia din privirile lui. Ea știa că frumusețea nopții petrecute împreună se va evapora dimineața. Iar dacă te gândești că m-am culcat din nou cu tine datorită farmecului tău personal, de care ai făcut uz din plin, te înșeli. Eu n-am considerat că a fost nimic altceva decât un act fizic. Și femeile au dorințe. Desigur, ești un bărbat atrăgător, dar sexul nu poate sta la baza unei căsătorii.

Jake o privi uimit.

– Ce idei victoriene ai! Dacă m-ar fi interesat doar inteligența ta, n-ar fi fost atât de bine. Jake o întoarse cu

fața spre el. Am trăit împreună timp de șase luni, Nicole, apoi m-ai părăsit. Ce s-ar fi întâmplat în plus dacă am fi fost căsătoriți? Chiar și așa am râs, am glumit, ne-am mai și certat și ... am făcut un copil. Jake își trecu mâinile prin păr și o țintui cu privirea. În ceea ce privește sexul nu poți spune că te topești la fel în brațele fiecărui bărbat cu care te-ai culcat. Sexul fără sentimente nu înseamnă nimic.

– Sentimente? pufni Nicole. Nu cunosc acest cuvânt.Ce semnificație are?

– La naiba, Nicole, eu te iubesc, spuse Jake vădit iritat.Ți se pare destul ce-ți spun? Și știi ce mai cred? Că și tu mă iubești.

Nicole sări în sus. Ea nu avea nevoie de cuvinte goale care să vorbească despre pasiunea lor.

– Nu-mi vorbi despre dragoste, Jake. Nu m-ai iubit nici când am stat împreună și nu mă iubești nici acum. Tu o vrei pe Brianna, și n-ai nimic de obiectat dacă mai faci rost și de o parteneră de pat.

– Asta gândești tu, Nicole?

Oare asta gândea? Se întrebă cât credea și ea în ceea ce spusese.

– Nu sunt foarte sigură.

– Atunci de ce vorbești așa? Jake își puse mâinile pe umerii ei. Nicki, eu nu neg că o vreau pe Brianna. Dar te iubesc, indiferent dacă crezi sau nu.

Nicole nu-i răspunse. Nu putea s-o facă. În inima ei și-ar fi dorit ca lucrurile să stea astfel. Dar Jake îi declarase dragostea lui pe neașteptate și numai după ce-l provocase ea.

Văzând că nu primește răspuns, Jake își luă mâinile de pe umerii ei spunându-i:

– Trebuie să plec în câteva minute, iubito. Nu vreau să las lucurile așa cum sunt acum, dar dacă nu plec pierd avionul. Își trecu o mână prin părul încă umed. Când mă întorc, îți promit c-o să fac totul ca să te conving de sentimentele mele. Nu-ți cer decât să-mi promiți că n-o să dispari din nou în timp ce sunt plecat.

– Nu voi pleca nicăieri, îl asigură Nicole. Nu mai este nevoie s-o fac.

Nicole și Brianna rămaseră pe trotuar iar Jake își încărcă bagajul într-una din cele două mașini în care se aflau membrii formației lui.

– O să aterizez la Los Angeles chiar în dimineața Crăciunului, le spuse el. Dar va dura mult până descarc toate aparatele așa că nu voi apărea la voi mai devreme de ora prânzului. Jake n-ar mai fi plecat. Nicole mai renunțase la acuzațiile ei, dar el era sigur că stăruiau undeva în mintea ei. Era nepotrivită această plecare a lui și dura trei săptămâni.

– Jake! Grăbește-te, pierdem avionul, îi strigă George. Sărut-o și gata!

Jake o luă în brațe și o sărută cu dragoste.Când ridică din nou capul, el îi șopti:

– Să mă aștepți, Nicki. Jake se aplecă și luă fetița în brațe. Nici pe ea n-ar fi vrut s-o lase singură.Copilul se

insinuase în viața lui. La început, se speriase când auzise că avea o fiică. O îmbrățișă și-o sărută cu toată dragostea, ca și pe mama ei, apoi o mângâie pe obraz și-i spuse:

– La revedere, Brianna.

Spre uimirea lui, copila izbucni în lacrimi și începu să facă semne pe care el nu le înțelegea.

– Ce spune ? Nu pot să înțeleg.

– Nu vrea să pleci. Se teme că nu te mai întorci.Nicole îi spuse Briannei: tata se va întoarce, Brianna.Va veni de Crăciun. Moș Crăciun îl va aduce pentru tine.

Brianna își mișcă din nou mâinile. Jake întrebă impacientat:

– Ce este ? Ce spune?

– Spune că ai plecat și înainte de nașterea ei, probabil că vei pleca și acum.

– Ajută-mă să-i explic, Nicki, o imploră Jake.Te rog să-i explici ce-ți spun: te iubesc, Brianna. Când am plecat prima oară n-am știut că te vei naște. Dar acum te cunosc... și te iubesc. Mă întorc cât pot de repede, îți promit. Nicole văzu că ochii lui Jake se umeziseră. Brianna îi atinse fața așa cum făcuse și el înainte.

– Taa– taa, reuși ea să rostească.

Jake rămase uimit căci auzea pentru prima oară glasul fiicei sale.

– Tee uubesc.

Fetița își îngropă capul la pieptul lui Jake iar el o prinse în brațe. Jake își spuse că nu urâse niciodată atât de mult ceasurile și avioanele ca acum. În cele din urmă

Brianna își ridică ochii și începu să-i comunice ceva prin intermediul semnelor.

– Spune că te așteaptă de Crăciun.

Jake se ridică:

– Aveți grijă de voi. În cele din urmă se îndreptă spre mașină.

– Extraordinar, David, îi spuse Nicole. O să-i dai gata cu figura asta. David dispăru în spatele cortinei.Peste câtva timp trebuia să înceapă repetiția finală cu costume și Nicole, care lucra de câteva ore, era deja obosită. După ce David terminase solo-ul lui, trebuia să mai repete două sau trei scene înainte de repetiția finală. Întoarse capul spre stânga și spuse:

– Harry, mi se pare că reflectorul din stânga nu aruncă lumina care trebuie, vrei să-l verifici?

Se auzi vocea unui bărbat, de undeva din spatele scenei, dintre aparate și lumini. Acesta lăsă să-i scape un „aha“ după ce atinse reflectorul care lumină cu intensitate mai mare.

– Nu știu ce i-ai făcut, dar acum este foarte bine, spuse Nicole.

Sala pe care o închiriase pentru spectacol era destul de mare, încăpeau în ea o mie două sute de persoane. Era astfel amenjată încât din fiecare colț se putea vedea foarte bine scena.Chiria pe care o plătea Nicole includea și plata celor care se ocupau de lumini, ceea ce o scutea de o bătaie de cap suplimentară.

– Este toată lumea gata? întrebă ea bătând din palme. Grăbiți-vă. Este ultima noastră șansă să mai repetăm fără muzică. Mark! Lori! Unde sunteți? Vă așteptăm. Apărură pe scenă opt fetițe între șase și zece ani care se aliniară. Aveau papuci de dans de culoare neagră, renunțaseră la cei roz pe care-i purtau la repetiții căci peste o jumătate de oră aveau să se îmbrace cu costumele cenușii de șoricei. Apărură și opt copii de aceeeași vîrstă, atât fete cât și băieți, îmbrăcați în pantaloni albi și jachete roșii cu fireturi argintii, de soldați. Copii care jucau în rolul șoriceilor fură ajutați de trei mame aflate în spatele scenei să îmbrace costumele. Mark, un băiat blond mai mare și mai înalt decât ceilalți sosi ultimul. El era Prințul.

– Îmi cer scuze Nicole, spuse el. Nu-mi găseau masca, de aceea am întârziat. Lori, care juca în rolul Clarei, se afla lângă el îmbrăcată într-un costum alb.

– Ei, bine că ați venit la timp. Să ne ocupăm locurile.

Pe scenă, decorul reprezenta un castel. Undeva, în plan secundar se afla un pom de Crăciun care completa peisajul. Două cutii mari, vopsite în alb și roșu, ascundeau trupurile a patru șoricei. Nicole dădu drumul muzicii. Imediat începu o bătălie înverșunată între trupele Regelui Șobolanilor și soldații Spărgătorului de nuci care luptau pentru darurile de sub pomul de Crăciun. Săbiile luciră în lumina reflectoarelor. Regele Șobolanilor sări în fața Spărgătorului de nuci, dar fu rănit mortal de

papucul pe care-l aruncă Clara. Trupele șoriceilor dispărură în timp ce Spărgătorul de Nuci se ridică transformându-se în prinț.

Nicole opri muzica.

– Ați lucrat foarte bine, copii, le spuse ea. Mai repetați individual. Amintiți-vă că nu aveți voie să mâncați nimic, ca să nu murdăriți costumele.

Nicole își verifică agenda să vadă dacă n-a uitat ceva.Maggie veni spre ea.

– Chiar dacă le-ai spus copiilor să nu mănânce nimic, tu trebuie s-o faci. N-ai mâncat nimic de aseară. A sunat Jake, o anunță Maggie, pe același ton.Ți-a urat mult succes și a spus c-o să te sune după spectacol.

Jake plecase deja de câteva zile și Nicole își dădu seama cât de mult îi simțea lipsa. El o readusese la viață imediat ce făcuse câțiva pași în studioul ei. În lipsa lui, ea nu se mai bucurase de culorile vieții, de frumusețea ei. Noul Jake era mai echilibrat, mai stăpân pe el acum când avea succesul pe care și-l dorise mereu. De aceea poate că avea atâta răbdare. Nicole știa cât de mult își dorea el să compenseze timpul pe care-l pierduse din viața Briannei. Jake dovedise atâta răbdare încercând s-o înțeleagă pe Brianna sau s-o aștepte pe ea să-l dorească din nou. Nicole știa că acum când Brianna se atașase mult de el, Jake va insista pe ideea căsătoriei. El îi mărturisise că o iubește. Era atent și generos și o dorea. I se părea normal să vrea să fie tatăl Briannei în mod legal.Nicole se încruntă.

– Iar te-ai întunecat la față, zise Maggie. Și văd că nici nu vrei să mănânci.

– M-am întunecat la față? Ce vrei să spui cu asta?

– La început devii gânditoare, apoi începe să ți se citească tristețea pe figură, după care capeți ceva din aerul unui luptător care se pregătește să ia cu asalt zidul unei cetăți.

Nicole o privi cu ochii mari.

– Ce vrei să spui?

– Că îl iubești, că îl dorești, dar dintr-un motiv pe care nu-l înțeleg, nu vrei să lași să se vadă asta. Nu-ți face probleme. Ai tot timpul pentru a-ți mai schimba convingerile. Sau mai precis, până când se va plictisi el să tot aștepte.

Nicole o privi surprinsă. Oare chiar atât de bine putea să citească Maggie toate gândurile ei? Apoi se încruntă din nou. Dacă Jake se căsătorea cu altă femeie? Atâta vreme cât îl considera ca făcând parte din trecutul ei, lucrul acesta ar fi durut-o, totuși i s-ar fi părut normal. Dar oare cum ar fi să fie nevoită să se întâlnească cu soția lui Jake? Poate că ar veni împreună s-o ia pe Brianna la plimbare. Nicole simți cum îi piere tot sângele din față.

– Nicole dragă, continuă Maggie, n-am crezut c-o să te afecteze ceea ce ți-am spus. De fapt, cred că Jake nu este bărbatul care renunță la ceea ce iubește.

Nicole încercă să zâmbească.

– Mă tem că lucrurile sunt cam complicate, Maggie, zise ea, dar nu mă pot căsători cu el în condițiile pe care le impune.

Maggie o privi uimită.

– Ce vrei să spui? ți-a cerut cumva să aveți o căsătorie „deschisă“?

– Nu, râse Nicole. Jake este bărbatul care dorește ca soția lui să-i aparțină în exclusivitate. Tu trebuie însă să accepți ce-ți spun eu: nu mă pot căsători cu el. În acel moment se deschise ușa sălii de spectacol și apărură primii membri ai orchestrei. Sosirea lor îi reaminti Nicolei că trebuia să se grăbească. Trebuie să mă schimb, Maggie, zise ea bucuroasă că avea un motiv să renunțe la discuție.

Ceasul din hol arăta că trecuse mult de miezul nopții când Nicole și David urcară obosiți scara spre apartamentul ei.

– Ce bine că nu mai trebuie să ajung în noaptea asta la Los Angeles, zise David. Ajungeam acasă doar pentru ca să-mi schimb hainele și să plec înapoi. El o ducea în brațe pe Brianna, care adormise. Desigur, dacă m-aș fi ocupat numai de partea mea, adică de dans, n-aș fi avut probleme și aș fi ajuns acasă, fără să te mai incomodez și pe tine.

Nicole, care își găsi cu greu cheia în poșetă, îi spuse:

– David, nu mai insista, știu că ți-a făcut plăcere. Dar în fiecare an spui același lucru.

David recunoscu faptul că ea avea oarecum dreptate:

– Bine, oricum lucrurile aparțin trecutului și nu-mi doresc acum decât să mă odihnesc vreo săptămână. David

îi ură noapte bună, dar ea nu mai avu puterea să-i răspundă, îi făcu doar un semn cu capul. Când o puse pe Brianna adormită în pătucul ei și încercă să se mai destindă, sună telefonul. Nicole făcu un efort ca să răspundă.

– Bine că te-am găsit, frumoaso, se auzi vocea lui Jake.

Extenuată, îi spuse:

– Jake, știi cât este ora?

– Da, este două și treizeci de minute aici la Londra, deci la tine este șapte și jumătate dimineața.

– Cred că n-ai socotit prea bine distratule, îi spuse Nicole lăsând capul să-i cadă pe pernă. Este șase și jumătate. Între Londra și California este o diferență de opt ore. Și apoi ce te face să crezi că aș avea chef de discuții la ora șapte și jumătate dimineața?

– Îmi pare rău, Nicki, zise Jake, știam că este ora la care te scoli. Brianna s-a trezit?

Nicole privi spre pătuțul fetiței:

– Văd că nu este în pat, poate s-a dus la David.

Se lăsă tăcere.Jake nu mai spuse nimic. Apoi, după ce-și recăpătă glasul, el întrebă:

– Dacă nu te deranjează prea mult întrebarea mea, ce caută David la voi, la ora asta?

Capitolul 10

– Doarme în camera de zi, răspunse Nicole cam fără chef. Ai auzit ce-am spus?

– Da, am auzit, dar tu unde ai dormit?

– Asta este problema mea. Dacă Jake mai putea să creadă că ea și David nu erau numai foarte buni prieteni, asta era problema lui, iar ea n-avea de gând să-i ofere explicații. Acum, ar fi mai bine să-ți vezi de treburile tale iar pe mine să mă lași să dorm! Trânti receptorul, apoi își îngropă fața în pernă. La naiba! Nu mai putea să doarmă. Nicole se ridică și se îndreptă spre bucătărie să-și facă o cafea.

– Cine era chiar așa de dimineață? se auzi vocea lui David.

– Jake, nu și-a dat seama ce oră este. În fața bucătăriei Nicole se opri, apoi făcu un gest de disperare. O, Brianna! De ce tocmai acum?

Brianna avea mânecile pijamalei ude de la ciocolata pe care o vărsase pe toată masa, iar gura îi era împodobită de o respectabilă mustață de cacao. Ochii ei albaștri care semănau atât de mult cu ochii tatălui ei, străluceau de bucurie.

– Am făăcut ciocolată, spuse ea fericită, pronunțând foarte clar cuvintele.

Nicole lăsă capul în jos, înfrântă.

– Cred că este mai bine să renunț, își spuse ea. Fata asta seamănă foarte bine cu tatăl ei. Nici pe el nu mă pot supăra. Nicole mai avea o mulțime de amănunte de rezolvat înainte de începerea spectacolului. Sala în care își îmbrăcau elevii ei costumele roia ca un stup când Nicole, istovită, se așeză la machiaj. Încăperea era un amestec de parfumuri, lac de păr și vopsele. Lumea intra și ieșea. Se auzi strigată.

– Vin imediat, David, răspunse ea și făcu ultimul retuș. David se ivi purtând un buchet imens de trandafiri de toate culorile.

– La banii pe care-i are putea să găsească niște flori mai frumoase, mormăi el. Îi întinse Nicolei o carte de vizită. Ea o luă cu degetele tremurând.

„Trebuie să-mi cer scuze că te-am trezit atât de devreme într-o zi în care ai fi avut dreptul să te odihnești mai mult, dar am făcut-o pentru că mi se pare că timpul nu trece destul de repede pentru ca turneul să se termine odată și să mă întorc la voi.Tradiția spune că fiecare

culoare de trandafir are altă semnificație în limbajul dragostei. N-am vrut să scap nici una dintre acestea."

Jake

Nicole clipi de câteva ori pentru că lacrimile care o podidiră riscau să-i strice machiajul. Întinse mâna și atinse petalele unuia dintre trandafirii trimiși de Jake. Parfumul lor predomina în încăpere, acoperind celelalte mirosuri. Din mesajul lui, ea înțelesese că va mai dura până să se revadă.

– Te rog să nu plângi, o necăji David. O să-ți intre rimelul în ochi și nu mai este timp să-ți refaci machiajul. Cortina se ridică în douăzeci de minute.

După spectacol, publicul îi aplaudă îndelung. După ce plecară atât spectatorii cât și părinții copiilor, Nicole se asigură că toate problemele fuseseră rezolvate. Dar o cheie pe care n-o găsi o făcu să mai piardă încă o jumătate de oră căutând-o. Când își luă poșeta să plece, din ea căzu cheia pe care o căutase atâta. Era două și jumătate noaptea când ajunseră la apartamentul ei.

– Te rog să nu mă trezești până mâine la prânz, îi spuse ea lui David.

– Pentru asta ar trebui să mă trezesc eu mai întâi, zise el căscând.

– Binecuvântată fie Maggie, oftă Nicole privind spre pătuțul Briannei, care era gol. Maggie luase fetița tocmai pentru ca ea să poată dormi liniștită.

Nicole mai mirosi o dată trandafirii lui Jake apoi se îmbrăcă într-o cămașă de noapte. Se așeză în pat și adormi imediat. Dar sunetul strident al telefonului o trezi după o jumătate de oră. Vrând să răspundă, se lovi de o comodă, dărâmă o vază, apoi reuși să ia receptorul.

– La naiba, Jake, de abia m-am culcat. N-am dormit nici o oră, apucă ea să spună.

– Nicole, nu este Jake, sunt eu, Val Lassiter.

Nicole clipi de câteva ori întrebându-se ce motiv ar avea soția lui Pete s-o sune la ora patru dimineața.

– Ce s-a întâmplat? Jake este bine?

– Nu știu. A fost un incendiu la hotelul unde este cazat Jake. M-a sunat Pete chiar acum. El era la o întrunire la ora la care a fost incendiul, dar nu se știe nimic despre Jake. Nicole închise ochii disperată. Nu știm dacă este rănit, continuă femeia. Știm doar că era în hotel.

Nicole rămase fără grai, cu ochii ațintiți asupra peretelui din fața ei. Incendiu... Jake... auzi o voce de femeie care-i pronunța numele. Știa că femeia aștepta ca ea să-i răspundă, dar ea nu putea articula nici un cuvânt. Puse receptorul la loc în furcă. Se îndreptă spre buchetul acela imens de trandafiri de la Jake. Mișcările îi erau la fel de confuze ca și gândurile. Luă un trandafir din buchet și-și atinse obrazul cu petalele de catifea.Telefonul începu să sune din nou, dar ea nu-i mai dădu nici o atenție și părăsi încăperea. Sunetul insistent al telefonului se opri

când David, exasperat, răspunse. Nicole îl ignoră, scoase o casetă și vocea lui Jake invadă încăperea.

– Alo? zise David pe jumătate adormit. Eu sunt David Cole, amicul Nicolei. David se ridică dintr-o dată. Se întoarse spre Nicole. O, Dumnezeule, o să am eu grijă de ea. Da, fiți fără grijă, o asigură el pe Val. Sunați imediat ce aflați ceva concret. Acum nu puteți vorbi cu ea, este buimăcită de veste. David închise telefonul fără a-și mai lua rămas bun de la Val. Se grăbi spre locul în care se afla Nicole, care mângâia în neștire fotografia lui Jake de pe casetă.

– A murit, David, se auzi vocea Nicolei. Jake a murit... a fost un incendiu, la hotel...

David se apropie și-i puse o mână pe umăr.

– Nu se știe dacă a murit, Nicole.

– Era în hotel.

– Nicole! David o scutură cu putere, forțând-o să-l asculte. Nu înseamnă că a murit numai pentru faptul că Pete nu l-a găsit.

Trupul Nicolei era scuturat de convulsii, iar ochii ei verzi erau plini de lacrimi.

– Nu cred c-aș putea suporta să... Nicole își îngropă fața la pieptul lui David. Acesta o îndepărtă și o privi.

– O să suporți, Nicole. Ai suportat nenorocirea lui Cathy, pe a Briannei...Vei trece și peste asta. Dar eu simt că nu i s-a întâmplat nimic lui Jake. Este la fel de puternic și încăpățânat ca și tine.

– Am crezut că timpul m-a eliberat de această dragoste, David. Dar văd că nu este așa. Ar trebui să fac ceva, să nu mai stau aici și să mă lamentez.

– Nu poți face nimic. Pete o să sune imediat ce...

– O să sun la Londra. Să iau legătura cu spitalele care i– au primit pe cei afectați de incendiu.

– Știi câtă lume sună la spitale în astfel de cazuri? Și la ce spital să suni?

– Poliția trebuie să știe unde au fost duși răniții. O să sun la poliție și...

– Nicole, ascultă-mă! La poliție este o adevărată nebunie în astfel de situații. Chiar dacă reușești să iei legătura cu ei, nu-ți pot da nici o informație. Iar dacă ți-ar da numele spitalelor, ce-ai putea să faci?

Nicole îl privi.

– Aș suna și...

– O să întrebi dacă Jake este internat la ei. Poate îți vor cere numele. O să le spui că te numești Nicole Michaels.Te vor întreba dacă ești rudă cu el.Tu vei spune că nu ești rudă, iar asistenta îți va spune că-i pare foarte rău, dar nu poate oferi informații la telefon. Îmi pare rău să-ți spun asta, dar în ochii lumii tu nu ai dreptul să afli despre starea sănătății lui.

– Dar el este tatăl Briannei.

– Asta o să le spui? Uite ce, Nicole, eu știu că el este tatăl Briannei. Tu știi asta. Jake o știe și el. Dar, căci există un "dar" și este de mare importanță, asistenta spitalului

nu știe că el este tatăl fetiței tale.Jake este o persoană publică. Toată lumea știe că n-a fost căsătorit până acum. În spitale, într-o asemenea situație este și așa o stare de confuzie. Nimeni nu are timp să asculte explicațiile tale. Îmi pare rău, Nicole, dar nu cred că ai ce face. Nu-ți rămâne decât să aștepți.

Nicole se așează pe canapea și-și sprijini capul de spătarul acesteia.

– Ai dreptate, David, recunoscu ea. Nu pot face altceva decât să aștept.

Zorii o găsiră pe Nicole înfășurată într-o pătură, așteptând știrile de dimineață.

...."explozia de la unul dintre cele mai mari hoteluri din Londra a avut loc la o oră de vârf. La Washington, Președintele s-a întâlnit cu reprezentanții Coaliției pentru Reforma Economică, iar în Tennessee minerii amenință cu greva dacă nu se produc modificări ale legislației muncii.Vom reveni cu amănunte la ora șapte".

Știrile se repetară după câteva reclame și Nicole ascultă informațiile cu sufletul la gură:

...."o scurgere de gaze a provocat o explozie urmată de incendiu la unul dintre cele mai mari hoteluri din Londra, Royal Army. Explozia s-a produs la ora prânzului, când aveau loc multe întâlniri de afaceri, iar traficul din fața hotelului era în plină desfășurare, ca la o oră de vârf. Până acum s-au înregistrat opt morți, dar cifra va mai crește. Explozia a avut loc chiar la primul etaj al hotelului,

iar daunele se ridică la peste un milion de dolari. Cântărețul și compozitorul Jake Cameron, care era cazat la acest hotel, este dat dispărut, dar nu se știe dacă el se afla în hotel în momentul exploziei."

– Oricum, este mai bine decât dacă nu aflai nimic, mormăi David.

Sună telefonul și Nicole sări să răspundă.

– Da? Da, Maggie, știu. M-a sunat Val, soția impresarului.Aștept vești de la ei, așa că... te sun eu când aflu ceva.

David și Nicole rămaseră în tăcere. Nicole își simțea ochii secați de lacrimi, iar tâmplele îi pulsau de durere. Se auzi din nou telefonul.

– L-am găsit, Nicole. Este la spital, dar nu are probleme prea mari, se auzi vocea lui Val.

Nicole murmură:

– Îți mulțumesc, Doamne.

– Nicole, mă auzi?

– Da, te aud. Cum se simte Jake? De ce l-au dus la spital? Este rănit?

– Nu știm încă dacă este rănit. Era inconștient când l-au adus, dar nu l-a recunoscut nimeni așa, fără barbă, pentru că nu avea nici un act de identitate asupra lui.Cred că și-a revenit în cele din urmă și și-a spus numele. Pete mi-a spus că i se fac niște analize acum, dar până nu sunt gata nu știm prea multe. Nu ne-au spus decât că a inhalat foarte mult fum și că are și câteva arsuri.

– Dar se va face bine, nu?

– Cred că da. Pete n-a aflat prea multe. Știi cum este la spitale. Nu-ți spun nimic până nu fac toate analizele. Trebuie să așteptăm.

– Înțeleg, zise Nicole.

Vorbele lui Val confirmaseră ceea ce-i spusese David mai devreme. Indiferent cât de îngrijorată era ea, nu avea nici o calitate să ceară informații despre starea sănătății lui Jake.

– Dar ceilalți? Am fost atât de șocată încât nici n-am întrebat de ceilalți...

– Nu are nimeni probleme. Erau plecați din hotel, la cumpărături. George și Kevin erau cazați în aripa hotelului care n-a fost afectată de explozie. De fapt, ei au confirmat faptul că Jake se afla în hotel în timpul exploziei, el îi sunase și-i invitase la masă. Urma să se întâlnească cu ei într-o jumătate de oră.Cu aceste informații, Val o îndemnă pe Nicole să aștepte veștile ei în continuare și închise.

– Bine că este în viață, Nicole. Câteva arsuri nu-i vor crea probleme prea mari, căci dacă ar fi fost ceva mai serios, doctorii ar fi spus. Relaxează-te, își va reveni. Dar să ne întoarcem la problemele noastre, Nicole. Știi ce zi este astăzi? Ai uitat că avem spectacol?

– O, Doamne, zise ea, am uitat de asta. Dar nu pot să plec de aici. Dacă sună Val?

– Sunt sigur că o minte bine organizată, ca a ta, va găsi o soluție pentru situația asta, spuse David.

Dar Nicole simțea nevoia să danseze, să se elibereze de toată energia nervoasă pe care o acumulase.

– Da,cred că Maggie m-ar putea ajuta cu supravegherea sălii, iar mama lui Mark se poate ocupa de costume. Mama lui Lori o va ajuta pe Maggie, probabil.

– Vezi că ai găsit soluția? Eu o s-o sun pe Maggie, să-i spun ce are de făcut. Apoi, mă duc să cumpăr niște chifle pentru micul dejun. Între timp, tu poți dormi puțin.

O oră mai târziu, întinsă în pat, Nicole se chinuia să adoarmă. Privirea îi căzu pe hipopotamul cel colorat, primit de la Jake. Își aminti cât de vesel și plin de viață fusese în seara în care adusese hipopotamul. Iar acum zăcea inconștient pe patul spitalului. O altă figură invadă gândurile Nicolei, dar tot legat de Jake. Era o figură fragilă, cu pomeții proeminenți, cu ochii mari și triști. Cathy. Începând din vara în care amândouă împliniseră paisprezece ani, dansaseră la aceeași companie de balet. Dansaseră, visaseră împreună. Când David se îndrăgostise de prietena ei, Nicole simțise invidie.

Fiind mereu nevoite să-și păstreze silueta, mâncau destul de puțin dar Cathy, de la un moment dat, parcă nu mai mânca nimic. Cu toate astea muncea ca o apucată, iar Nicole care știa ce visuri avea prietena ei nu se mirase și nici nu sesizase pericolul. Într-o după amiază de iunie, pe când aveau doar optsprezece ani, Cathy leșinase în timpul orei de clasă. Când o duseseră la spital, Cathy îi mărturisi Nicolei:

– Știi de ce îmi pare rău? N-am făcut încă dragoste cu David.

– Dar sunteți împreună...

– David a vrut, dar mie mi-a fost teamă. Acum, este prea târziu.

Nicole protestase, dar Cathy o ignorase:

– Mă simt înșelată, Nicole. Mor fără să știu cum este să fac dragoste cu David, să port copilul lui. Cathy închisese ochii epuizată. Să nu te lași înșelată ca mine. Dacă întâlnești pe cineva care-ți place, este mai bine să faci dragoste cu el.

Nicole își amintise spusele lui Cathy și când îl cunoscuse pe Jake își urmase inima.

Forțată să plece încă de la ora patru pentru că mai trebuia să repete exercițiile înainte de spectacol, Nicole o lăsă pe Maggie să aibă grijă de telefonul care trebuia să-i aducă vești despre Jake. Reuși să rostească comenzile în ordinea stabilită, dar gândul îi era numai la el.

– Și acum aplecat, doi... trei... patru... mai repede, reveniți. La stânga, fandați. La cinci și jumătate îi lăsă să-și îmbrace costumele și să se machieze. Fură scoase și scările, apoi începu curățirea podelei de urmele de hârtii sau orice altceva care ar fi putut face ca balerinele să alunece. Nicole își consultă agenda încărcată pentru a nu omite nici un detaliu.

– Nicole! Jake se va însănătoși!

Nicole se întoarse în direcția din care venea vocea lui Maggie și se grăbi spre spatele sălii.

– A sunat Val, spuse Maggie fericită.Jake nu are probleme prea mari. Își va reveni!

Se îmbrățișară fericite. Nicole o luă pe Brianna în brațe și o învârti bucuroasă de câteva ori. Apoi, se întoarse spre Maggie pentru amănunte.

– Când vine acasă? Când termină turneul? Este tot în spital?

Maggie începu să râdă.

– Stai puțin, nu mă bombarda cu atâtea întrebări deodată. Este încă în spital. A suferit câteva arsuri pentru că a căzut peste el o grindă care ardea. Medicii vor să-l mai țină câteva zile ca să vadă cum evoluează.Nu-și va termina turneul pentru că fumul i-a afectat vocea.

Nicole păli, iar Maggie continuă:

– Este ceva temporar. Își va reveni în câteva zile. Au spus că va putea să susțină concertul de Crăciun la Los Angeles. Va ieși din spital joi sau vineri, adăugă Maggie, fericită că aducea vești atât de bune.

Nicole respiră ușurată pentru prima oară de când primise telefonul de la Val.

– Și nu numai atât vreau să-ți spun, insistă Maggie. Se pare că tăticul Briannei este un erou.

– Poftim?

– Se pare că motivul pentru care a ajuns el la spital nu

este explozia. El se afla în restaurantul hotelului când a izbucnit incendiul. Atunci a încercat să salveze câteva persoane care erau în primejdie. A salvat pe câțiva care suferiseră arsuri. A pătruns în niște zone în care era foc deschis. În acel moment a fost rănit.

Nicole zâmbi fericită.

– Da, mă așteptam la o astfel de reacție din partea lui.Totuși n-ar fi trebuit să se expună. De ce n-a așteptat intervenția pompierilor? Era problema lor să stingă incendiul. El are o fiică de crescut. Trebuia să fie mai conștient de misiunea pe care și-o asumase. Îi promisese Briannei că se va întoarce.

– Val a spus că va trebui să urmărești emisiunea de joi noaptea, în care i se va lua un interviu lui Jake. Deocamdată nu poate vorbi prea bine.

– Trebuie să-i dau toate veștile astea bune și lui David, zise Nicole.

Entuziasmul ei dădu spectacolului exuberanța necesară și acesta depăși frumusețea spectacolului de deschidere.În timpul scenei fulgilor de nea, elevele Nicolei se mișcară cu grație dar și cu precizie. David execută dansul rusesc ca un expert. Nicole, care era în rolul Zânei, execută mișcările cu bucurie. Starea ei de euforie se transmise și asupra spectatorilor care veniră în spatele scenei după spectacol. Foști elevi, părinții acestora, făcură fotografii și îi felicitară pe balerini. Când se apropiară de Nicole pentru a o felicita pentru reușita spectacolului, ea

le răspunse cu un zâmbet larg, dar inima și gândurile ei erau departe, într-un spital din Londra.

David o bătu pe umăr.

– O să închid eu teatrul în seara asta, Nicole.Tu poți pleca. Mama lui Mark s-a ocupat de toate pregătirile așa că tu trebuie să mai reziști încă vreo jumătate de oră.

Nicole îl privi recunoscătoare.

– Nu cred că aș putea adormi. Sunt prea emoționată. Dar și tu ești la fel de obosit.

– Mai ai puțin și-o să cazi de pe picioare, fetițo, interveni Maggie. Du-te acasă, zâmbește-le oaspeților cu politețe, spune-le că n-ai dormit de treizeci și șase de ore, apoi dormi cât poți de mult.

Nicole își dădu seama că ar trebui să le urmeze sfaturile.

– Bine, capitulă ea. Vreau să mă demachiez și o să mă culc liniștită.

Când ajunse la sala de balet, îi fu destul de greu să scape de invitați. Părinții copiilor știau ce se întâmplase și nu-i putu evita fără a le da amănunte. Unul dintre ei insistă chiar să-i spună că urmărise cu sufletul la gură știrile despre sănătatea lui Jake. Sună telefonul, iar mama lui Mark sosi tocmai la timp pentru a răspunde:

– Este aici. Vă rog să vorbiți chiar cu ea. Femeia se întoarse spre Nicole și-i spuse: este Jake Cameron, vă dau legătura sus, în apartament. Nicole urcă treptele câte două și cu mâinile tremurând ridică receptorul.

– Jake, te simți bine?

Capitolul 11

– Mă simt destul de bine.

Nicole de abia auzea vocea răgușită care i se adresa de la celălalt capăt al firului.

– Te-am sunat ca să aflu cum merg spectacolele tale.

– Poftim? Ai fost în pericol de moarte și mă întrebi despre baletul meu?

– Nu este orice balet, Nicki, este baletul tău. Jake începu să tușească. Nu putu vorbi câteva secunde. Apoi continuă: ai muncit atât de mult, Nicki. Un alt acces de tuse îi curmă spusele.

– Jake, n-ar trebui să vorbești. Vocea ta ar avea de suferit.

– La naiba cu vocea mea! Spune-mi cum a fost spectacolul.

Nicole îi povesti amănunte.

– Am scos un profit destul de mare pentru a mai orga-

niza un recital la primăvară, conchise ea. Dar reveni la el: de ce ai riscat atât, Jake?

– Nu m-am gândit la mine în momentele acelea. Oamenii țipau peste tot, trebuia să-i ajut. De fapt, n-am fost singurul. Alături de mine a luptat o doamnă în vârstă, lady Ashford Howell, care de altfel m-a salvat și pe mine.

– Ai arsuri grave, Jake? întrebă Nicole. Ai dureri mari?

– Nu, mi-au dat destule calmante ieri.

Jake începu să tușească din nou. Nicole știu că nu trebuia să-l lase să mai vorbească.

– Jake, te rog să închizi. Discutăm când vii acasă.

– Nu, Nicki, stai, mai am ceva de spus.Vreau să vii acasă la mine cu Brianna când mă întorc. Vreau să vă văd cât mai repede. Val o să-ți dea o cheie. Promite-mi c-o să vii acolo.

– Da, Jake, îți promit. În același moment se auzi o voce de femeie cu accent englezesc pe linie.

– Regret, dar domnul Cameron nu are voie să vorbească câteva zile.Vă va suna când va avea permisiunea doctorului. Apoi, linia se întrerupse. Nicole își dădu seama că bietul ei Jake se afla pe mâinile unei asistente foarte dure și se întrebă cum reușise el s-o sune. Se mai consolă la ideea că vocea lui era cea a unui om sănătos, în pofida celor întâmplate. Acum ea știa cu siguranță că Jake se va întoarce. Nicole se bucura la gândul că studioul ei se va închide pentru două săptămâni, după Crăciun. Va avea destul timp liber ca să meargă în Beverly Hills.

Când se va întoarce Jake, ea va avea grijă de rănile lui, indiferent cât de mici erau acestea. I le va săruta pe rând...

așa cum făcea când se împiedica Brianna și-și rănea vreun genunchi.Va sta cu el și-l va îngriji cum va ști ea mai bine. Ridică receptorul și o sună pe Maggie.

– Maggie, aș vrea să mă culc. Vrei s-o trimiți pe Brianna la mine?

– Numai după ce-mi povestești totul despre Jake. Mama lui Mark mi-a spus că te-a sunat.

– Este adevărat, zise Nicole care nu-și putea ascunde bucuria din glas. Mai este răgușit, dar va veni în curând acasă. Eu o să mă duc să-l îngrijesc.

– Mă bucur să aud asta. Ți-o trimit pe Brianna sus. Noapte bună, draga mea.

– Ați comis o mare imprudență, domnule Cameron, îl certă sora Georgina, conducându-l înapoi spre pat.Vreți să rămâneți fără voce? Nu uitați că mi-ați promis un bilet la concertul de anul viitor. Sora îi aranjă cearșaful și pernele și-l ajută să se culce.

Jake o privi iritat. Femeia aceasta, prea înaltă pentru a fi considerată atrăgătoare, îi făcuse viața amară încă de când se internase.

– Tocmai terminasem de...

– Vă rog să nu mai scoateți nici un cuvânt, domnule Cameron. Sora îi dădu un carnețel și un pix. Dacă vreți să comunicați ceva, vă rog s-o faceți în scris. Apoi sora îi zâmbi și-i făcu cu ochiul. O să fie o plăcere pentru mine să vă pun scrisoarea la poștă. Jake zâmbi satisfăcut. Era fericit că o auzise pe Nicole și ea fusese de acord să-l

aștepte acasă la el. Acum, când doctorii îi anulaseră turneul, era mai nerăbdător ca oricând să se întoarcă acasă. Abia aștepta s-o strângă pe Nicole în brațe.Voia să audă glăsciorul Briannei. Voia să formeze o familie cu ele.

Nicole străbătu parcul, apoi activă telecomanda care acționa poarta înaltă de la casa lui Jake, care-l proteja de privirile indiscrete ale fanilor.Casa se afla într-o zonă de verdeață, iar cele din vecini păreau la fel de luxoase. Imediat ce deschise ușa de la intrare se îndreptă spre panoul ascuns despre care-i vorbise Val când îi dăduse cheile. De la acel tablou opri alarma și astfel fu liberă să vadă toată casa. Cu toate că Jake locuia aici de trei ani, părea o casă nouă, nelocuită. Ea știa că Jake călătorea foarte mult, dar abia acum realiza cât de mult. Încăperea în care se afla era spațioasă și frumos decorată. Mobilierul era de bun gust. Se potrivea cu personalitatea lui Jake, dar prezența lui nu se făcea simțită.

Brianna dispăruse undeva pe holul care traversa multe din încăperile casei și Nicole se duse după ea. O găsi într-o cameră în care se pare că Jake petrecea mai mult timp. Nicole simți mirosul after– shave-ului lui care plutea în aer. Simți că această încăpere îi aparține. Pe marginea barului văzu câteva ziare. O pereche de pantofi sport zăcea în fața ușii care dădea spre spatele casei. Peretele din fața ei avea un sistem stereo atât de elaborat încât Nicole se întrebă dacă ar putea să-l acționeze vreodată. Împinse încet unul dintre butoane și spre surprinderea

ei, ritmurile muzicii invadară încăperea. Brianna se chinuia să deschidă ușa din spate care dădea spre piscină.

– Nu, draga mea, n-ai voie să te duci acolo. N-ai voie să mergi acolo fără mine sau tata. Mai bine să mergem la mașină să luăm hainele de acolo, apoi să alegem o cameră în care să stai.

În camera de zi puse ghirlande la toate ferestrele, iar pe o măsuță ovală aranjă un candelabru cu o lumânare roșie care abia aștepta să fie aprinsă. Intenționa să mai cumpere astfel de lumânări pentru căminul camerei în care va sta ea cu Brianna.Temându-se că ar fi putut să-l piardă pe Jake fusese gata să-i facă o declarație de dragoste. Se hotărî să-l facă s-o iubească cu adevărat. Poate cu timpul, Jake va ajunge s-o iubească și pe ea așa cum o iubea pe Brianna. Ideea unei căsătorii ca a părinților ei o oripila, dar gândul că s-ar putea despărți de el o îngrozea.Deocamdată era bine că Jake o dorea. În ziua în care el n-o va dori, ea va trăi din amintiri. O mai făcuse o dată. Nu era sigură că mai putea acum să trăiască fără el. Oricum, deocamdată nu dorea decât un Crăciun petrecut în familie alături de el. Nicole se simți apucată de mânecă și lăsând ochii în jos o văzu pe Brianna care-i adusese poșeta. Ea îi spusese Briannei că îi vor cumpăra tatei un ciorap mare în care el să pună cadourile de Crăciun.

– Mulțumesc, iubito, hai să ne luăm hainele și să plecăm.

Nicole o îmbrăcă pe Brianna cu hăinuța ei roșie cu garnitură de blăniță albă care îi încadra fața și îi punea în valoare ochii albaștri. O duse apoi spre mașină. Ea nu

observă în acel moment o altă mașină, albastră, care porni imediat ce apărură ele. Nicole cutreieră cu multă plăcere magazinele atât de aglomerate acum, în preajma sărbătorilor.Colindele pe care le puteau auzi în fiecare magazine creau cumpărătorilor o stare de bună dispoziție și de mulțumire sufletească, marcând începerea numărătorii inverse până la Crăciun. Nicole ar fi vrut să găsească ceva care să însemne că Anul Nou va începe bine pentru ea și Jake.Trecu prin câteva magazine. Jake nu avea nevoie de cravate sau aparatură stereo, asta era clar.Trebuia să-i cumpere ceva ce el nu avea. Dar nici unul dintre magazine nu-i oferi nimic deosebit, ci numai variații pe o veche temă, cadouri de mică valoare și de un gust îndoielnic.

Dar când era gata să-și piardă orice speranță, văzu un magazin cu jucării. Observă multe animale adunate într-un colț, reprezentând personajele dintr-o poveste veche, „Muzicanții din Bremen“. Nicole își aminti povestea animalelor de la o fermă, care reușiseră cu zbieretele lor să alunge hoții de la ferma stăpânului. Un măgăruș, îmbrăcat în costum de cowboy, cu pălărie Stetson, cânta la microfon. Avea o chitară electrică atârnată de gât. Un cocoș, un câine și un purcel îl acompaniau, la tobe, flaut și pian. Amintindu-și de hipopotamul adus în dar de Jake, ea își spuse că a găsit darul perfect pentru el. Brianna începu să bată din palme când văzu jucăria. Pe când scria cecul pentru jucărie, Nicole observă un tânăr care încerca să capteze atenția Briannei.El luase o păpușă de pe un raft, o întindea către Brianna, încercând să-i vorbească.

Nicole se apropie de el cu un zâmbet politicos, dar și cu multă hotărâre.

– Nu înțelege ce-i spuneți, zise ea. Brianna este surdă.Ce vreți de la ea?

Bărbatul zâmbi cu multă înțelegere și compasiune.

– Am vrut să cumpăr jucăria asta pentru fiica mea. Este de vârsta fiicei dumneavoastră și am vrut să-i aflu părerea. Nu vreau să vă alarmați.

Nicole îi spuse bărbatului:

– Cumpărați-o cu încredere. Brianna are o păpușă ca aceasta și se joacă adesea cu ea. Sunt sigură că și fetiței dumneavoastră o să-i placă. Se despărțiră și plecară spre casă. După masă, Nicole o ajută pe Brianna să împacheteze darurile pentru Jake, cu hârtia pe care scria Moș Crăciun. Înainte de a părăsi ultimul magazin în care intraseră, Nicole cedase tentației și -și cumpărase o cămașă de noapte. Rămase cu privirea ațintită asupra materialului fin din care era făcută aceasta, apoi își trecu încet degetele peste ea. Apoi, nu se putu abține și se îmbrăcă în ea. Cămașa făcută dintr-o mătase moale se mula perfect pe formele ei, dându-i un aspect foarte feminin și provocator. Nicole se întrebase de multe ori cum se va simți în prima noapte pe care o va petrece în casa lui Jake. Și era minunat. Se strecură în pat și simți mirosul de mosc care răzbătea din așternuturile în care dormise el. În acel moment sună telefonul.

– Nicki? De la celălalt capăt al firului răsună vocea lui Jake. Am aterizat la New York acum trei ore, dar abia acum am ajuns la hotel.Ce faceți voi două?

– Bine, important este cum te simți tu.

– Singurul lucru care n-a ieșit conform estimărilor mele este că am ajuns la New York, în loc să fiu cu voi la Los Angeles.

– Noi două am sosit aici după amiază ca să -ți aducem cadourile de Crăciun.

– O, este minunat! Și ce mi-ați cumpărat?

Nicole începu să râdă.

– Vei descoperi în dimineața Crăciunului.

Nicole se simți mai destinsă la auzul vocii lui care răsuna normal.

– Ce făceai când am sunat? întrebă Jake.

– Tocmai voiam să mă culc.

Jake o întrebă entuziasmat:

– În patul meu?

– Da.

– Cu ce te-ai îmbrăcat? Nicole simți o notă deosebită în glasul lui, care nu se datora însă fumului inhalat în timpul exploziei.Nicole nu-i răspunse. Nici nu putea s-o facă. Amintirea nopții de dragoste cu Jake era atât de vie în amintirea ei încât se simțea ca un copil prins cu mâna în borcanul de dulceață.

– Nicki, insistă Jake.Nu-mi spui ce porți?

– O cămașă de noapte cât se poate de obișnuită.

– Iubito, chiar dacă ai fi îmbrăcată într-o rogojină, ar căpăta un aer desebit tocmai pentru că este purtată de tine. Mă gândeam să-ți spun cum mi te imaginez eu stând în patul meu.

– Jake... Trupul ei reacționa din plin la vorbele lui.

– Cred că părul îți este despletit și răvășit pe perna mea, iar lumânările îl fac să pară castaniu închis, aproape roșcat. Îmi place la nebunie părul tău. Se împrăștie în jurul trupului ca o cascadă... iar când facem dragoste și te apleci asupra mea, îl simt ca pe o mătase din cea mai fină. Iar atunci când te ridici și nu mai este nimic între noi decât această cortină, îmi place să-mi trec mâinile prin părul tău și să-ți simt pielea ca de mătase.

– Dacă o să continui tot așa, îi spuse Nicole, nici unul din noi n-o să doarmă prea bine în noaptea asta.

Jake nu răspunse.

– Cred că ai dreptate, zise el într-un târziu. Este mai bine să te las să dormi acum și să nu-ți mai vorbesc despre fanteziile mele. Prefer să le transform în realitate când ajung acasă.

Nicole împingea căruciorul de cumpărături spre capătul rândului unde se afla casa. Brianna stătea pe locurile rezervate copiilor și răsfoia o carte cu povești de Crăciun. Nicole împinse căruciorul pentru a ocupa locul din spatele unei femei care începuse deja să plătească. Aceasta avea și câteva ziare așezate deasupra cumpărăturilor. Nicole simți că i se oprește inima când citi unul dintre titlurile din World News.

... copilul lui Jake Cameron este nelegitim.

Cântărețului i-a fost rușine să-și recunoască fiica handicapată.

Capitolul 12

Nicole privi speriată în jur căci i se părea că toată lumea din magazin o recunoscuse după fotografia din ziar în care ea apărea cu Brianna în brațe. Se simți vulnerabilă și expusă. Privi cu mai multă răbdare imaginea din ziar și recunoscu locul în care fusese făcută. Se pare că bărbatul care i se adresase Briannei în magazin o făcuse cu un anumit scop. Nicole greșise când îi explicase bărbatului că Brianna nu aude, iar acesta abia așteptase să afle un astfel de element de senzație. Nicole se gândi imediat că imaginea ei și a fetiței, apărută la televizor, va fi mult mai traumatizantă decât cea din ziar. Indiferent dacă se căsătorea sau nu cu Jake, atâta timp cât apărea alături de el, presa se va amesteca mereu în viața lor. Nicole era hotărâtă să nu lase ca Brianna să devină subiectul de discuție al lumii. Nici măcar nu voia să-i audă exprimându-și compasiunea. Această realitate o înfricoșă și Nicole își propuse să facă totul pentru a o preîntâmpina.Totuși,

îi era greu să -și stăvilească panica. Conduse cu multă grijă, iar când ajunse în fața casei lui Jake se uită cu multă atenție în jur fiindu-i teamă că omul care fotografiase fetița ar putea repeta gestul din magazin. Nu mai putea să stea în casa lui Jake. Trebuia să dispară înainte ca el să ajungă, însoțit de reporteri. Dacă aceștia ar fi aflat despre ea și cercul de balet pe care-l conducea, probabil că ar urmări-o pretutindeni și ea ar deveni un subiect permanent de bârfă. Probabil că vreun idiot de ziarist ar crea o poveste nouă despre Jake, muzicianul care avea un copil surd.

Jake deschise ușa apartamentului său din New York și Pete intră cu un ziar în mână.

– L-am găsit jos, în hol și mi-am spus că ar fi bine să-l vezi înainte de interviul de după amiază.

Jake trecu în revistă titlurile apoi simți cum îi crește adrenalina când văzu titlul din ziar.

– Cheamă-l pe Don.

– Stai puțin, Jake, știi că nu are rost să-i dai în judecată pe indivizii ăștia.

– Am spus că vreau să vorbesc cu Don. Jake aruncă ziarul cu dispreț și se întoarse spre Pete. Spune-i să se ducă acasă la mine, să aibă grijă ca Nicole să nu se confrunte cu problemele astea.

Pete îi spuse, vădit relaxat:

– Este o idee bună.

Jake străbătea camera cu pași mari.La naiba! Nu de asta avea nevoie acum! Nicole nu trebuia să se confrunte cu

astfel de probleme. Ei nu-i venise să creadă la început când îi spusese la ce s-ar putea aștepta din partea presei. El avusese mereu relații bune cu presa, le acordase interviuri ori de câte ori i se solicitase, dar viața lui nu fusese atât de interesantă ca să ofere subiecte bune pentru presă. Dar atunci, cui îi venise ideea să le urmărească pe Nicole și Brianna? Luă ziarul și verifică dacă era menționat autorul articolului. Nu apărea nici un nume.Se îndreptă spre Pete.

– Nu știu ce idee mi-a venit s-o rog pe Nicole să mă aștepte acasă. Probabil că acela care a scris articolul le-a văzut ieșind de acolo și a făcut legătura. Nicole știe că dau acest interviu și că se transmite tot astăzi?

– Da, zise Pete.

– Atunci să mergem la studio și să rezolvăm și problema asta.Va fi un interviu cu oameni care vor fapte nu doar supoziții și nu vreau să-i las să aștepte.

Nicole își așeză ceașca de cafea pe măsuță și deschise televizorul. Nu știa la ce oră urma să se transmită interviul cu Jake. Avocatul lui Jake, Don Bergoff, îi telefonase să-i spună despre interviu și se ocupase de ziariștii care sosiseră să-l aștepte pe Jake. Aceștia fuseseră de acord să n-o deranjeze pe ea ci să-l aștepte pe Jake.

Când începu interviul, Jake zâmbi, iar Nicole îi privi cu multă atenție figura și observă că pe frunte avea o cicatrice care se vedea chiar și de sub machiaj. Cu toate că el se străduia să pară foarte relaxat, Nicole sesiză că mocnea și-și dădu seama că el știa despre articolul din ziar. Jake

vorbi despre accidentul din hotel, dar insistă mai mult asupra rolului jucat de ceilalți în stingerea incendiului. Fiind întrebat despre schimbarea imaginii sale, Jake le spuse:

– Am renunțat la barbă pentru ca fiica mea să mă înțeleagă mai ușor, după mișcarea buzelor.

Nicole simți că-i scapă ceașca din mînă.

– Vă referiți la fetița de pe prima pagină a ziarului? întrebă crainica.

– Da, dar nu sunt de acord cu titlul articolului. Brianna nu este un copil handicapat. N-am ținut-o ascunsă și nici nu-mi este rușine cu ea. Este al doilea eveniment plăcut din viața mea, după întâlnirea cu mama ei. Nu vreau însă să se exploateze acest lucru, pentru că fetița are doar patru ani.

– Să înțeleg că nu intenționați să vă căsătoriți cu mama fetiței?

– Eu mi-am făcut planuri în acest sens, mai rămâne s-o conving și pe Nicole. Jake o privi pe reporteră și-i spuse: dacă aș avea câteva zile libere poate aș reuși s-o conving.

Jake trecu de poartă apoi opri motorul. Privi spre fereastră pentru a se asigura că Nicole era acolo. Don îl așteptase la avion și-l asigurase că Nicole era liniștită. La Londra, după aflarea veștii despre articolul din ziar, își spusese că nu le va găsi pe cele două persoane dragi din viața lui acasă la el. Nu știa ce reacție va avea Nicole dacă

îi va spune că se vor căsători imediat ce va trece vâlva iscată de acest articol... dacă el va avea răbdarea necesară până atunci. Înainte de plecarea lui în turneu, Nicole refuzase să vorbească despre căsătorie. Oare ea mai credea că el, Jake, o iubea mai mult pe Brianna decât pe ea? Nu vedea cum s-ar desfășura viața lui fără Nicole sau Brianna. Nici nu voia să-și imagineze. Dacă Nicole va persista în ideea că o eventuală căsătorie a lor n-ar merge, el va face tot posibilul să-i schimbe convingerile.Se gândi la ultima lor noapte petrecută împreună și trupul lui reacționă. Desigur, pentru orice preot va fi dificil să oficieze o căsătorie în care cei doi arătau de parcă s-ar fi întors din luna de miere. Domnule, deocamdată aveți voie să sărutați mireasa, atâta tot, îi va spune preotul. Jake se gândi că dacă se va duce la Nicole și-i va spune care sunt planurile lui, ea va fi la fel de încăpățânată ca întotdeauna. Dacă va încerca să facă dragoste cu ea, îi va reproșa că între ei nu există decât dorință. Poate că ar trebui să se comporte ca și când... ca și când el ar fi mai răbdător decât este? Ca și când ar fi dispus s-o lase pe ea să controleze situația? Jake se simți frustrat. Daca dorea să afla ce gândea Nicole era mai bine să afle chiar de la ea. Iar dacă nu dorea același lucru pe care-l dorea el – atunci – Jake strânse din dinți. Va face tot posibilul pentru a-i modifica planurile.Jake coborî din mașină. Nicole deschise ușa, înainte ca el să apuce să folosească cheia. Avea părul despletit. Privirea ei hăituită și umbrele de sub ochi îl opriră s-o ia în brațe și să se asigure că situația era sub control. Jake îl con-

damnă în gând pe cel care avusese nefericita idee de a se folosi de numele Nicolei și al Briannei pentru a face carieră.

– N-am fost sigur c-o să te mai găsesc aici, îi spuse el. Jake începu să tușească, respirând greu.

Nicole veni spre el îngrijorată și-l luă de umeri.

– Vino în sufragerie Jake să discutăm. De fapt, eu ți-am spus că voi fi aici la întoarcerea ta.

– Asta a fost înainte de începerea scandalului din presă. Jake întinse mâna spre părul ei despletit și-l atinse ușor. Ai avut probleme cu reporterii?

– Nu, Don a rezolvat situația. N-au făcut altceva decât să fotografieze casa.

– Dar Brianna? A fost deranjată de careva?

– Ea nu știe că sunt probleme. Este atât de fericită de când a aflat că vei fi aici când se va trezi ea de dimineață.

– Dar tu, tu ți-ai dorit la fel de mult ca Brianna să mă găsești aici de dimineață?

– Da, mărturisi ea, iar Jake simți instantaneu nevoia să-i treacă o mână prin părul despletit care-i atârna pe umeri. O trase apoi spre el și o sărută cu dragoste.Ți-am simțit lipsa, Nicole, chiar mai mult decât mi-aș fi închipuit.

Nicole îi primi sărutările.

– Mi-ai lipsit, Jake. Am fost foarte îngrijorată din cauza ta. Nu trebuia să-ți faci probleme că nu voi mai fi aici, Jake. Nu ți-aș mai face un asemenea lucru.Cu greu am suportat orele în care nu știam ce se întâmplă cu tine.

Jake o sărută din nou:

– Când a căzut grinda aprinsă peste mine nu m-am gândit decât la faptul că te-am pierdut din nou.Te iubesc,

Nicole. Te-am iubit întotdeauna, dar am fost prea prins în planurile și ambițiile mele ca să realizez asta.

– Am pus cadourile pentru Brianna în dulapul acela de lângă intrare.

– În toată încurcătura asta ai avut timp și pentru cadouri? Ești o femeie adevărată, Nicole.

– Vrei să spui că ai prefera să-ți fiu mai mult prietenă decât iubită?

Jake o mai sărută o dată.

– Aș vrea să îndeplinești ambele roluri. Cum să fac să mă crezi că te iubesc? Te-am iubit, te iubesc și te voi iubi.

– Te cred, Jake.

– Nu te-am alungat niciodată din gândurile mele, Nicole.

– Te rog să vii cu mine, spuse ea. Aș vrea să-ți arăt ceva.

Jake o urmă, dar la un moment dat o prinse în brațe.

– Mi-ai spus ceva despre o cămașă de noapte din satin, sau a fost doar închipuirea mea?

Nicole desfăcu cordonul halatului cu care era îmbrăcată.

– Ai spus că este o cămașă obișnuită, zise Jake. Ea se apropie, iar Jake întinse mâinile și-i atinse sânii prin satinul cămășii. Ai cumpărat și lumânări? întrebă el.

Nicole confirmă.

– Abia aștept să-ți îndeplinesc toate dorințele. Jake întinse mâna și aprinse lumânările.

Capitolul 13

El o sărută. Nicole îi descheie nasturii cămășii, scoțându-i-o de pe umeri cu mișcări frenetice.Voia să se convingă că Jake era întreg, că nu i se întâmplase nimic.Voia să vadă că rănile de pe trupul lui nu erau grave și că va scăpa curând de ele. Jake nu-i lăsă timpul necesar pentru ca ea să-i verifice rănile căci ardea de nerăbdare să-i dovedească cât de mult o dorise.

Nicole se simțea acum împlinită. Jake era din nou acasă și ea nu-și mai dorea nimic altceva. Încă de când îl văzuse venind pe alee, apoi stând de vorbă cu reporterii, ea-l privise îndelung, dar rămăsese la adăpostul draperiilor așteptând ca el să vină spre ea.Voia să uite de lume și să trăiască noaptea conform fanteziilor lui. Nicole îi privi ochii albaștri. După nopțile petrecute fără el, în patul lui în care se mai simțea mirosul de mosc al after-shave-ului lui, Nicole ar fi vrut să-l absoarbă cu toți porii.Cu degetele arzând, ea îi mângâie pieptul puternic,

umerii lați și bărbia. Nicole își spuse că ar face orice ca Jake s-o iubească așa cum își dorea ea să fie iubită.

Nicole își mai aranjă o dată decolteul rochiei crem pe care o purta. Acesta avea formă de V și era prins cu o broșă elegantă cu piatra ei preferată. Nicole se privi cu un ochi critic, știind că imaginea ei va apărea curând pe paginile multor ziare. Cu oarecare neliniște își mai trecu o dată mâna peste cocul, în care își strânsese părul.

Când doctorii îi confirmaseră că Jake nu suferise de pe urma inhalării fumului, ea răsuflase ușurată.Dar când înțelese că Jake se va folosi de concertul de Anul Nou pentru ca să marcheze apariția lor în public, ea intră în panică și fu pe punctul de a le cere medicilor să-l mai examineze o dată. Jake decisese că acesta era momentul favorabil prezentării ei și a Briannei. Nicole își duse mâna la stomac în speranța că-și va putea potoli durerea. În oglindă se ivi o fețișoară mică, rotundă, care făcu niște semne.

– Și tu arăți foarte frumos, îi spuse Nicole care îi înțelesese mesajul. Ea o ridică în brațe pe fetiță pentru ca aceasta să se poată vedea mai bine în oglindă.Brianna purta o rochiță lungă, albastră, de catifea, care îi accentua strălucirea ochilor. Buclele îi erau prinse într-o fundă de culoarea rochiței. Nicole se uită din nou la ceas. Ar fi tebuit să plece deja, ca să ajungă la timp.Jake programase un interviu cu gazetarii de la People Magazine ca să anunțe logodna lor. Nicole se gândi că dacă ar fi pecat

odată cu Jake ar fi evitat rumorile stârnite de sosirea ei separată, dar o făcuse pentru a evita fotografii. Se auzi sunetul telefonului.

– Da, Pete, suntem gata. Apoi, se întoarse spre Brianna. Vino, iubito, mergem să ne întâlnim cu tata.

Pete le conduse spre intrarea artiștilor unde reporterii și fotografii le așteptau. Nicole își dori s-o fi pregătit pe Brianna pentru circul care avea să urmeze. Mașina se opri și Nicole o ridică pe fetiță de pe locul ei.În acel moment, Pete îi deschise portiera și Nicole se trezi chiar sub lumina reflectoarelor și a blitzurilor, printre microfoanele care se întindeau spre ea. Nicole zâmbi și îl urmă grăbită pe Pete.

– Zâmbește!

– Uită-te spre noi!

– Arată-ne inelul !

Ușa care se închise în urma ei fu ca o ușurare căci opri larma care o asurzise. Nicole se opri un moment pentru a se asigura că Brianna nu fusese afectată de atmosfera atât de neobișnuită. Ochișorii Briannei străluceau de fericire. Ea arătă cu degetul spre Jake care le aștepta.

– Tata este aici, îi spuse Jake când le văzu.

Brianna începu să râdă iar Jake o luă în brațe.

Interviul nu dură prea mult și decurse mai bine decât sperase Nicole.Când reporterul o întrebă despre planurile de căsătorie, Jake îi făcu cu ochiul Nicolei și spuse:

– O să le anunțăm după ce se va consuma evenimentul. N-am chef să trimiteți elicoptere care să facă un asemenea zgomot încât să nu putem asculta jurămintele de căsătorie.

Interviul se termină și plecară.Jake o luă în brațe și o sărută.

– Cred că nu aveam voie să te văd astfel îmbrăcată înainte de nuntă, zise el. Dar noi ne vom căsători după miezul nopții, așa că nu mai contează.

Pete le conduse pe Nicole și Brianna spre primul rând.Val, David, Maggie, Adam si părinții Nicolei ocupară restul locurilor.Nicole era fericită că totul se desfășura în seminîntuneric și nu simțea ochii asistenței ațintiți asupra ei și a Briannei. La un moment dat cortina se deschise și pe scenă apărură Kevin, Marty și George. Ei începură să cânte apoi, apăru și Jake. El cântă primul lui mare succes, iar cei prezenți începură să aplaude. Nicole nu mai auzea cuvintele cântecului căci era vrăjită de vocea bărbatului pe care-l iubea. Cei care se aflau în sală nu știau că acest concert al lui Jake nu era susținut în cinstea Anului Nou, și nici nu obsevară preotul care stătea într-un colț. Nimeni nu-și închipuia că această capelă decorată cu flori și baloane va fi locul în care se va celebra curând o căsătorie.

– Nu sunt total de acord cu această căsătorie, zise Adam, la un moment dat.

Nicole se întoarse surprinsă spre el.Jake o îmbrățișă și-i zâmbi satisfăcut lui Adam.

– N-aș fi crezut că mai ai îndoieli, zise Jake.

– Nu la voi doi mă refeream, zise el, ci la David pe care-l voi pierde astfel. După căsătoria lor, David urma să preia toate sarcinile pe care le avusese Nicole

– Cred că trebuie să gândești altfel, Adam, zise Jake.Tu pierzi un dansator, dar eu câștig o soție.

– Și eu voi fi în câștig, interveni Nicole.

Începu partea a doua a spectacolului și după ce Jake interpretă și ultima melodie din program, luminile se diminuară și un singur reflector se concentră asupra lui.Jake își drese glasul și se făcu liniște.

– Doamnelor și domnilor, aș vrea să cânt acum un cântec special. Cred că mulți dintre voi știu că am descoperit o persoană care va face parte de acum din viața mea. Dar și mama ei este la fel de importantă pentru mine și alături de ele îmi voi petrece viața de acum înainte.

Cei din sală începură să râdă și Nicole simți cum inima începe să-i bată mai tare.

– De fapt, o iubesc din toată inima pe mama ei, continuă Jake privind spre Nicole. Am compus acest cântec pentru ele când eram în Anglia, și aș vrea să-l audă acum toată lumea.

Jake începu să cânte iar Nicole își simți ochii plini de lacrimi. Cuvintele pline de tandrețe zburară direct spre inima ei.Când ajunse la refren, care spunea "vino cu mine să cântăm acest cântec al dragostei" Nicole știu că nu-l iubise niciodată ca în acest moment.

Sfârșit